

ISUSOVE POUKE

POUKA ZA MLADE

jul, avgust, septembar 2014.

Sadržaj:

1. Naš uzvišeni nebeski Otac.....	4
2. Sin.....	13
3. Sveti Duh.....	22
4. Spasenje.....	31
5. Kako postati spasen?.....	40
6. Rasti u Hristu.....	49
7. Živeti kao Hristos.....	58
8. Crkva.....	67
9. Naša misija.....	76
10. Božji zakon.....	85
11. Subota.....	94
12. Smrt i vaskrsenje.....	103
13. Drugi Hristov dolazak.....	112

ISUSOVE POUKE

Broj 3/2014.

Naslov originala:

The Teachings of Jesus

Prevod sa engleskog:

Tamara Babić

Lektura:

Tomislav Stefanović

Priprema:

Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve, Odeljenje za subotnu školu

Izdaje:

»Preporod«, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Štampa:

EURO DREAM, Nova Pazova

Tabele zalaska Sunca:

priprema mr Radomir Grujić

Tiraž:

350 primeraka

Kako najviše dobiti iz biblijske pouke za mlade

Činjenice koje treba znati:

Ove pouke zasnovane su na osvedočenju da Božja reč ima silu da preobrazi, i da je zajedničko, grupno proučavanje bitan način upoznavanja sa tom silom. Svrha ovih pouka je da se mladim adventističkim hrišćanima stavi na raspolaganje materijal za samostalno proučavanje o kome se, potom, može raspravljati svake sedmice u razredima subotne škole. Mnogi koji se inače služe biblijskim poukama za odrasle kažu da je ovaj materijal, pošto se bavi istim temama, vrlo koristan kao pomoćni materijal za proučavanje i razgovor u razredu.

Oko četiri stotine mladih adventista doprinosi svake godine oblikovanju ovog materijala. Ogromna raznovrsnost i povremeno ponavljanje sadržaja odražavaju veliku spremnost različitih autora i saradnika iz celog sveta, koji su stvaralački i pojedinačno doprinosili razradi pojedinih tema.

Uputstva za proučavanje:

1. Uz molitvu, otvori svoj um za vođstvo Svetoga Duha tokom proučavanja.
2. Biblijski tekstovi na kojima se temelji biblijska pouka za svaku sedmicu pojavljuju se štampani masnim slovima u delu svake pouke pod nazivom »Logos«. Čitaj te tekstove u celini.
3. Biblijski tekstovi za svaku sedmicu obično su podeljeni u delove na stranicama pod nazivom »Logos«. Dok budeš proučavao te delove pouke, pažljivo pročitaj i biblijske tekstove na koje ukazuju masno štampani naslovi pre nego što pročitaš komentare ispod naslova.
4. Čitaj ostale delove pouke za tu sedmicu iz perspektive koju si stekao na osnovu proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imaj na umu svrhu svakog dela biblijske pouke:
 - **Uvod** je zamišljen da pobudi interesovanje i usredsredi tvoje razmišljanje na sedmičnu temu pouke.
 - **Logos** je vodič za neposredno proučavanje biblijskih tekstova, koji se odnose na sedmičnu tematiku.
 - **Svedočanstvo** objavljuje perspektivu Duha proroštva na temu sedmične pouke.
 - **Dokaz** pristupa pitanjima koja je pokrenula pouka, iz istorijske, naučne, filozofske ili teološke perspektive.
 - **Primena** raspravlja o tome šta apstraktno u pouci znači u svakodnevnom životu.
 - **Mišljenje** je lično stanovište o pouci, koje treba da pokrene na dalje razmišljanje i razgovor.
 - **Istraživanje** omogućava čitaocu kreativne načine da istražuje tematiku sedmične pouke.

Biblijska pouka za mlade i Crkva

Biblijska pouka za mlade pripremljena je u Generalnoj konferenciji u Odeljenju za mlade vernike Crkve i objašnjava verovanja Hrišćanske adventističke crkve.

Pouka 1

Od 28. juna do 4. jula

Naš uzvišeni nebeski Otac

»Vidite kakvu nam je ljubav dao Otac, da se djeca Božija nazovemo i budemo; zato svijet ne poznaje nas, jer Njega ne pozna.« (1. Jovanova 3,1)

KAKO BISTE OPISALI OCA?

UVOD (Matej 6,26)

Su

Na šta pomislite dok izgovarate reči molitve »Oče naš«? Za mene, reč *Otac* znači moj Zaštitnik i Spasitelj! Kada klečim na molitvi, osećam da mi je toliko blizu da skoro mogu da dotaknem Njegovo lice. On mi donosi tako stvaran i neočekivani, nezadrživi talas mira koji me, u mojoj slomljenosti, potpuno prožme. To je veliko olakšanje! Kada se osećam odbačeno i nevoljeno, Bog me, ne postavljajući uslove, uzima u svoju zaštitu. Njegov zagrljaj je tako stvaran da nisam u stanju da zaustavim suze. Ne mogu da zamislim svet bez takvog Oca kao što je On!

Naš Otac je Bog pun ljubavi kome je stalo do svih Njegovih stvorenja. U Jevanđelju po Mateju 6,26. Isus ovako govori o svom Ocu: »Pogledajte na ptice nebeske kako ne siju, niti žnju, ni sabiraju u žitnice; pa Otac vaš nebeski hrani ih. Nijeste li vi mnogo pretežniji od njih?« On se toliko brine za nas da je čak i kosa na našoj glavi sva izbrojana (Matej 10,30). Mi smo toliko vredni u Njegovim očima da je dao svog Sina, Isusa Hrista, da nas iskupi od greha i ponudi nam večni život.

Isus se u Getsimaniji molio svom Ocu vapeći u dubokom bolu zbog težine greha, koji je pono na svojim plećima (Matej 26,39). Sada kada se vazneo na Nebo, Isus posreduje za nas pred Bogom. On želi da postanemo deo Njegovog carstva, jer smo Njegova deca.

Naš Otac je Bog pun ljubavi kome je stalo do svih Njegovih stvorenja.

Sada prikažite »Oca« sopstvenim rečima. Ko je On za vas? Koliko je stvaran u vašem životu? Da li ste spremni da Mu potpuno predate svoje srce da bi mogao da se uključi u vaš sebični život? Tekst iz 1. Jovanove 3,1. objavljuje: »Vidite kakvu nam je ljubav dao Otac, da se djeca Božija nazovemo!«. Kad bismo samo mogli shvatiti koliki je blagoslov i posebno pravo to što smo Njegova deca, jer ne bismo više ni pomišljali da se žalimo i zahtevamo sebična zadovoljstva.

Prijatelji, naš Otac nas, u svojoj ljubavi i milosti, poziva da Mu se pridružimo na jednom sjajnom, prijatnom duhovnom putovanju. Ove sedmice imajmo stalno na umu da potičemo od tog moćnog Tvorca i da nemamo razloga da se brine-mo bez obzira na prilike u našem životu.

Rouz Arlin P. Anakleto, Pasaj Siti, Filipini

Logos (Psalam 103,13; Jeremija 9,23.24; 31,3; Matej 6,25-34; 7,9-12; Luka 1,26-37; 3,21.22; 15,11-24; Jovan 3,16.17; 14,8-10; Jevrejima 9,14)

Naši porodični prijatelji kažu mi da sam isti otac. Majka mi kaže da sam njegova »ženska kopija«. Oni su donekle u pravu. Neke od mojih fizičkih crta, osobina, zanimanja i hobija slični su očevim. Imala sam samo devet godina, kad je moj otac umro od srčanog udara. Kako bih volela da sam imala oca kao i druga deca, oca koji bi pratio moj razvoj i rast. Iako je moja majka bila u stanju da me sama odgaji, njegovo odsustvo duboko sam osećala. Uprkos tome, tešilo me je to što sam znala da se moj nebeski Otac brine o meni i usmerava me u svakoj prilici.

Otac koji se brine (1. Mojsijeva 9,3; Matej 6,31.32; 11,29.30; Filibljanima 4,19)

Tekst iz Jevanđelja po Mateju 7,9-11. ističe dobrotu našeg nebeskog Oca: »Koji je među vama čovjek u koga ako zaište sin njegov hljeba kamen da mu da? Ili ako ribe zaište da mu da zmiju? Kad, dakle, vi, zli budući, umijete dare dobre davati djeci svojoj, koliko će više Otac vaš nebeski dati dobra onima koji Ga mole!« Koliko nam više može dati Onaj koji je stvorio svemir i koji ga održava? Važno je da Ga kao takvog prepoznamo, jer je On izvor svega što imamo.

Kao bića koja su stvorena, ne možemo se hvaliti svojom mudrošću, snagom i bogatstvom. Sve to potiče od Boga. Ako postoji nešto čime treba da se hvalimo, to je onda naše poznavanje i shvatanje našeg Gospoda, koji je milostiv, dobar i pravedan (Jeremija 9,23.24). Našem nebeskom Ocu je drago kada se Njegov karakter ogleda u našem životu.

Otac koji voli (Psalam 103,13; Jeremija 31,3; Luka 15,11-24)

Bog se saznaje iz reči *Ljubav*. Ljubav nije upotrebljena kao pridev, kojim se opisuje naš nebeski Otac. Ona je upotrebljena kao imenica, jer je Bog otelotvorenje ljubavi. On je pun sažaljenja prema svojoj deci koja Ga se boje (Psalam 103:13). On nas voli večnom ljubavlju (Jeremija 31,3), ljubavlju koja se ne menja i ne prolazi. Očeva nenadmašna ljubav prema nama pokazala se u Njegovoj odluci kojom je poslao svog Jedinorodnog Sina na Zemlju da umre za nas i spase nas od izvesne i večne smrti (Jovan 3,16.17). On je pretrpeo užasan bol, jer je dopustio da Njegov Sin pati, ali pretrpeo je nas radi. Hristovom krvlju mi smo oprani od svoje grešnosti (Jevrejima 9,14).

U poznatoj kratkoj priči o izgubljenom sinu, Isus se posredno suprotstavlja negodovanju fariseja zbog Njegovog mešanja sa grešnicima. Grešnici su predstavljeni u liku izgubljenog sina, dok je stariji brat bio sličan farisejima. Fariseji su tvrdili da doslovno drže zakon, ali nisu razumeli ljubav nebeskog Oca – ljubav koja se raduje povratku samo jednoga od Njegove svojeglave dece. Bog

nas, kao i otac u ovoj priči, iako smo zgrešili protiv Njega, još uvek dočekuje raširenih ruku. On je spreman da nam oprosti, uvek kada Mu priđemo kao pokajnici.

Milostivi Otac (Psalmi 51,1; 111,4; Matej 6,25-34)

Bog Otac brine o pticama, ljiljanima i travi u polju (Matej 6,25-34). Nama sve ovo može izgledati veoma jednostavno, ali Bog zaista obraća pažnju na njih. Koliko je onda više zainteresovan za nas, svoje remek-delo, krunu svoga stvaranja? On se brine i o najsitnijim detaljima u našem životu. Mi treba samo da verujemo da će On biti sa nama na svakom našem koraku. Stoga ne treba da se brinemo kako ćemo proći u životu, jer On zna naše potrebe i pre nego što Mu se obratimo. Pozvani smo da najpre tražimo Njegovo carstvo i Njegovu pravednost da bi i On mogao da nas blagoslovi. Poslušnost Bogu treba da bude naše životno opredeljenje.

**On se brine i
o najsitnijim
detaljima u našem
životu.**

Otac koji je prisutan i delotvoran (Luka 1,26-37; 3,21.22; Jevrejima 9,14)

U najvažnijim trenucima Isusovog života, dva druga lica Božanstva imala su važnu ulogu. Bog Otac je izabrao Mariju da preko nje Božji Sin bude rođen, a Sveti Duh ju je osenio (Luka 1,35). Prilikom Isusovog krštenja začuo se glas nebeskog Oca, a Sveti Duh se spustio na Njega u obliku goluba (Luka 3,22). Isusov blizak odnos sa Ocem pokazao se u načinu na koji je On sprovodio Očevu volju.

Sin otkriva Oca (Jeremija 9,23.24; Jovan 14,8-10)

Približivši se završetku svoje zemaljske misije, Isus je svojim učenicima otkrio nebeskog Oca. Kazao im je da ukoliko zaista poznaju Njega, Isusa, onda su upoznali i videli nebeskog Oca. I pored toga, Filip Ga je, ipak, kasnije zamolio da im pokaže Oca. Isus im je ponovio da je svako ko je Njega video, video i Oca. Kazao je: »Zar ne vjeruješ da sam Ja u Ocu i Otac u Meni? Riječi koje vam Ja govorim ne govorim od Sebe; nego Otac koji stoji u Meni On tvori djela.« (Jovan 14,10) Lik i karakter Oca i Sina su jedinstvena veličina. Isus je jedno u nameri sa svojim Ocem. Kao verna kopija, mi smo stvoreni po Božjem obličju da bi svet mogao da vidi da smo zaista Njegova deca.

Bonga L. Agno, Pasaj Siti, Filipini

»Bog je naš Otac, koji nas voli i brine se za nas kao o svojoj deci.«¹ »Ništa nam ne može doneti stvarno dobro bez Božjeg blagoslova. Ono što Bog blagosilja, zaista je blagosloveno.«²

»Gospod nam je dao dragocene blagoslove u skromnim cvetovima u polju, u mirisu koji toliko godi našim čulima. On je svaki cvet obojio lepotom, jer je veliki Umetnik. Onaj isti koji je stvorio prekrasna dela u prirodi, učiniće mnogo veća dela za našu dušu. Bog je ljubitelj lepoga i On će ukrasiti naš karakter svojim bogatim vrlinama. On će učiniti da naše reči postanu mirisne kao cvetovi u polju. On nam je davao blagoslove, svakoga dana starajući se za naše fizičke potrebe.«³

»Prema Isusovim rečima, cveće i žbunje, posejano seme i požnjeveno seme, sve to sadrži pouke o istini, kao i bilje koje raste iz zemlje. Ubrao je prelepi ljiljan i stavio ga u ruke dece i mladih, i dok su ona gledala u Njegovo mladoliko lice, osveženo zracima Očeve prisutnosti, izneo im je pouku: 'Pogledajte na ljiljane u polju kako rastu [u jednostavnosti i ljupkosti prirodne lepote]; ne trude se niti predu. Ali Ja vam kažem da ni Solomun u svojoj slavi ne obuče se kao jedan od njih!«⁴

**»On je svaki cvet obojio
lepotom, jer je veliki
Umetnik.«**

»Samo su oni istinski blagosloveni čija je osnovna briga da sebi osiguraju blagoslove koji hrane dušu i ostaju večno. Naš Spasitelj nam kaže: 'Ištite najprije carstva Božijega, i pravde Njegove, i ovo će vam se sve dodati.'

(Matej 6,33) Bog se stara o nama, čak i kada je reč o našim trenutnim potrebama. Naše zemaljsko dobro ne izmiče pažnji našeg nebeskog Oca. On zna da nam to treba... Kada Bog odobrava naše napore, to вреди više od svakog ovozemaljskog dobitka.«⁵ »Nema granica blagoslovima koje imamo prednost da primimo.«⁶

ODGOVORITE

1. Zašto naš nebeski Otac svakoga od nas drugačije blagosilja?
2. Šta možemo naučiti od nebeskih ptica i od ljiljana u polju?

Elizer K. Navaro, Pasaj Siti, Filipini

1 Elen G. Vajt, *Misli sa gore blagoslova*, str. 107. orig.

2 Elen G. Vajt, *Naše uzvišeno zvanje*, str. 198.

3 Isto, str. 198.

4 White, *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 179.

5 Vajt, *Naše uzvišeno zvanje*, str. 198.

6 White, *Our Father Cares*, p. 103.

Slika o Bogu kao Ocu retko se pojavljuje u Starom zavetu, u kome se o Bogu dva puta govori kao o Ocu Izrailja i 15 puta kao o Ocu određenih pojedinaca. Slika o Bogu kao »Ocu« postaje jasnija u skladu sa Isusovim otkrivenjem. On je Boga često nazivao »Ocem« i očekivao od svojih učenika da Mu se na isti način obraćaju. Slika Boga kao Oca ukazuje na bliskost i duboku naklonost. To se naročito odnosi na aramejski izraz »ava«, koji je Isus koristio. Isusova upotreba tog termina jedinstvena je i po tome što se on ne nalazi nigde više u jevrejskoj literaturi.¹ Čak i vernici iz mnogoboštva su koristili taj izraz za Boga, pokazujući tako duboko razumevanje Božjeg očinskog odnosa prema nama, koji smo postali Njegova usvojena deca (Rimljanima 8,14.15).

Taj odnos Otac-Sin između Boga i Isusa ukazuje na bliskost i uzajamnu Ljubav među njima. On otkriva Božju želju da bude blisko povezan sa nama, svojom usvojenom decom, i naglašava Njegovu brižnu ljubav, zaštitu i staranje o nama.

**Bog, naš nebeski
Otac, utiče na
svoju decu.**

Bog, naš nebeski Otac, utiče na svoju decu. On zapoveda i raspolaže. Mi slušamo i potčinjavamo se, kao što se i Isus svesno potčinjavao do same smrti da bi ispunio Božju nameru koja se odnosila na Njegov život. Prepoznavanje Boga kao našeg Oca navešće nas da priznamo, kao i Isus, da ono što treba da se ispuni u našem životu nije naša volja već Božja (Matej 26,39). Isus nas uči da se molimo: »Oče naš koji si na Nebesima, da se sveti ime Tvoje; da dođe Carstvo Tvoje; da bude volja Tvoja i na Zemlji kao na Nebu.« (Matej 6,9.10)

Veza koju Isus ima sa svojim Ocem, koju možemo sagledati na osnovu snažne slike o Ocu i Sinu, pomaže nam da razumemo koliko Bog voli svoju usvojenu decu (Jovan 16,27). On će biti sa nama da nas vodi, teši i obezbeđuje sve što nam je potrebno da završimo delo spasenja koje je On započeo u nama. Kao Njegova usvojena deca, mi čekamo vreme kada ćemo biti proslavljeni i primiti svoje nasledstvo u Njegovom carstvu.

ODGOVORITE

1. Koji biblijski otac i sin su najbolji primer Božjeg očinskog odnosa prema nama?
2. Kako možemo objasniti sliku o Ocu i Sinu onima koji su doživeli zlostavljanje u porodici?

Arnold Galvo, Pasaj Siti, Filipini

¹ Walter A. Elwell, *Evangelical Dictionary of Theology* (Grand Rapids, Mich.: Baker Publishing, 1996), pp. 506, 507.

Biblija prikazuje našeg nebeskog Oca kao Boga ljubavi. Božja vlast na Nebu zasniva se na ljubavi i Njegovo ime je sinonim za ljubav. Ta ljubav pokazala se tokom 40 godina putovanja Njegovog naroda kroz pustinju. On ih je izdržavao u celom razdoblju posle Izlaska...

Međutim, najveće otkrijenje ljubavi našeg nebeskog Oca prikazno je u planu spasenja, po kome je On poslao svog voljenog Sina, Isusa Hrista, na ovaj svet da pati i umre na krstu da bi nas spasao od robovanja grehu (Jovan 3,16).

Mi prihvatamo prirodu našeg nebeskog Oca koji je pun ljubavi.

Isus nam je dao primer kako da ljubav našeg nebeskog Oca otkrivamo svojim životom. To možemo postići svojim ličnim uticajem na ljude koji žive oko nas. Evo nekoliko primera takvog uticaja:

Naš uticaj na ljude u sredini u kojoj živimo. Način na koji živimo, iz dana u dan, predstavlja veliku propoved za ljude koji nas okružuju. Postoji izreka koja glasi: »Budite propoved«. Hristos nam kaže: »Tako da se svijetli vaše vidjelo pred ljudima, da vide vaša dobra djela, i slave Oca vašega koji je na nebesima.« (Matej 5,16)

Naš uticaj na druge u školi i na radnom mestu. Mi smo uzor drugima u pozitivnom ili u negativnom smislu. Ljudi nas posmatraju čak i kada toga nismo svesni. Kada živimo onako kako je naš Učitelj živeo na Zemlji, mi prihvatamo prirodu našeg nebeskog Oca koji je pun ljubavi.

Uticaj zemaljskog oca u porodici. Zemaljski očevi predstavljaju našeg nebeskog Oca koji je naš Zaštitnik, koji nas održava u životu i obezbeđuje sve što nam je potrebno u materijalnom i duhovnom smislu. Zemaljski otac treba da se odlikuje navedenim osobinama našeg nebeskog Oca. Poznato je da hrišćanski otac treba da bude sveštenik u porodici od koga ostali članovi porodice dobijaju zadovoljenje svojih duhovnih potreba. To je njegova najveća obaveza prema porodici. On treba da postupa prema članovima svoje porodice kao što naš nebeski Otac pun ljubavi postupa prema nama (1. Jovanova 3,1).

ODGOVORITE

1. Na koji način zemaljski otac može postati vesnik spasenja za članove svoje porodice?
2. Kako možemo ojačati svoj odnos prema našem nebeskom Ocu da bismo mogli biti na blagoslov ljudima?

3. jul 2014.

LJUBAV PREMA BUNTOVNIKU

MIŠLJENJE (Luka 15,11-24)

Če

Nema bolje slike na koji se nebeski Otac odnosi prema buntovnom sinu od Hristove kratke priče o izgubljenom sinu. Pre nego što je Hristos došao, sotona je prikazao Boga kao tiranina, uvek spremnog da kazni one koji krenu pogrešnim putem. Iako je tačno da Bog sudi i kažnjava, On je još spremniji da pokaže saosećanje i ljubav. Međutim, to se često previđa. Pisano je da Njemu »nije mila smrt onoga koji mre«. (Jezekilj 18,32) A preko proroka Osije, On postavlja pitanje: »Kako da te predam?« (Osija 11,8)

Bog je od samog početka bezuslovno voleo ljude i brinuo se o njima kao što se otac brine o svojoj deci. Njegovo srce uvek se lomi kada nekoga mora da kazni. Ako Bog voli buntovnike, onda sigurno voli svakoga. »Vidite kakvu nam je ljubav dao Otac...!« (1. Jovanova 3,1) U priči o izgubljenom sinu, sin je poverovao da će ga otac primiti, makar i kao slugu. To ga je ohrabrilo u donošenju odluke da se vrati svome domu.

Isus Hristos je najsjajnije osvetlio Božji karakter. On nije koristio samo *sliku Oca* kao metaforu za Boga. On nas je učio da nazivamo Boga zaista svojim Ocem. Bogati, siromašni, bolesni, umorni i deca uvek su bili prisutni među slušaocima, kada je Hristos govorio. Osećali su da On menja njihov isprazan život, jer su u Njemu videli Boga Oca. Odgovarajući učenicima na zahtev da im pokaže Oca, Hristos je kazao da su oni koji su Njega videli – videli Oca (Jovan 14,9).

**Ako Bog voli
buntovnike,
onda sigurno voli
svakoga.**

Na koji bi način pravo znanje o Bogu trebalo da utiče na život savremenih ljudi? Ljudima koji pate to daje snagu. Onima koji su u žalosti, to je uteha, a onima koji su u nevolji – nada. Za ljude u oskudici to je sigurnost, a za ponižene radost. Kako možemo bilo čega da se bojimo, kada nas naš svemogućí Otac pomno prati, dok nas Njegove oči pune ljubavi pozivaju da se vratimo kući? Kakvu sigurnu utehu, nadu i mir imamo!

Džerens Minh A. Relozo, Pasaj Siti, Filipini

ZAKLJUČAK

Uprkos činjenici da je sotona negirao Očevu pravo da odbrani pravdu i red i osvetoljubivo iskrivio Njegov karakter, Sveto pismo jasno otkriva da je Njegov karakter nežan i saosećajan (Psalam 103,13), da je pun ljubavi (Jeremija 31,3), i veoma osjetljiv prema potrebama svih stvorenja (Matej 6,26). Izazov koji stoji pred nama, poziva nas da, ostvarujući blizak odnos sa Ocem, razotkrijemo lažne optužbe protiv Njega i shvatimo Njegov pravi karakter. Takođe, imamo i čast da ovom svetu otkrijemo Očev pravi identitet.

RAZMOTRITE

- Otidite u netaknutu prirodu ili na neko drugo mesto na kome možete posmatrati ptice. Sa nekog skrivenog mesta posmatrajte kako različite vrste ptica pronalaze i uzimaju svoju hranu. Zapazite kako nebeski Otac obezbeđuje ono što je potrebno za potrebe svake ptice. Zatim razmišljajte o tome kako je On u stanju da isto učini i za nas.
- Napravite hranilicu za ptice i na njoj napišite stih iz Jevanđelja po Mateju 6,26. kao podsetnik na Očevu staranje za nas. Razmislite o tome da je date nekome ko se zadržava u kući.
- Navedite sedam primera iz ličnog života, kada se Otac široko postarao za vaše potrebe, iako niste bili sigurni da će On to učiniti. Zapišite te događaje i podelite ih kao iskustvo sa nekim ko je obeshabren.
- Intervjuišite ljude i postavite im pitanje koje osobine i karakterne crte su im posebno privlačne kod drugih. Uporedite njihove odgovore sa Božjim osobinama.
- Zamislite kako vas Bog privlači k Sebi (Jeremija 31,3). Napravite scenski prikaz na tu temu sa nekim prijateljem i prikažite ga u nekoj prigodnoj prilici.
- Isplanirajte neku zabavnu aktivnost za decu na temu o biblijskim osobinama njihovog nebeskog Oca. Uključite naročito onu decu čiji su očevi skloni nasilju ili su odsutni iz njihovog života.

POVEŽITE

Psalam 118,18; 1. Korinćanima 11,32; 2. Korinćanima 6,17,18.

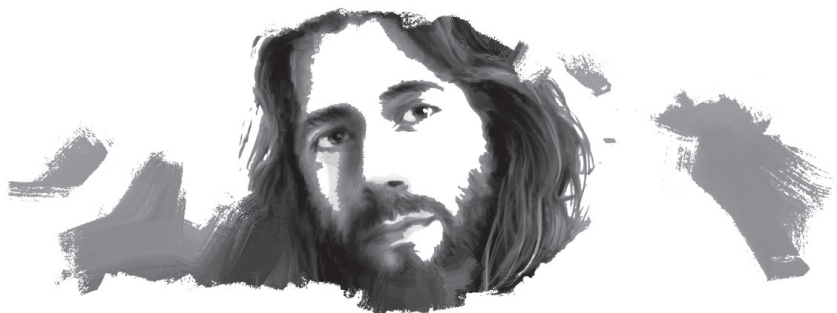
John Eldridge, *The Sacred Romance*, chap. 6, p. 69, »God the Ageless Romancer«.

Max Lucado, *You Are Special; A Story for Everyone*.

Wayne Jacobsen, *He Loves Me!; Learning to Live in the Father's Affection*, chap. 4, p. 25, »A Father Like No Other«.

Pouka 2

Od 5. do 11. jula 2014.

Sin

»Jer Sin Čovječij nije došao da Mu služe nego da služi, i da da dušu svoju u otkup za mnoge.«

(Marko 10,45)

Ja imam takmičarski duh. Uvek sam želeo da budem najbolji u svemu. Nije bitno šta je to – škola, sport ili muzika. Uvek težim da budem izvanredan. Takav životni stav često prati osećanje nadmoći, i zaista moram priznati da imam izražen priličan ego. To je kamen spoticanja u mom hodanju sa Isusom, jer u življe-

**Gospod je bio
na kolenima i
prao njihove
noge, umorne
i zaprljane od
putovanja!**

nju po ugledu na Njega nema mesta za ego. Isus ne igra po našim pravilima. Njegovo shvatanje uspeha mnogo je drugačije od našeg. On »nije došao da Mu služe, nego da služi i dušu svoju da u otkup za mnoge«. (Matej 20,28) Isus nije došao na ovaj svet da bi bio zvezda. On je došao da donese izlečenje jadnom i umirućem svetu.

U timu za američki fudbal postoji trener, kvoterbek i linijski igrači. Zatim, tu je i dečko koji donosi vodu, ali na njega, uglavnom, niko ne obraća pažnju. Ipak, on je jedan od najvažnijih članova u timu. Iza scene, on služi ostalima obezbeđujući im dovoljnu količinu tečnosti. Bez njega, oni ne bi mogli da izdrže vrućinu i napor. Tako on zauzima nizak položaj da bi igrači mogli da budu zvezde.

Opis Poslednje večere prikazuje Isusa kao tog »dečaka koji donosi vodu«. Kada su stigli u iznajmljenu sobu i primetili da nema sluge, učenici nisu uspeli da prevaziđu svoj ponos i pomognu jedni drugima oko pranja nogu. Isus je zato ustao od stola i skinuo svog ogrtač. Zatim je kleknuo, oprao noge svim učenicima i obrisao ih ubrusom. Mogu samo da zamislim njihovo negodovanje. Gospod je bio na kolenima i prao njihove noge, umorne i zaprljane od putovanja!

Isus ih je blago ukorio: »Kad, dakle, Ja oprah vama noge Gospod i Učitelj, i vi ste dužni jedan drugome prati noge. Jer Ja vam dadoh ugled da i vi tako činite kao što Ja vama učinih. Zaista, zaista vam kažem: Nije sluga veći od gospodara svojega, niti je poslanik veći od onoga koji ga je poslao. Kad ovo znate, blago vama ako ga izvršujete.« (Jovan 13,14-17) Hristos je ovim rečima izrazio istinu koja se nalazi u osnovi Njegove misije. On nam čak i sada služi. Ima li veće ljubavi od te?

Janiz Sili, Viliamsport, Tenesi, SAD

6. jul 2014.

ISUS – ON JE KAO I MI?

DOKAZ (Matej 15,39)

Ne

U današnjoj kulturi koja poklanja veliku pažnju slavnim ličnostima, jedan magazin objavio je nedeljno izdanje pod nazivom: »Slavni – oni su kao i mi!« Ovaj časopis pun fotografija poznatih koji idu u kupovinu, odgajaju decu, ili se sunčaju, podseća svoje čitaoce da su »zvezde« samo ljudi. Društvo takve pojedince često visoko uzdiže zaboravljajući da su i oni samo obični ljudi kao i mi.

Prema našim merilima, Isus nije bio bogat, privlačan, niti talentovan. Poticao je iz siromašne porodice, iz jednog nevažnog grada, pa ipak, mi Ga ponekad postavljamo na visoko mesto. Toliko se divimo slavi koja blista iz Njega da zaboravljamo da je On bio i čovek. Vidimo Njegovo božanstvo i, kao i ljudi koji su prisustvovali Njegovim čudima, ispunjeni smo divljenjem i strahopoštovanjem (Luka 5,17-26). Ni učenici nisu znali kako da se postave prema ispoljavanju Njegove slave. Kada se Isus sastao sa Ilijom i Mojsijem na Gori preobraženja, Petar je ponudio da tu sagradi tri senice. Luka prenosi da je on to predložio »ne znajući šta govoraše«. (Luka 9,33) Isusovo ne sasvim sakriveno božanstvo podjednako je delovalo na vernike i na nevernike. Rimski kapetan povikao je ispod krsta: »Zaista čovjek ovaj Sin Božij bješe!« (Marko 15,39) On je smirivao vetar i talase, izvodio brojna čuda i na druge načine pokazivao da je u potpunosti Bog. Ipak, On je bio i Sin Čovečiji. Osetio je glad (Matej 4,2), doživeo podsmeħ (9,11) i tugu – tačno kao i mi.

**Isus nam kaže da
je sa Bogom sve
moguće.**

Šta to znači za nas? Ako je Isus bio u potpunosti čovek kao što smo mi, imamo li i mi sposobnost da činimo čuda? Isus nam kaže da verom koja je kao gorušično seme možemo pomerati planine (Matej 17,20). Možete li zamisliti sebe, tako nesavršene, kako činite ono što je Isus činio? Nemoguće! Međutim, Isus nam kaže da je sa Bogom sve moguće. Mi moramo slediti Njegov primer i povezati se sa Izvorom svake sile. Njegova misija mora biti naša – da služimo onima koji žive oko nas i ukazujemo im na Hrista. Pavle to ovako kaže: »A Onome koji može još izobilnije sve činiti što ištemo ili mislimo, po sili koja čini u nama, Onome slava u Crkvi po Hristu Isusu u sve naraštaje va vijek vijeka. Amin.« (Efescima 3,20.21)

ODGOVORITE

Na koji je način Isusova ljudska priroda promenila način na koji se molite, po našate i mislite o sebi? Kako vas Bog poziva da činite za Njega?

Kortni Tejt, Malden, Masačusets, SAD

Šta mi kažemo – Ko je On? (Matej 4,1-11; 8,23-27; Marko 6,31-44)

Filmovi o raznim herojima, kao neuporedivim ljudima, su među najpopularnijima i ostvaruju najveće zarade. Ljudi su uvek voleli da posmatraju kako junaci puni natprirodnih sposobnosti izvode neverovatne podvige. Međutim, vremenom su naizgled savršenim likovima počeli pridavati više ljudske osobine, pripisujući im lične izazove i unutrašnje sukobe. Današnji heroji mogu da preskoče oblakoder u jednom skoku, ali ih njihova lična drama drži čvrsto prikovanim za zemlju.

Poređenje sa »superherojem« možda je previše običan način da opišemo našeg svemoćnog Spasitelja i Otkupitelja, ali iz ljudske perspektive, o Isusu se često raspravljalo na sličan način. Religiozne vođe iz Njegovog vremena istrajavale su na tome da je On samo čovek. Kasnije, crkvena jeres pod nazivom docetizam

**On nije na
svojoj odeći
nosio veliko »M«
kao »Mesija«.**

tvrdila je da je Isus samo izgledao kao čovek, ali da nije imao ljudsko već prividno telo. Druga učenja su isticala da je Isus u početku bio samo čovek, ali da se u jednom trenutku spojio sa božanskim. Neka druga učenja, opet, vide Isusa samo kao jedno izuzetno ljudsko biće.

Međutim, Isus iz Svetog pisma u potpunosti je Sin Čovečiji i Sin Božji. On je osećao glad (Matej 4,2), a ipak je na čudesan način umnožio hranu (Marko 6,31-44). Doživeo je tugu i žalost (Matej 26,37), a ipak je običnom rečju umirio oluju koja je besnela (Matej 8,23-37).

Sin Čovečiji (Matej 8,16. 17; 13,53-58; Filibljanima 2,5-8)

Hrišćani su vekovima toliko raspravljali o Isusu da su Ga često postavljali samo na visoko mesto, ali negirajući Njegovu ljudsku stranu – upravo onu koja Ga povezuje sa nama. Međutim, Biblija pažljivo uzima u obzir Isusove ljudske osobine. U Jevanđelju po Mateju 8,16.17. prepričan je tekst iz Knjige proroka Isaije 53,4. i tako naglašeno Njegovo saosećanje sa našim borbama i nevoljama. U Filibljanima 2,6-8. Pavle dalje naglašava tu pouku hrišćanima kada piše o Isusu »koji, ako je i bio u obličju Božijemu, nije se otimao da se isporodi s Bogom; nego je ponizio sam Sebe uzevši obličje sluge, postavši kao i drugi ljudi i na oči nađe se kao čovjek, ponizio je sam Sebe postavši poslušan do same smrti, a smrti krstove«.

Isusovo razumevanje našeg ljudskog iskustva obuhvata i borbu protiv greha. »Jer nemamo poglavara svešteničkoga koji ne može postradati s našijem slabostima, nego koji je u svačemu iskušan, kao i mi, osim grijeha. Da pristupimo dakle slobodno k Prijestolu blagodat, da primimo milost i nađemo blagodat za vrijeme kad nam zatreba pomoć.« (Jevrejima 4,15.16)

Sin Božji (Marko 8,27-30; 15,33-39)

Isus je tri decenije živeo skoro potpuno anonimno. Ipak, kad je otpočeo svoju javnu službu, samo Njegovo prisustvo pokretalo je burnu reakciju. To otkriva šta je ljude navodi da priznaju Njegovo božanstvo – vlast nad prirodom (Matej 14,32.33), uvid u nečiji lični život (Jovan 1,48), odgovor Zemlje na Njegovu žrtvu (Matej 27,54), i tako dalje. Onima koji su bili pod uticajem Svetog Duha, Isusovo Božanstvo bilo je očigledno, kada ih je Duh pokretao da preispituju svoje srce.

Ipak, iako su mnogi prepoznali Njegovu silu, odbili su da priznaju Njegov autoritet. Kada je Isus uveravao uzetog čoveka da su mu gresi oprošteni, religiozne vođe su se sablaznile zbog navodnog bogohuljenja. Isus je čitao njihova srca i dokazao svoje Božanstvo ne samo lečenjem paralize ovog čoveka, već i praštanjem njegovih grehova (Luka 5,17-25).

Isusova misija (Matej 20,28; Jovan 10,11)

Pitanje koje je Isus postavio svojim učenicima: »Šta vi kažete ko sam Ja«, otkriva nam mnogo o Njegovom planu delovanja. Iako je činio čuda i provodio dosta vremena javno poučavajući, On nije razglašavao svoje Božanstvo, niti je ohrabrivao ljude da Ga obožavaju kao nekog heroja. On nije na svojoj odeći nosio veliko »M« kao »Mesija«. Kada Ga je Petar prepoznao kao Mesiju, Isus je zatražio od svojih učenika da tu činjenicu zadrže za sebe. On je svoju pravu misiju otkrivao korak po korak, prvo onima koji su Mu bili najbliži, a onda celom svetu – na Golgoti.

Isus je objavio da On »nije došao da Mu služe, nego da služi i da dušu svoju u otkup za mnoge«. (Matej 20,28) On je proglasio Sebe dobrim Pastirom, koji »dušu svoju polaže za ovce«. (Jovan 10,11) Za većinu Njegovih sledbenika to je bilo nešto neprihvatljivo. Kada je čuo da Isus govori za Sebe kako će morati da pati i umre, Petar Ga je izdvojio u stranu i rekao: »To neće biti!« Isusov nezaboravni odgovor na Petrove neutemeljene reči glasio je: »Idi od Mene sotono!« (Matej 16,22.23)

Đavo je znao da je Isusova nesebična misija značila njegovu propast. Sotonin osnovni princip je živeti za sebe. Pa ipak, iako je posedovao svu silu koju bismo ikada mogli da poželimo, Isus je sve to ostavio da bi nas spasio od samouništenja.

ODGOVORITE

1. Koji vidovi Isusovog karaktera i Njegove prirode su vama lično najznačajniji?
2. Koje teme su, danas prema vašem mišljenju, sporne u našoj savremenoj kulturi? A u vašoj crkvi? Zašto?

Tompol Viler, Nešvil, Tenesi, SAD

Suočeni sa katastrofalnim okolnostima, ljudi vape Bogu, možda prvi put u svom životu: »Ako me izbaviš iz ovoga, ići ću češće u crkvu!« Ili: »Daću veliki prilog!« U Isusovo vreme, mnogi koji su Ga proglasili za Mesiju bili su zadivljeni Njegovom silom kojom je činio čuda i nisu previše obraćali pažnju na duhovne istine koje je iznio.

»Sin ovog službenika [jevrejskog plemića] bolovao je od bolesti koja je izgledala neizlečiva. Lekari su ga ostavili da umre, ali kada je otac doznao za Isusa, odlučio je da potraži pomoć od Njega...

I pored svih dokaza da je Isus bio Hristos, molilac je odlučio da svoju veru u Njega uslovi ispunjenjem svoga zahteva. Spasitelj je suprotstavio ovo podozrivo neverovane jednostavnoj veri Samarjana, koji nisu tražili nikakvo čudo ili znak. Njegova reč, večno prisutni dokaz Njegovog Božanstva, imala je ubedljivu moć koja je doprla do njihovih srca. Hrista je bolelo što će Njegov narod, kome su poverena sveta proročanstva, propustiti da čuje Božji glas koji im govori preko Njegovog Sina...

»Spasitelj se ne može udaljiti od duše... koja se čvrsto drži za Njega.«

Ovaj dvorski čovek predstavljao je mnoge u svom narodu... Nadali su se da će dobiti neku naročitu korist Njegovom silom i svoju veru vezali su za dobijanje ove privremene pomoći, a nisu poznavali svoju duhovnu bolest...

Kao blesak svetlosti, Spasiteljeve reči upućene plemiću razgolitile su njegovo srce. Uvideo je da je iz sebičnih pobuda tražio Isusa. Njegova kolebljiva vera pojavila se pred njim u svom pravom karakteru. U dubokom bolu shvatio je da bi Njegova sumnja mogla koštati života njegovog sina. Znao je da se nalazi u prisutnosti Onoga koji može čitati misli i kome je sve moguće. U dubokoj duševnoj patnji uzviknuo je ponizno moleći: 'Gospode, siđi dok nije umrlo dijete moje.' Njegova vera čvrsto se uhvatila za Hrista...

Spasitelj se ne može udaljiti od duše koja se iznoseći svoju veliku potrebu čvrsto drži za Njega. 'Idi', rekao je On, 'sin je tvoj zdrav.' Plemić je sa mirom i radošću, koju nikada ranije nije poznavao, otišao od Spasitelja. Ne samo što je verovao da će njegov sin ozdraviti, već je čvrstim poverenjem verovao u Hrista kao svoga Otkupitelja.¹

ODGOVORITE

1. Savle je oslepeo pre nego što je prepoznao Isusa kao Božjeg Sina. Ko je od biblijskih ličnosti doživeo manje dramatično obraćenje?
2. Zašto je onima koji nisu bili Jevreji možda bilo lakše da bezuslovno prihvate Isusa?

Kristina Rasmusen, Laurel, Merilend, SAD

1 Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 196–199. orig.

GLEĐANJE U SINA

PRIMENA (Matej 20,28)

Sr

U Švajcarskoj je 2012. godine jedna žena umrla od gladi, pošto je pokušala da preživi samo od sunčeve svetlosti. Čitala je u nekoj knjizi o prednostima gledanja u sunce i »ishrane svetlošću«. Autor te knjige tvrdi da ljudi mogu duhovno da se uzdignu i prežive dugo vremensko razdoblje »hraneći se« isključivo gledanjem u Sunce. Tragično je što čak i tako očigledne neistine uspevaju da zavaraju ljude.¹

Ako ste vaspitani kao hrišćanin, verovatno ste celog života slušali o tome da je Isus Božji Sin, da će gledanje u Njegovo lice i razmišljanje o Njegovom karakteru biti dovoljno da vas održi i preobrazi u Njegovo obličje, i da zaista možete da se oslonite na Sina kada je reč o večnom životu. Međutim, kako da napredujemo od posmatrača do onih koji zaista žive u Njemu? U nastavku se nalazi nekoliko praktičnih predloga za »gledanje u Sina«:

Razumeti Božje osobine. Bog je Ljubav. On je milostiv, brižan, pun razumevanja i spreman da oprostí. U onoj meri u kojoj uspemo to da razumemo, imaćemo silu da budemo sličniji Njemu. Za jasan pogled na Božje osobine uložite (vreme i novac) u knjigu *Čežnja vekova* od Elen G. Vajt.

Razumeti Božja obećanja. Danas je kršenje obećanja postalo nešto što je potpuno normalno. Ipak, Bog želi da Mu verujemo i da se uzdamo u Njegova obećanja. Kad učimo da se oslanjamo na Njega, Njegovo delovanje u našem životu postaje očigledno, jer uspostavlja način života koji uzdiže veru. Da biste upoznali Boga preko Njegovih obećanja, razmišljajte o biblijskim obećanjima i o tome kako se ona mogu primeniti u vašem životu. Činite to u toku jedne sedmice. Postavite sebi cilj da nastavite tim tokom cele godine.

Upražnjavajte Božje prisustvo. Molite Ga da vas nauči kako da živite u Njemu. To je proces koji traje čitavog života, ali već danas možete krenuti malim koracima. Slušajte Božju reč preko Mp3 uređaja ili aplikacija za mobilni telefon. Dok putujete, obavljate svoje poslove, ili čekate u redovima, koristite slušalice.

Čime god da se bavite, činite to kao da Hristos stoji pored vas. Podelite svoje misli sa Njim i razvijajte svesnost o Njegovom prisutvu. Počnite polako. Utvrđujte tu naviku, dok ne postane deo vaše svakodnevice.

ODGOVORITE

1. Koje »lažne oglase« je sotona objavio o Božjem karakteru?
2. Razmišljajte o tekstu u 1. Jovanovoj 4,16. i njegovoj primeni u našem hrišćanskom životu.

Amie Register, Grinbrajer, Arkansas, SAD

1 »Woman starved to death on 'light' diet.« <http://www.foxnews.com/health/2012/04/25/woman-starved-to-death-on-light-diet/>.

»Svesni ste da vi niste njegova prava majka, zar ne?«

Neverovatno je kako dete od šest godina može da vas ostavi bez daha.

Naša skromna kuća bila je puna dece i prijatelja. Sedela sam u uglu sa Sengorom, koji je tada imao dvadeset meseci. Uživali smo u trenutku tišine, jer je on postajao pomalo uznemiren u gužvi. Njegov život sa nama bio je vrlo uzbudljiv u poređenju sa monotonijom u sirotištu.

»Zašto to kažeš«, pitala sam.

»Pa, svi kažu da ste vi njegova majka, ali to je nemoguće«, odvrtila je slatka mala crvenokosa.

»A zašto da ne?«

»Vi ne izgledate kao on.«

»Ali ja ga hranim, menjam mu pelene, igram se sa njim, volim ga, ljubim i nosim u naručju. To je ono što mame rade, zar ne?«

»Pa da, valjda.«

»Koja bi druga žena mogla biti njegova mati?«

»Nisam razmišljala o tome na takav način.« I otišla je, potučena.

Isus nije izgledao kao Mesija koga su fariseji očekivali. Pravedne vođe nisu bile u stanju da prepoznaju Hrista kada su se sreli sa Njim. Baš kao što je ovo dete mislilo da je stručnjak za majke, jevrejske vođe smatrali su da su stručnjaci za poznavanje Boga.

Zemlja nije očekivala Mesiju, koji će biti ponizni sluga.

Kada je prvi put došao, Isus nije ispunio njihova očekivanja. Da su samo obratili malo više pažnje na to kako je Bog opisao svog Sina, znali bi šta da traže. Isus je bio Jagnje bez mane, spreman da plati cenu za naše grehe. Isus je bio spreman da

nam pokaže put u večni život. Pokazao nam je kako da praštamo, ukazujemo poštovanje i budemo ljubazni i milostivi prema svakom Božjem stvorenju. Zemlja nije očekivala Mesiju, koji će biti ponizni sluga.

Da li provodite svoj život očekujući Isusa iz Biblije ili nekog drugog? Da li je On samo proizvod vaše mašte? Isus se ne menja. On je Onaj koji kaže da jeste. Možda ljudi očekuju da On bude Bog koga se treba plašiti, ali Isus ne može da ne bude ono što jeste – sveprisutna Ljubav.

ODGOVORITE

1. Da li se odnosimo prema Isusu kao prema običnom deliću neke slagalice, pokušavajući da Ga uklopimo tamo gde mislimo da Mu je mesto?
2. Na koji način ponekad ograničavamo ispoljavanje čuda, koja je Bog spreman da učini u našem životu?

ZAKLJUČAK

Isus je bio u potpunosti Čovek – ponizni Sluga koga je rodila Marija (Luka 1:35). Ipak, On se otkrio kao večno prisutni »Ja sam« (Jovan 8,58). On naizgled objedinjuje u Sebi bezbroj nepovezanih protivrečnosti, ali isto tako i mnoštvo skladno povezanih osobina. Bolje od prekrasno ukrašenog kristala, Njegovi mnogobrojni odrazi reflektuju svetlost koja obasjava čovečanstvo. Pomislite na svog najboljeg prijatelja, supružnika ili najbližeg poverenika, i na to koliko vas dobro ta osoba poznaje, i koliko vas voli. Zatim se zapitajte: »A koliko me više voli Isus koji je umro za mene?« Šta možemo da kažemo o tome ko je Isus? »Niko ne zna Sina do Otac« (Matej 11,27), pa ipak, On se neosporno predstavlja kao naš *najbolji* Prijatelj zauvek.

RAZMOTRITE

- Prikupite ili fotografirajte predmete iz prirode koji opisuju ili predstavljaju različite odlike Božjeg Sina. Nađite način da ukasite mesto na kome često boravite, tako da vas podseća na to kako se On odnosi prema vama.
- Razgovarajte sa prijateljima ili dragim osobama o hristolikim crtama koje vidite u njima.
- Istražite pojam »Sin Božji« na različitim jezicima, u različitim kulturama i napišite pesmu o tome šta ste otkrili.
- Snimite monodramu koja prikazuje Isusa i Njegove odnose sa drugima. Postavite taj snimak na Internet.
- Razmišljajte sat vremena svakog dana tokom jedne sedmice o tome kako biste se ponašali prema drugima ako bi Isus stajao pored vas. Zapišite svoja zapažanja. Možete li produžiti to vreme u kome zamišljate da je On sa vama?
- Snimite intervju sa očevima i sinovima u vezi sa njihovim međusobnim odnosima i uporedite njihove odgovore sa tim kako Bog i Isus razgovaraju Jedan sa Drugim.

POVEŽITE

Matej 11,19.

Čežnja vekova, 1. poglavlje.

Adventistički hrišćani veruju... , str. 49-75.

Pouka 3

Od 12. do 18. jula 2014.

Sveti Duh

»I Ja ću umoliti Oca, i daće vam drugoga Utješitelja da bude s vama vavijek.« (Jovan 14,16)

12. jul 2014.

DA LI GA ČUJETE?

UVOD (Jovan 3,5-8; 14,17; Rimljanima 8,27; 1. Korinćanima 2,7-11)

Su

Prolaznici su jedan po jedan zaobilazili malog dečaka. Nije mu moglo biti više od šest godina. »Izvinite, gospodine. Izvinite, gospođice...«, ponavljao je dok su ljudi prolazili. Kada smo moj prijatelj i ja prošli pored njega, progovorio je: »Izvinite, gospođice, možete li mi pomoći da pređem preko puta?« S obzirom da sam se i sama plašila da prelazim auto-put, zamolila sam svog prijatelja da mu pomogne da pređe na drugu stranu.

Taj dečak predstavlja nas, grešna ljudska bića koja traže duhovnu pomoć. Međutim, problem sa kojim se suočavamo, otkriva činjenicu da mi ne možemo pomoći jedni drugima, jer nam je svima potrebna duhovna pomoć. Tekst u Jevanđelju po Jovanu 15,26. kaže: »A kad dođe Utješitelj, koga ću vam poslati od Oca, Duh Istine, koji od Oca izlazi, On će svjedočiti za Mene.«

Tekst u Jevanđelju po Jovanu 3,8. kaže da »Duh diše gdje hoće, i glas Njegov čuješ, a ne znaš otkuda dolazi i kuda ide; tako je svaki čovjek koji je rođen od Duha«. Mi nismo u stanju da vidimo Svetog Duha, ali možemo da Ga čujemo kada nam govori i u stanju smo da prihvatimo Njegovo vođstvo. »Dva moja najbliža prijatelja upravo su završili kurs ronilaštva. Želeli su da se osposobe da zarone duboko pod vodu da bi videli sve što se tamo nalazi. Na sličan način, Sveti Duh je kao ronilac u velikim dubinama, koji može duboko da zaroni i otkrije šta se nalazi na određenom mestu. Biblija zato kaže da čak i kad ne znate šta se događa, Duh može da vam pomogne, jer On duboko roni. On pronalazi put do onog mesta na kome se nešto dešava. On prikuplja naše najdublje misli da bi nas povezao sa Božjim umom.«¹

Ako vam je srce žedno, um zbunjen, a duša prazna, Učitelj je sposoban da popuni vaše spreme svojim mirom, blagodaću i ljubavlju. Kada prihvatimo Svetog Duha, On trajno boravi u nama, a Njegovi plodovi razvijaju se u našem srcu, i tako možemo da svedočimo drugima. A u tom svedočenju, doprinosimo i svom duhovnom rastu kao i njihovom.

Dok budemo proučavali pouku za ovu sedmicu, otvorimo svoje srce i um za Božjeg predstavnika, Svetog Duha.

Analisa Miler, St. Ketrin, Jamajka

1 Keith Krell, »Deep Thoughts by the Holy Spirit (1 Corinthians 2:6–16)«, <http://bible.org/seriespage/%E2%80%9Cdeep-thoughts-holy-spirit%E2%80%9D-1-corinthians-26-16>.

Božanski dar i vodič (Jovan 14,26; 2. Korinćanima 1,21.22)

Sveti Duh je Božji veličanstveni dar namenjen očajnom, beznadežnom i preplašenom ljudskom rodu. Bog u svojoj nenadmašnoj mudrosti razume koliko su naša srca slaba i koliko se brzo mirimo sa neuspehom. Zato nam je dao taj dar – dar koji, iako ga ne možemo videti ni dodirnuti, utiče i menja život svakoga ko ga prihvati.

Sveti Duh služi da nas ubedi da su naša priroda i naši postupci grešni. On nas ohrabruje i pomaže nam kad svedočimo drugima. Bez Svetog Duha ne možemo biti sigurni da smo spaseni. »A Bog je koji nas utvrdi s vama u Hristu, i pomaza nas, koji nas i zapečati, i daje zalog Duha u srca naša.« (2. Korinćanima 1,21.22)

Svako voli da dobije poklon.

Sveti Duh je taj koji nam otkriva Očevu volju, koji nam pomaže da živimo hrišćanskim životom i koji nas poziva da činimo ono što je po Božjoj volji za nas. »A Utješitelj Duh Sveti, kojega će Otac poslati u ime Moje, On će vas naučiti svemu i napomenuće vam sve što vam reko«. (Jovan 14,26)

Vatra ih je pokrenula (Dela apostolska 2,3.4)

Prestrašeni učenici su se sakrili u Gornjoj sobi posle Isusovog vaznesenja. Bili su neaktivni i bez oduševljenja za delo propovedanja Jevanđelja. Međutim, pošto su se čvrsto držali obećanja o Utešitelju »pokazaše im se razdijeljeni jezici kao ognjeni; i sjede po jedan na svakoga od njih. I napuniše se svi Duha Svetoga, i stadoše govoriti drugijem jezicima, kao što im Duh davaše te govorahu«. (Dela apostolska 2,3.4) Svako od njih primio je darove kao i pomoć da ih upotrebi u službi za Hrista.

Danas isto važi i za nas. Svima su dati talenti, iako je svaki od njih različit po prirodi. Uporedo sa darovima svi smo pozvani od Svetog Duha da ih upotrebljavamo za unapređenje Hristovog dela. »Darovi su različni, ali je Duh jedan. I različne su službe, ali je Jedan Gospod. I različne su sile, ali je Jedan Bog koji čini sve u svemu. A u svakome se pojavljuje Duh na korist /svima/.« (1. Korinćanima 12,4-7)

Bog želi da sarađuje sa nama, iako bi celo svoje delo mogao da završi u trenuću oka. On je pun ljubavi i saosećanja i zato nam dopušta da učestvujemo u Njegovoj službi spasavanja duša i promene načina života. Sveti Duh je treće lice Božanstva. Preko Njegove službe Bog pojedinačno dopire do svakoga od nas. Sveti Duh nas blagosilja duhovnim darovima, plodovima duha i našom ličnom darovitošću, koji nam pomažu da unapredimo Hristovo delo i učinimo upravo ono što se od nas očekuje.

Dar Svetog Duha (Rimljanima 12,1-8; 1. Korinćanima 12,1-11.28-30; Efescima 4,1-13)

Svako voli da dobije poklon. Kada učenici završe srednju školu, roditelji će im možda pokloniti novi kompjuter, koji će im pomoći u hvatanju beležaka i pisanju radova na fakultetu. Kada postanu hrišćani, ljudi, takođe, primaju poklone. Te poklone daje im Sveti Duh, jer samo tako mogu da rade za Boga. »Pavle je učio da ti darovi... treba da se pokazuju u životu hrišćana iz svih društvenih slojeva.«¹ Dok budete čitali listu tih darova, molite se da vas Sveti Duh vodi da biste mogli da upotrebite one za koje smatra da treba da vam da.

Živeti po Duhu (Galatima 5,13-26)

Ponekad kao hrišćani ulažemo velike napore u želji da budemo dobri i da činimo samo ono što je ispravno. Međutim, nezaobilazna istina je da svi padamo. Zašto? Zato što nije u našoj moći da izgradimo pobožnost i dobrotu koju želimo. Jedino Sveti Duh ima tu sposobnost.

»Bog nastoji da promeni pala bića u svoje obličje tako što preobražava njihovu volju, um, želje i karakter. Sveti Duh donosi vernicima odlučujuću promenu pogleda. Njegovi plodovi 'ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrota, milost, vera, krotost, uzdržanje' (Galatima 5,22.23), sada postaju sastavni deo njihovog života – iako će oni, sve do Hristovog povratka, ostati grešnici skloni padu.«²

ODGOVORITE

1. Na koji način Sveti Duh utiče na vaše svakodnevne odluke?
2. Koje darove imate i kako se mogu upotrebiti za napredovanje Hristovog dela?

Dejn H. Džonson, St. Ketrin, Jamajka

1 *Handbook of Seventh-day Adventist Theology, Commentary Reference Series*, vol. 12, p. 610.

2 *Seventh-day Adventists Believe...*, 2nd ed. (Boise, Id., Pacific Press Pub. Assoc.^(R), 2005), pp. 141, 142.

»Vetar se čuje u granama drveća, jer izaziva šuštanje lišća i cvetova; ali, ipak, nevidljiv je i niko ne zna otkuda dolazi i kuda ide. Tako je i sa radom Svetoga Duha u srcu. Novorođenje se ne može bolje objasniti nego što se može objasniti kretanje vetra.«¹

»Delovanje Svetoga Duha je tako veliko da se ne može izmeriti. Iz tog Izvora potiče sila i uspešnost Božjih radnika. Sveti Duh je Utešitelj, kao lično Hristovo prisustvo u duši.«²

»Sveti Duh je dah duhovnog života duše.«³

U Filibljanima 4,8. apostol Pavle nas podstiče da razmišljamo na pozitivan način: »Što je god istinito, što je god pošteno, što je god pravedno, što je god prečisto, što je god preljubazno, što je god slavno, i još ako ima koja dobrodetelj, i ako ima koja pohvala, to mislite.« »Sve to zahtevaće ozbiljne molitve i neprestanu budnost. Moramo se predati stalnom uticaju Svetog Duha, koji će privući um onome što je nebesko, naviknuti ga da se bavi onim što je čisto i sveto.«⁴

»Gospod Isus deluje preko Svetoga Duha, jer je On Njegov predstavnik.«

»Gospod Isus deluje preko Svetoga Duha, jer je On Njegov predstavnik. Preko Njega On uliva duhovni život u dušu, podstičući njene sposobnosti da čini dobro, čisteći je od nemoralna i čineći je podobnom za Njegovo carstvo.«⁵

»Hristos je prilikom svog vaznesenja izjavio da će poslati svojoj Crkvi vrhunski dar, Utešitelja, koji treba da zauzme Njegovo mesto. Taj Utešitelj je Duh Sveti... Sa svojim Duhom Hristos šalje pomiriteljski uticaj i silu koja uklanja greh.«⁶

U trenutku kada prihvatite Isusa Hrista za svog ličnog Gospoda i Spasitelja bivate ispunjeni Svetim Duhom. To vam daje sposobnost da živite životom pobede nad grehom i da svedočite onima koji žive oko vas.

ODGOVORITE

Kako biste opisali ulogu Svetog Duha u životu hrišćanina?

Džamila Volters, St. Ketrin, Jamajka

1. Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 172. orig.

2. White, *Review and Herald*, November 29, 1892.

3. Isto, November 19, 1908.

4. Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 460 orig.

5. White, *Review and Herald*, avgust 25, 1896.

6. Isto, 19. maj 1904.

15. jul 2014.

KO JE SVETI DUH?

DOKAZ (Matej 12,28-36; Jovan 14,16-18. 26; 15,26; 16,7-14; Titu 3,5)

Ut

Sveti Duh je deo Božanstva. On je predstavnik koga Bog šalje da nam otkrije duhovne vrednosti. Sveti Duh se ne može videti ni dodirnuti, već jedino čuti i osetiti srcem. On je Jedini koji može razumeti dubine Božjih misli i ta obaveštenja preneti nama.

»Originalna grčka reč *parakletos*, koja doslovno znači *pozvan na nečiju stranu*, upotrebljavana je da opiše nekog ko moli za nekog drugog, ili ko pomaže drugima tako što ih brani ili teši. U različitim izdanjima Biblije, *parakletos* se obično prevodi kao 'zastupnik' kada se odnosi na Isusa Hrista, ili 'savetnik', 'utešitelj', i 'pomoćnik' kada se odnosi na Svetog Duha.

Sveti Duh nas uči duhovnim vrednostima.

'A kad dođe Utješitelj [parakletos], koga ću vam poslati od Oca, Duh Istine, koji od Oca izlazi, On će svjedočiti za Mene. A i vi ćete svjedočiti!'« (Jovan 15,26.27)¹ Taj Utešitelj nam je poslat da bi svedočio za Isusa i da bi nam ponudio vođstvo.

Ima onih koji veruju da je Sveti Duh više duh nego biće. Međutim, biblijski dokazi upućuju da je Sveti Duh i jedno i drugo. Tekst u Jevanđelju po Jovanu 14,26. glasi: »A Utješitelj Duh Sveti, kojega će Otac poslati u ime Moje, On će vas naučiti svemu i napomenuće vam sve što vam rekoh.« U ovom tekstu Isus za Svetog Duha kaže »On«. U našem jeziku reč »on« je lična zamenica i kao takva odnosi se na određenu osobu.

Koji još dokaz imamo u prilog tvrdnji da je Sveti Duh zaista član Božanstva? Stih u Jevanđelju po Mateju 28,19. nalaže nam: »Idite, dakle, i naučite sve narode krsteći ih va ime Oca i Sina i Svetoga Duha.« Tekst navodi Oca, Sina i Svetog Duha. Sveti Duh nas uči duhovnim vrednostima. Jovan 14,26. nas podseća: »Utješitelj Duh Sveti, kojega će Otac poslati u ime Moje, On će vas naučiti svemu i napomenuće vam sve što vam rekoh.« Prema tome, ne samo da je Sveti Duh član Božanstva, već je On i Božji predstavnik na Zemlji, koji treba da nas vodi i omogućiti nam duhovnu razboritost.

ODGOVORITE

Kako biste uverili nekoga da Sveti Duh živi u nama?

Džejson O. Najt, Kingston, Jamajka

¹ Wayne Blank, »Parakletos,« <http://www.keyway.ca/htm2001/20010727.htm>.

Sveti Duh u našem svakodnevnom životu boravi u nama, usmerava nas, štiti od opasnosti i povreda, i teži kada nam je potrebno rame o koje bismo se oslonili. Kako možemo ostati povezani sa Hristom i trajno ispunjeni Svetim Duhom?

Upoznajte Boga. Ako verujete u Boga, neka On postane stvarnost u vašem životu. Biblija nas uči da kada prvo tražite Hrista i Njegovu pravednost, sve drugo će vam se dodati (Matej 6,33). Duh će vam pomoći kada ponizno dođete u podnožje krsta.

Izrazite želju da budete kršteni. Razgovarajte sa propovednikom ili starešinom o svojoj želji da budete kršteni. Važno je da se na taj način posvetite Bogu. Ne treba da se brinete, jer je Bog poslao Utešitelja da bude sa vama kada postanete spremni da krenete tim putem.

Govorite drugima o Hristu. Poruku o spasenju ne možete čuvati samo za sebe. Morate je objavljivati gde god vam se za to ukaže prilika. Kada saznate za neke nove pojave u svetu mobilnih telefona, postajete nestrpljivi da to podelite sa svojom porodicom i prijateljima. Zašto ne biste na isti način delili Isusovu ljubav? Isus je sve nas poslao da poučavamo sve narode, »krsteći ih va ime Oca i Sina i Svetoga Duha«. (Matej 28,19)

Poruku o spasenju ne možete čuvati samo za sebe.

Upoznajte ono u šta verujete. Božji narod mora biti mudar i spreman da se upozna sa Božjim učenjem. Uklonite sve ono što nije po Božjoj volji i dopustite da vas Sveti Duh preobrazi. Svakodnevno čitajte Bibliju i molite se. Naučite da tražite od svog Oca da vam pomogne da živite na ovom svetu, ali pripremajući se za Njegov dolazak. Tražite od Njega sve što vam treba (Luka 11,9-13)!

Hranite Svetog Duha. Ponašajte se na način koji je ugodan Bogu i naučite da živite u skladu sa plodovima Duha. Ti plodovi su: ljubav, radost, mir, trpljenje, nežnost, dobrotu, vera, krotost i umerenost (Galatima 5,22.23). Ako živite po Duhu, težićete da živite u miru sa svim ljudima.

ODGOVORITE

Šta je to u vašem životu što vas sprečava da živite u Duhu?

Ešani O. Džejms, St. Ketrin, Jamajka

Mnogi hrišćani postavljaju pitanje koje se odnosi na važnost Svetog Duha. Ukoliko Mu to dopustimo, On boravi u nama i obnavlja naš život. »Bog zna sa čime se svako od nas suočava. On zna pod kakvim smo pritiskom. On zna naše borbe i obezbedio je rešenje za svaku od njih pojedinačno. To rešenje je On sam u ličnosti Svetog Duha, koji boravi u nama i daje nam snagu da odgovorimo na pravi način.«¹ Sveti Duh neprekidno stvara novi život u nama. On nas osnažuje da se suočimo sa svojim svakodnevnim borbama i iskušenjima i na pravi način odgovorimo na njih. Iako Biblija ne govori mnogo o prirodi Svetog Duha, nemojte nikad potceniti Njegovu važnost.

Tekst u Delima apostolskim 1,8. glasi: »Nego ćete primiti silu kad siđe Duh Sveti na vas; i bićete Mi svjedoci i u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja Zemlje.« Kako je divno znati da će sila Svetog Duha sići na nas! Stih u Delima apostolskim 1,5. ističe: »Jer je Jovan krstio vodom, a vi ćete se krstiti Duhom Svetijem.« Sveti Duh održava jaku i neprestanu vezu između nas i Oca i Sina. »Sveti Duh je bitan za opstanak. Sve promene koje Isus Hristos pokreće u nama dolaze delovanjem Duha. Kao vernici, uvek treba da budemo svesni da bez Duha ne možemo učiniti ništa (Jovan 15,5).

Silu Svetog Duha obećao vam je najveći Učitelj svih vremena.

Danas Sveti Duh usmerava našu pažnju na najveći dar ljubavi koji je Bog ponudio u svome Sinu. On se moli da se ne odupiremo Njegovim pozivima, već da prihvatimo jedini način kojim možemo da se pomirimo sa svojim milostivim Ocem punim ljubavi.«²

Možete biti sigurni da ćete na svom duhovnom putovanju lično doživeti silu i veličanstvenost Svetog Duha. Konačno, silu Svetog Duha obećao vam je najveći Učitelj svih vremena, Učitelj koji nikad ne krši svoja obećanja!

ODGOVORITE

1. Šta možete reći drugima o Svetom Duhu?
2. Da li ste spremni da uložite vreme u upoznavanje moćnog Bića u senci? Zašto ili zašto ne?

Džoana Džonson, St. Ketrin, Jamajka

1 Kay Arthur, quoted in »Bible verse and quote,« by Jan Couns, <http://www.liveasif.org/lists/view.cgi?article=7847>.

2 *Adventistički hrišćani veruju*, str. 89.

ZAKLJUČAK

Proročanstva iz Starog zaveta usmeravala su Božji narod i davala mu nadu pre Isusovog dolaska. Zatim je Isus živeo među ljudima, pokazao im kako treba da žive i prineo svoj život kao savršenu žrtvu. Pre nego što je napustio Zemlju i vratio se na Nebo, On je obećao da će Sveti Duh doći da nas podržava, usmerava i vodi sve do Njegovog povratka. Sveti Duh nam pomaže da razumemo dublje značenje Božje reči i daje nam silu za uspješnije svedočenje. On nam pomaže u našim slabostima da bismo mogli da u veri stojimo čvrsto i sledimo Božju volju u svom životu.

RAZMOTRITE

- Na velikom kartonu ili tabli nacrtajte vremensku liniju, koja pokazuje Božju prisutnost u istoriji od početka vremena do stvaranja nove Zemlje. Upotrebite biblijske dokaze da biste prepoznali prisustvo svakog člana Svetog Trojstva.
- Uzmite listiće papira i zapisujte dokaze o prisustvu Svetog Duha u svom životu. Zatim napravite ukrasni ram od školjki, drveta, glatkih kamenčića i drugih prirodnih materijala. Uzmite parče kartona, isecite ga tako da odgovara ramu i na njega na dekorativan način postavite listiće koje ste ispisali.
- Intervjuišite nekog vernika o tome kako mu je Sveti Duh pomogao da osnaži svoju veru.
- Napravite scenski prikaz koji slikovito prikazuje delovanje Svetog Duha na apostole.
- Isplanirajte popodnevno bogoslužjenje na kome će vernici svedočiti o prisustvu Svetog Duha u svom životu.
- Vodite dnevnik o svemu što vam je Sveti Duh otkrio o Božjoj volji za vaš život.
- Molite se da vam Sveti Duh da više sile, koja će vam pomoći da u veri čvrsto stojite.

POVEŽITE

Dela apostolska 2. poglavlje

Charles F. Stanley, *Living in the Power of the Holy Spirit*.

Ellen G. White, *Ye Shall Receive Power*.

Debi Batin Saser, Friendsvud, Teksas, SAD

Pouka 4

Od 19. do 25. jula 2014.

Spasenje

»Jer Bogu tako omilje svijet da je i Sina svojega Jedinorodnoga dao, da nijedan koji Ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni.«

(Jovan 3,16)

Pokloni su nešto što svi volimo bez obzira da li ih dajemo ili primamo. Ali, da li ste ikad zaista odvojili vreme i posvetili potpunu pažnju pronicanju u dar koji nam je Bog dao?

Jedan hrišćanski misionar prijateljio se sa starim, posvećenim Indusom. Jednog dana Indus je rekao misionaru da se sprema da pođe na dalek put do Delhija. Međutim, pre nego što je krenuo, dao je misionaru malu kutiju. »Imam ovu kutiju već godinama«, kazao je Indus. »U njoj čuvam samo jedan predmet – prelepi biser. Imao sam prijatelja koji je bio odličan ronilac i lovac na bisere. Jednoga dana je našao najveći i najlepši biser, koji je ikada pronađen na obalama Indije. Nažalost, on sam se tom prilikom utopio. Čuvao sam taj biser kao uspome-nu na njega, a sada želim da ga dam tebi.«

Bog nam nudi nebeski dar... On je Njegovog Sina Jedinca koštao života.

»To je izuzetan poklon«, odgovorio je misionar. »Ali, nemoj da mi ga daješ tek tako. Mogu da ti dam 10.000 američkih dolara, a ako vredi više, radiću za njega.«

»Prijatelju«, odgovorio je Indus, »taj biser nema cenu. Niko na celom svetu nema dovoljno novca da plati toliko koliko mi taj biser znači. Molim te, prihva-ti ga kao dar.«

»Ne, ne mogu. Moram da ga platim, ili da ga zaradim«, odvratio je misionar.

Indus je bio iznenađen. »Ti zaista ne razumeš. Zar ne shvataš? Moj sin jedincu je dao svoj život da bi izvukao taj biser. Zato ne mogu da ga prodam, ali mogu da ti ga poklonim. On je mog sina koštao života. Molim te, prihvati ga kao znak moje ljubavi prema tebi«, kazao je Indus.¹

Slično tome, Bog nam nudi nebeski dar. Nijedan čovek nije dovoljno dobar da bi ga zaslužio. On je Njegovog Sina jedinca koštao života. Jedino što možete učiniti je da prihvatite taj dar kao znak Njegove ljubavi prema vama. Zar u dubokoj poniznosti nećete prihvatiti »biser«, znajući da ga je Bog platio smrću svog Sina da bi mogao da vam ga ponudi?

Tekst u Jevanđelju po Jovanu 3,16.17. opisuje Božjeg Jedinorodnog Sina kao Spasitelja koji je došao da umre za nas da bismo mi mogli imati večni život. Ove sedmice istraživaćemo taj najveći od svih darova.

Izabela Bibulović, Ontario, Kanada

1 »Searching for the Perfect Gift,« http://www.shadyshoresbaptist.org/clientimages/26172/newletter/newsletter_12_11.pdf.

20. jul 2014.

SLOBODA OD GREHA I HRISTOV DRAGOCENI DAR: VEČNI ŽIVOT

DOKAZ (Jovan 5,24; 6,35; 8,36)

Ne

Hristos je naše grehe izneo na krst, mučen bolom i krivicom koje smo zaslužili. Njegova smrt na krstu oslobađa nas od večne smrti – kazne za greh. Dragoceni dar večnog života blagonaklono je osiguran Hristovom nevino prolivenom krvlju. Sve što Bog očekuje od nas je da poslušamo Hristovu reč i poverujemo da Ga je poslao milostivi Otac (Jovan 5,24).

Na jevrejskom jeziku, izraz za »večni život« je *chayei olam*, »svestan odnos sa Bogom preko Jošue Mesije«. ¹*Chayei olam* kao grupa reči označava činjenicu da jedino kroz lični odnos sa Hristom možemo postići večni život. Da bismo ostvarili taj odnos sa Njim, moramo otići do krsta, pasti na kolena u predanju i moliti Oca da nam oprosti grehe i očisti nas od bezakonja. Tada će Hristos lično boraviti u nama i učiniti nas sudeonicima u večnom životu. Kada je dete bilo neposlušno pred svojim roditeljem, dobro je ako mu roditelj oprosti. Isto tako i mi treba da se ponizimo pred Bogom. Mi smo Njegova deca, i kao takvi treba da se ugledamo na Njega.

U stara vremena Izrael se, zbog zanemarivanja Božjeg zakona, suočavao sa nemirima, glađu i napadima okolnih naroda. Oni su zaboravljali reč Božju izgovorenu preko takvih ljudi kao što su Mojsije, Isus Navin i Jeremija i išli za drugim bogovima. Da bi im ponovo bio ponuđen dar večnog života, morali su da se ponize pred Bogom i mole za oprostaj. Bog, koji je milostiv i pun blagodati, praštao im je i obnavljao svoj odnos sa njima.

**Tamo gde je Isus,
tu je i sloboda
od greha i večni
život.**

Bog je isti danas kao što je bio i tada. Njegov zavet milosti stoji čvrsto jer je ukorenjen u Njegovom Sinu Isusu Hristu. Tamo gde je Isus, tu je i sloboda od greha i večni život. »A Isus im reče: Ja sam Hljeb života: Koji Meni dolazi neće ožednjeti, i koji Mene vjeruje neće nikad ožednjeti.« (Jovan 6,35)

Potražite, danas, dragoceni dar večnog života i primite neizmerni blagoslov.

ODGOVORITE

1. Šta vas sprečava da potražite oprostaj i večni život?
2. Postoji li nešto što umanjuje vaše mogućnosti da uđete u Božje carstvo? Ako je tako, šta mislite da treba da se dogodi da biste primili Njegova velika obećanja?

Melisa Parker, Ipsilanti, Mičigen, SAD

1 Parsons, John J. »Chayei Olam: The Wonder of Eternal Life.« *Hebrews for Christians*, <http://www.hebrew4christians.com/>.

Filip se suočavao sa ozbiljnom optužbom. Ukrao je hiljadu dolara od svog šefa, a onda je lagao da bi to prikrio. Izveden je pred odbor preduzeća i stajao je posramljen čekajući presudu. Međutim, na njegovo zaprepašćenje, šef je ubedio članove odbora da mu pruže još jednu šansu. Zbog takve velikodušnosti, Filip se zakleo da se nikad više neće naći u takvoj prilici. Da li je Filip doživeo »spasenje«?

Šta je spasenje?

Reč *spasenje* potiče od latinske reči *salvatus*, što znači »spasen«. Pošto spasenje potiče od Boga, ono Njemu i pripada. Spasenje je čin izbavljenja od uticaja ili posledica greha. To je, takođe, i čin kojim se neko ili nešto štiti od povreda.

Ljudski rod je osuđen na propast, što je rezultat Adamovog i Evinog greha. Tekst u Rimljanima 3,23. podseća nas da »svi sagriješiši e izgubili su slavu Božiju«. Ako pokušavamo da se sami spasemo, nećemo uspeti. Srećom, spasenje potiče od Isusa, koji nam je svojom smrću pružio priliku da to ostvarimo. Svi koji veruju u Njega pomilovani su i prihvaćeni.

Kriva za greh mora biti plaćena. Krivica greha mora se ukloniti. Zaslužili smo smrt, ali dar spasenja besplatno dobijamo od Boga. Poznato je da se možemo davati bez ljubavi, ali da ne možemo voleti bez davanja. Bog nas je toliko voleo da nam je dao svog Sina da bismo mogli da nadvladamo silu greha i izbegnemo drugu smrt. Bog koji nas voli i ceni nije poslao Isusa da nas osudi. On je bio spreman da pokaže svoju ljubav time što je dao svog Sina da umre za nas. Bog to nije učinio zato što smo mi po prirodi dobri. Imajte uvek na umu da nam je On taj dar dao, iako još smo grešnici (Rimljanima 5,8).

Preispitajte sebe, 1. deo (Luka 18,9-14)

Tekst iz Knjige proroka Jeremije 17,9. kaže: »Srce je prijeverno više svega i opako; ko će ga poznati?« Nikakva religija ne može promeniti naše srce. Koliko god da je molitva moćna, a dobra dela plemenita, ni molitvom, ni dobrim delima ne možemo steći Božju naklonost. Zbog naše grešnosti spasenje ima izuzetan životni značaj.

Otpočeo je svoju molitvu obraćajući se Bogu, ali je završio uzdižući samog sebe.

U kratkoj priči o fariseju i cariniku (Luka 18,9-14), Isus prikazuje razliku između onoga koji oholo prihvata spasenje i onoga koji ga prihvata u poniznosti. Spasenje nije »činjenje«, već »prihvatanje« Isusove smrti za nas na Golgoti (Isaija 53,3-6).

Farisej je tražio spasenje oslanjajući se na svoja dobra dela i, kao takav, preporučivao je sebe Bogu, dok je istovremeno prezirao carinika. On je tražio spasenje

delima, a ne verom. Otpočeo je svoju molitvu obraćajući se Bogu, ali je završio uzdižući samog sebe. Iako se njegova pravednost sastojala u lepom ponašanju, njegovo duhovno stanje ostalo je nepromenjeno. Pošto nije tražio milost od Gospoda, nije ni primio Božje oprostjenje.

Preispitajte sebe, 2. deo (Luka 18,9-14)

Kakav je stav prema Bogu pokazivao farisej? Mislite li da je opravdanje imalo bilo kakvu ulogu u njegovom životu? Da li način na koji živimo dokazuje da je naša vera u Isusa prava (1. Jovanova 2,3-6)?

Carinik je otpočeo svoju molitvu obraćajući se Bogu, ali je završio opisujući svoje stanje. Kada je shvatio u kakvom se nevoljnom stanju nalazi, nije mogao ni da pogleda prema nebu. U dubokom bolu udarao se u grudi i ponizno zavapio: »Bože, milostiv budi meni grješnome.« (Luka 18,13) Na taj način, priznao je da spasenje dolazi od Boga i da on ne može da spasi samog sebe. On je tražio spasenje verom, a ne zaslugama na osnovu svojih dela (Efescima 2,8,9).

»To je blagodat sa Božje strane i vera s ljudske strane. Vera prihvata Božji dar. Činom poveravanja sebe Njemu mi smo spaseni, ne kao da je vera sredstvo spasenja, već samo kanal...«¹ Biblija kaže da je carinik otišao kući opravdan, što znači da je proglašen ili učinjen pravednim u Božjim očima. Iako je prepoznao svoju potrebu za Božjom blagodat i oprostjenjem, bio je isto tako i svestan da ih nije dostojan. Zato je, kad je zavapio Bogu za milost, primio spasenje.

ODGOVORITE

1. Objasnite svojim rečima koliko je Bog morao da da za vaše spasenje.
2. Razmislite o svom stavu prema Bogu i Njegovom spasenju. Da li je on sličniji farisejevom ili carinikovom stavu? Ako je sličan farisejevom stavu, šta biste mogli učiniti da bi vaš stav postao sličniji carinikovom?
3. Na koji način vaše srce može biti prevarno?
4. Kako započinjete i završavate svoje molitve? Šta vam to govori o stanju vašeg srca?

Džojls Gilfilian, St. Ketrins, Jamajka

¹ *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 6, p. 1008.

Naš Bog je milostiv i pun ljubavi. I pored naše neposlušnosti prema Njegovim zapovestima, naš opstanak je i dalje Njegova prva briga.

»Žalost je obuzela Nebo kada je postalo jasno da je čovek izgubljen i da će svet koji je Bog stvorio biti naseljen grešnicima osuđenim na bedu, bolest i smrt... Ugledala sam dragog Isusa i na Njegovom licu zapazila izraz saosećanja i tuge. Uskoro sam primetila da se On približava neuporedivo blistavoj svetlosti koja obavija Njegovog Oca... Vodio je prislan razgovor sa Ocem... Njegovo lice bilo je mirno, bez traga zbunjenosti i sumnje... Zatim je stavio do znanja anđeoskim četama da je pronađen put za spasenje čoveka...

On će napustiti svu slavu koju uživa na Nebu, pojavice se na Zemlji kao čovek, poniziće se kao čovek, lično će doživeti različita iskušenja koja napadaju čoveka da bi znao kako da pomogne onima koji su u iskušenju, i da konačno, kada završi svoju misiju kao Učitelj, bude predat u ruke ljudima i izložen najstrašnijoj surovosti i patnji na koju su sotona i njegovi demoni uspeli da podstaknu zle ljude... Kazao im je da će umreti i ponovo ustati trećeg dana i da će se vratiti svome Ocu da bi posredovao za samovoljnog, grešnog čoveka...

**»Tada je radost,
neopisiva radost
ispunila Nebo.«**

Isus im je rekao da će svojom smrću spasiti mnoge, da život anđela ne bi mogao da plati dug krivice. Samo Njegov život Otac može da primi kao otkup za čoveka...

Plan spasenja je tako zamišljen i Otac ga je usvojio...

U svetoj žalosti Isus je tešio i bodrio anđele govoreći im da će oni koje bude iskupio biti zauvek s Njim i da će svojom smrću iskupti mnoge i satrti 'onoga koji ima državu smrti'...

Tada je radost, neopisiva radost ispunila Nebo. Nebeski horovi zapevali su pesmu hvale i obožavanja. Uzeli su svoje harfe i zapevali tonom snažnijim nego ikada ranije, o velikoj ljubavi i milosti Boga, koji je svog voljenog Sina dao da umre za jedan odmetnički rod.«¹

Kamande V. Muiruri, Beri, Ontario, Kanada

¹ Ellen G. White, *Early Writings*, pp. 149–151.

23. jul 2014.

P.O.P.* DO SPASENJA

PRIMENA (Jovan 16,8; Dela apostolska 4,12)

Sr

Biblija jasno tvrdi da je smrt posledica greha. Ima li onda ikakave nade za Božji narod u ovom svetu ispunjenom grehom? Odgovor je da! Slava Bogu na tome. Spasenje je postalo moguće, kada je Isus platio konačnu cenu umirući na Golgoti za vaše i moje grehe. Spasenje je Božji dar koji može dobiti svako ko je spreman da ga prihvati i poveruje u njega. Spasenje ima silu koja svakoga koji veruje u Hrista, može poštediti od plate za greh.

»Nema drugoga imena pod nebom danoga ljudima kojijem bismo se mi mogli spasti.« (Dela apostolska 4,12) Hristos i jedino Hristos spasenje je učinio mogućim. U svom svakodnevnom životu moramo bolje razumeti i više naglasiti sledeće:

Pokajanje. Isus nas bodri obećanjem o Svetom Duhu, koji će osvedočiti svet o grehu, o Božjoj pravednosti i o dolazećem sudu (Jovan 16,8). Jevrejska reč koja se prevodi kao *pokajanje* znači »osetiti žalost«. Pokajanje od sveg srca čini da drugačije gledamo na Boga i greh. Kada se pokajemo, uviđamo da »ko krije prijestupe svoje, neće biti srećan; a ko priznaje i ostavlja, dobiće milost«. (Priče Solomunove 28,13)

Pokajanje od sveg srca čini da drugačije gledamo na Boga i greh.

Opravdanje. Opravdani vernik doživljava oproštenje i očišćen je od svojih greha. Zaharijina vizija o Isusu na najbolji način prikazuje opravdanje. Isus stoji pred Gospodom u prljavim haljinama. Sotona ga optužuje, ali Gospod ukorava sotonu. Gospod, zatim, zamenjuje njegove prljave haljine haljinama Hristove pravednosti. Isusove prljave haljine predstavljaju greh, a nova haljina predstavlja njegovo (vernikovo) novo iskustvo u Hristu. Opravdani vernik doživeo je oproštenje i očišćen je od svojih greha.

Posvećenje. Kada se uporno usredsređujemo na Boga, opravdanje i pokajanje vode nas posvećenju. »Tri razvojna dela posvećenja koja Biblija prikazuje su: (1) izvršeni čin u vernikovo prošlosti; (2) proces koji se odvija u vernikovom sadašnjem iskustvu; (3) i krajnji ishod koji će vernik doživeti prilikom Hristovog povratka.«¹

ODGOVORITE

1. Zašto je posvećenje proces koji traje?
2. Kako možete da objasnite nekom prijatelju P.O.P. stil života?

Stefani Olivija Valentajn, Ontario, Kanada

* pokajanje, opravdanje, posvećenje

1 *Adventistički hrišćani veruju*, str. 159.

Zamislite neki program televizijske prodaje. Posmatrate proizvod koji se reklamira i neodoljivo vas privlači njegova snižena cena. Ipak, nešto u vama se protivi da ga naručite po toj neverovatnoj ceni. Iako garantuju da će vam vratiti novac, ako ne budete zadovoljni, ipak se pribojavate da, kad proizvod konačno stigne do vas, to neće biti ono što ste očekivali. Mi svoj duhovni život često provodimo u takvom raspoloženju. Nudi nam se spasenje, pa iako izgleda neverovatno i predstavlja upravo ono što nam treba, ipak se plašimo i ne shvatamo ga onako kako bi trebalo – kao priliku da postanemo slobodni.

Bog želi da nas oslobodi tereta greha i zameni ga svojom ljubavlju.

U današnjem svetu mnogi pogrešno razumeju spasenje. Zbog toga se ono nalazi dosta nisko na lestvici prioriteta u životu većine ljudi. Oni su zauzeti ostvarivanjem svog pretrpanog rasporeda i zanemaruju spasenosnu blagodat koju njihov nebeski Otac toliko želi da im da. Ako bismo samo odvojili malo vremena da čujemo Njegov tih i tanak glas, iskusili bismo utehu i nadu.

Bili bismo obogaćeni ljubavlju svog Oca i primili Njegovo spasenje.

Iako predstavlja dar ljubavi i blagodati, na spasenje se često gleda kao na nešto što opterećuje. Ljudi misle da treba da zasluže Božju ljubav i da moraju biti savršeni da bi postali sposobni da prime Njegovu milost. Međutim, Biblija nam govori nešto drugo, kao što se vidi u 1. Jovanovoj 1,9: »Ako priznajemo grijehe svoje, vjeran je i pravedan da nam oprost i očisti nas od svake nepravde.« Sve što treba da učinimo je da se pozovemo na Božje ime i On će čuti i odgovoriti nam. »Jer ste blagodaću spaseni kroz vjeru; i to nije od vas, dar je Božij. Ne od djela, da se niko ne pohvali.« (Efescima 2,8.9) Bog želi da nas oslobodi tereta greha i zameni ga svojom ljubavlju. Sve što treba da učinimo je da se ponizimo pred Bogom i zatražimo milost – i On će odgovoriti. Bez obzira šta smo učinili ili postali, Isus uvek čeka da Mu se vratimo da bi mogao da nas spase. On kaže: »Evo stojim na vratima i kucam: Ako ko čuje glas Moj i otvori vrata, ući ću k njemu i večeraću s njim, i on sa Mnom.« (Otkrivenje 3,20) Otvorimo vrata već danas, i pozovimo Isusa u svoje srce.

ODGOVORITE

Zašto je važno da budemo zainteresovani za spasenje drugih?

Šejna i Luk Čarls, Ontario, Kanada

ZAKLJUČAK

Kada je reč o spasenju, odlučivanju nema mesta – slagalica je već sastavljena. Spasenje nije nešto što možemo da zaradimo. Ono nam je dato. Kao nadogradnja za vaš internet pretraživač, ono je besplatno, potrebno je samo da ga preuzmete. Tekst u Efescima 6,17. poručuje nam da uzmemo »kacigu spasenija«. Ne treba samo da gledamo taj prelepo upakovani poklon. Treba da ga otpakujemo, uzmemo, čvrsto držimo i nikad ne ispustimo! Ove sedmice smo proučavali POP akronim: Pokajanje, Opravdanje, Posvećenje. Da li ćemo živeti u skladu s njim, ili ćemo ostaviti svoj poklon neotpakovan? Otvorite ga i uzmite.

RAZMOTRITE

- Povedite svoj razred u »lov spasenja«. Posetite prihvatilište za beskućnike, bolnicu, starački dom ili rođendansku proslavu u domu nekog prijatelja. Cilj te aktivnosti nije da »propovedate« Jevanđelje, već da ga »pokažete«. Na kraju, »lov« ne zavisi od vas. Vaše prisustvo predstavlja priliku da pokažete Hrista na delu.
- Idite na neku sportsku utakmicu sa grupom prijatelja i uporedite je sa našim duhovnim putovanjem. Zapazite koliko puta se izrazi »spasenje« i »spasen« upotrebljavaju u vezi sa igrom. Zapisujte ih i uporedite svoje beleške.
- Za vreme službe u crkvi ili u razgovoru sa bliskim prijateljem iznesite svoje lično iskustvo o tome kako ste se prvi put sreli sa Bogom. Ohrabrite i podstaknite i druge da podele svoje iskustvo.
- Osmislite akronim za »spasenje«. Budite kreativni. Neka vam uvek bude pri ruci da vas podseti da Nebo čeka na vas.
- Otvorite mapu sveta i molite se svaki dan za spasenje neke zemlje. Ima skoro 200 zemalja u svetu, zato počnite što pre!
- Slušajte pesmu »Salvation is Here« (»Spasenje je ovde«) od grupe Hillsong najted /Hillsong United/, http://www.youtube.com/watch?v=yFAjWEa7_0. Razmišljajte o rečima ove pesme i taj link postavite na svoju Fejsbuk stranicu.

POVEŽITE

Efescima 2,8.9; 1. Jovanova 1,9.

George R. Knight, *Sin and Salvation: God's Work for and in Us.*

Adventistički hrišćani veruju, »Iskustvo spasenja«, str. 158-173.

Dario Penja, Kolumbija, Južna Amerika

Pouka 5

Od 26. jula do 1. avgusta 2014.

Kako postati spasen?

»I kao što Mojsije podiže zmiyu u pustinji, tako treba Sin Čovječij da se podigne. Da nijedan koji Ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni.« (Jovan 3,14.15)

26. jul 2014.

OSTAVLJEN!

UVOD (Marko 8,36)

Su

Probudio sam se, uznemiren. Noćna mora koja se ponavljala, opet me je uplašila. Sanjao sam da se nalazim u grupi ljudi, koji čekaju da Isus dođe i povede nas kući. Dok smo čekali, postao sam nestrpljiv, napustio sam grupu i uputio se u drugom pravcu. Kasnije, kada sam se vratio, grupa je nestala. »Kuda su otišli«, pitao sam se. Tada sam shvatio. Isus je došao i otišao, ostavivši me samog na ovoj nesrećnoj planeti. Setio sam se jednog biblijskog stiha: »Jer kakva je korist čovjeku ako zadobije sav svijet, a duši svojoj naudi?« (Marko 8,36) Ta noćna mora me je godinama progonila.

Kada sam postao stariji, krstio sam se. Kasnije sam shvatio da nisam osoba kakva sam očekivao da ću biti posle krštenja. Očekivao sam da ću biti savršen, ali umesto toga, još uvek sam činio ono za što sam znao da nije ispravno u Božjim očima. Svi su mislili za mene da sam savršeni hrišćanin, dobar primer drugima. Nisu mogli ni da pretpostave koliko sam zaista bio daleko od savršenstva.

Agonija koju je taj san izazvao nastavila je da me izjeda. Kako mogu da živim tako jadno, dok se istovremeno nadam da će doći bolje vreme za život? Da li sam zaista hrišćanin, ili sam se krstio samo da bi mi ime bilo upisano u crkvene knjige?

Šta mogu da učinim da bih postao siguran u Isusovim rukama, danas i zauvek? Iznenadilo me je što sam, i posle krštenja, morao da se borim sa takvim pitanjima.

Setite se Izrailjaca dok su putovali prema Hananu. Setite ih se u trenutku kada su napuštali Egipat i postali slobodni, ne više robovi, vlasništvo svojih gospodara. Možete li da zamislite šta su očekivali one noći kada su izašli? Verovatno da nisu očekivali nikakve nove izazove sa kojima će morati da se suoče. Na isti način, i mi nastavljamo svoje putovanje i suočavamo se sa izazovima, koji nas navode da se zapitamo: »Šta moram da činim? Šta je potrebno za spasenje?«

Znam da nisam jedini koji se bori sa tim pitanjima. Ove sedmice, razmatraćemo šta je to što nas vodi spasenju. Moja molitva je da iznova posvetimo svoj život Bogu i da se naše »noćne more« nikada ne obistine. Budimo spremni za Hristov povratak!

Bakang Maboane, Vindhok, Namibija

ISUSE, MOLIM TE, PRIHVATI ME, PADAM!

LOGOS (Psalam 14,3; Matej 3,1.2; 4,12-17; Marko 6,7-12; Luka 5,27-32; 13,1-5; Rimljanima 2,4; 3,10)

Obećavajuće spasenje (4. Mojsijeva 21,4-9; Jovan 3,14.15)

Priča o spasenju na trenutke postaje veoma teška. Neverovatno je da bi se uloga zmije, koja se smatra otrovnom, ikada mogla uporediti sa ulogom svetog Božjeg Sina. Kakvo neobično poređenje! To je nesumnjivo veoma neobična slika! Sotona se obično opisuje kao otrovna, lukava zmija. Zato je šokantna pomisao da bi bronzana zmija mogla da primi silu od Boga i spase umiruće Izrailjce, koji su se kajali (4. Mojsijeva 21,7-9). U jednoj beznadežnoj prilici, kada se Božji narod našao na ivici propasti zbog smrtonosnih zmijskih ujeda, verni Bog pojavio se otkrivajući svoj plan spasenja. U trenutku nevolje nastale u pustinji, On je priskočio u pomoć Izrailju. Oni koji su ostajali slepi prema svojim manama, umirali su (Psalam 14,3; Rimljanima 3,23). Bog je spasao Izrailjce u krajnje sušnoj pustinji u kojoj niko ne bi želeo da živi. Na sličan način, On nama daje nadu u sve-tu opustošenom grehom.

Četvorostruka formula (Mihej 7,18.19; Luka 5,27-32; Rimljanima 10,9; 1. Jovanova 1,9)

Pogledajte naslove u današnjim novinama. Slušajte vesti na televiziji. Moramo se pomiriti sa činjenicom da se nalazimo na opasnom tlu. Okružuje nas greh – zamka, koja je postavljena sa namerom da osakati sve članove ljudske porodice. Dolazimo do trenutka u kome treba da se suočimo sa stvarnošću koja otkriva da svi imamo ogromnu potrebu za Božjom spasonosnom blagodaću. To nas poziva da:

1. priznamo da nam je potrebno spasenje (Luka 5,27-32; Jovan 16,5-11; Rimljanima 3,10),
2. da se pokajemo zbog svojih greha (Matej 4,17; Marko 6,7-12),
3. primimo spasenje jedino od Isusa Hrista (Luka 7,36-50; Jovan 1,12),
4. ostanemo u Isusu i negujemo Njegovo živo prisustvo u nama (Isaija 26,3.4; Jovan 8,30.31).

Božja neumorna ruka jedino nas može odvojiti od greha. Čak i jedva čujan, ali iskren poziv upućen njemu: »Gospode, pomagaj«, učiniće da vam pruži svoju ruku, kao što je pružio Petru u trenutku potrebe (Matej 14,30).

Napustimo greh, smrtnog neprijatelja života (Dela apostolska 4,8-12)

Kada je Petar shvatio opasnost, uvideo je da sam ne može uspeti. Srećom, sagledao je svoju potrebu za Spasiteljem. Da to nije priznao, ne bi doživeo Isusovo veličanstveno spasenje. Poziv za pomoć uslediće, tek kada priznamo da nam je

pomoć zaista potrebna. Ako na vreme ne uvidimo svoju potrebu, i mi ćemo biti izgubljeni. Jedino nas neuporedivi Božji Sin može odvojiti od greha za koji smo čvrsto prionuli. Izrailjci nisu preživeli samo zato što je Mojsije načinio bronzanu zmiju. Oni nisu isceljeni njenom moći ili silom, već Duhom živog Boga.

Duh koji je dodirnuo srca ljudi, dok je Petar govorio isti je Onaj koji je podstakao Nikodima da tajno potraži Sina Čovečijeg (Jovan 3,1-21). Nikodim je prišao Spasitelju nesvestan činjenice da Isus zna naše potrebe. Duh ubeđuje skrušeno srce da se odvrati od greha (Psalam 34,18).

Poziv za pomoć uslediće tek kada priznamo da nam je pomoć zaista potrebna.

Potreba pokreće akciju! (Luka 19,1-10; Dela apostolska 2,1-41)

Zahej je čeznuo za nečim vrednijim u svom životu. Čeznuo je da upozna Spasitelja koji »uze na se grijehе svijeta«. (Jovan 1,29) Nije ni slutio da je Isus odavno znao za njegovu potrebu i zbog toga dopustio da se njihovi putevi ukrste (Luka 19,2-6). Kada je Hristos obnovio njegovo srce, Zakhej je odlučio da nadoknadi štetu koju je naneo bližnjima (Psalam 51,10; Jezekilj 36,26.27; Luka 19,8-10). Ako ne odgovorimo Božjem Duhu, propustićemo da primimo Božji dar (Rimljanima 6,23). Mnogi su zvani, ali samo oni koji se zaista odazovu pozivu su izabrani (Matej 22,2-14).

Pobeda već danas može biti naša! (Isaija 61,10; Dela apostolska 2,36-38; Kološanima 2,9-15)

Kada Božji Duh boravi u našem srcu, naše rasuđivanje postaje zdravo. Isus nas čisti kao što se čisti srebro i zlato. Kada ustanemo iz vodenog kršćeničkog groba, porazićemo greh i sotonu, jer ćemo ustati kao pobednici. Posle krštenja imamo nadu koja se zasniva na Hristu, nepokolebljivoj veri i, što je najvažnije, ljubavi prema Bogu i bližnjima, koja nas navodi na poslušnost i samoodricanje (Luka 14,25-27; Jovan 14,15). Ne treba da se bojimo, jer će nam Divni savetnik pomagati da razumemo, dok usrdno budemo pretraživali Pismo (Jovan 16,13-15). Sada će nas sveznajući Bog, Jedini koji nas može spasiti od pada, uzdići do novih visina i dovesti naše nesigurne stope na večnu stazu!

ODGOVORITE

1. Kakav značaj ima spasenje za vas lično?
2. Kako vas spasenje čini odlučnim da savladate sotonu?
3. Na koji vam način spasenje pomaže da iz drugog ugla sagledate Božji karakter?

Džesika Lekoban, Vindhok, Namibija

»Kako će čovek biti prav pred Bogom? Kako će grešnik postati pravedan? Samo u Isusu možemo razviti sklad sa Bogom, ali kako možemo da dođemo Hristu? Mnogi postavljaju isto pitanje koje je postavilo mnoštvo okupljeno na Dan duhova, kada je osvedočeno o postojanju greha uzviknulo: 'Šta ćemo činiti?' Prva reč u Petrovom odgovoru glasila je: 'Pokajte se' (Dela 2,37.38)...

Pokajanje znači žalost zbog greha i odvratanje od njega. Mi se nećemo odreći greha, ako ne sagledamo njegovu poročnost; sve dok u svom srcu ne prezremo greh, neće nastupiti nikakva stvarna promena u našem životu.«¹

»Hristos je vrelo svake zdrave želje.«

»Ovakvo pokajanje prevazilazi domašaj naše lične moći u naporu da to izvedemo; to je moguće primiti jedino od Hrista koji se vazneo u visine i dao darove ljudima...

Mi se ne možemo pokajati bez Hristovog Duha, koji će probuditi savest, kao što bez Hrista ne možemo dobiti ni oprostaj.

Hristos je vrelo svake zdrave želje. On Jedini može da usadi u srce neprijateljstvo prema grehu. Svaka težnja za istinom i čistotom i svest o ličnoj grešnosti predstavljaju dokaz da Njegov Duh deluje na naša srca.«²

»Posle Hristovog vaznesenja učenici su se okupili na jednom mestu da se ponizno mole Bogu. Posle deset dana istraživanja srca i samoispitivanja, bio je pripremljen put Svetome Duhu da uđe u očišćene i posvećene hramove duše.«³

»Dok su čekali ispunjenje obećanja, učenici su ponizili svoja srca u pravom pokajanju i priznavali svoje neverovanje. Kada su prizvali u sećanje reči koje im je Hristos uputio pre svoje smrti, potpunije su shvatili njihovo značenje...

Kada bi samo mogli da još jednom vide svoga Učitelja, koliko bi se ozbiljnije trudili da Mu pokažu kako Ga duboko vole, i koliko im je iskreno žao što su Ga ikada ožalostili nekom rečju ili delom neverstva! Međutim, utehu im je pružala pomisao da im je sve oprošteno. Zato su odlučili da će, koliko god im to bude moguće, nadoknaditi svoje neverovanje time što će Ga hrabro priznati pred svetom.«⁴

ODGOVORITE

1. Da li se svesno držite navika za koje znate da treba da ih ostavite?
2. Da li ste spremni da se ponizite pred Bogom pokajanjem iz sveg srca i zamolite Ga da vam oprostí vaše grešno ponašanje?

Stefani Koce, Vindhok, Namibija

1 Elen G. Vajt, *Put Hristu*, str. 23. orig.

2 Isto, str. 26 orig

3 Vajt, *Evangelizam*, str. 698. orig.

4 Vajt, *Apostolska crkva - Hristovim tragom*, str. 36. orig.

Biblija ističe da je oprostjenje moguće jedino nakon prolivanja krvi. To je postalo neophodno posle prvog greha u edemskom vrtu. Adam je morao da zakolje životinju da bi krv bila prolivena kao uslov za oprostjenje. Ta krv je predstavljala Isusovu krv. Jagnjeća koža poslužila je kao pokrivalo za Adamovu i Evinu nagost. To je bio čin Božje blagodati i predlika žrtve koju će Isus prineti za nas.

U Starom zavetu nastavljeno je žrtvovanje životinja. Te žrtve više nisu bile potrebne nakon što je Isus izgovorio: »Svrši se.« (Jovan 19,30) Božje Jagnje je na krstu platilo cenu za naše grehe. To nam je omogućilo da primimo *soteria*, što je grčka reč koja znači »spasenje« i »izbavljenje«. ¹ Tako je Bog postao naš *Yeshuah*, što je jevrejsko ime koje znači »Spasiti ili izbaviti«. ²

Kako možemo primiti spasenje? U Jevanđelju po Luki 7,36-50. čitamo o ženi koja je živela grešnim životom, ali potražila je Isusa. Iako je znala da je okružen drugim ljudima, ipak je želela da se ponizi pred Njim. Dok je pomazivala Njegova stopala, farisej u čijoj su se kući nalazili, pomislio je: »Da je On prorok, znao bi ko i kakva Ga se žena dotiče: jer je grješnica.« (39. stih) On je očigledno propustio da shvati ono najvažnije. Ponos ga je zaslepeo i sprečio da prepozna ispoljavanje prave poniznosti i blagodati kome je prisustvovao.

Kako možemo primiti spasenje?

Jevrejska reč za »verovati« je *batah*, što znači »poverenje i zaštita«. ³ Dok je farisej osuđivao Hrista, On je govorio ovoj ženi o tome da je njena vera spasonosna (50. stih). Mnogo puta moraćemo da se suočavamo sa preprekama i da ih savladavamo. U takvim trenucima treba da imamo na umu da, ako verujemo da je Isus naš Spasitelj, onda smo zaista spaseni i sve će nam biti moguće. I danas važi isto ono što je Isus kazao Tomi: »Ja sam Put i Istina i Život; niko neće doći k Ocu do kroza Me.« (Jovan 14,6)

ODGOVORITE

1. U kome trenutku ste osetili da vam je vera usahla?
2. Možete li se setiti nekog načina na koji možete ojačati svoju veru?

Džini Kit, Vindhok, Namibija, Afrika

1 »Soteria,« <http://www.biblestudytools.com/lexicons/greek/kjv/soteria.html>.

2 »Yeshuah,« [http://en.wikipedia.org/wiki/Yeshua_\(name\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Yeshua_(name)).

3 Skip Moen, »Eternal Security–Rewind,« <http://skipmoen.com/tag/batah/>.

Mnogi ljudi danas su fizički živi, ali duhovno mrtvi i zavedeni od strane sotone. Oni ostaju robovi greha, iako bi mogli da se upoznaju sa Biblijom i veličanstvenom žrtvom o kojoj ona govori. Bog je obezbedio sve što je potrebno da svi ljudi dobiju priliku da se u savršenom skladu ponovo sjedine s Njim, odvojeni od greha jednom zauvek.

U svetu u kome preovladava greh, neophodno je da budemo sačuvani i zaštićeni da bismo mogli da pobegnemo od sotone. I mi patimo kao osoba koja trpi bolove zato što ima tanku metalnu šipku u svojoj nozi. Kako se možemo ukloniti od izvora bola, razaranja i zlih dela koji je nastao kao posledica greha? Evo koja tri koraka su potrebna da bismo to postigli:

1. *Uklonite izvor problema.* Metalna šipka nastaviće da izaziva bol u nozi sve dok ne bude izvađena. Greh će nastaviti da vlada i uništava naš život, sve dok od

Kada prvi put dođemo Hristu, i mi smo slabi.

Gospoda ne zatražimo pomoć da bismo ga se oslobodili. Ljudi su skloni grehu po svojoj prirodi i zato je Bog naš jedini Izbavitelj. Naša životna potreba je da se pokajemo zbog ličnih prošlih grehova i da se odvojimo od njih (Dela apostolska 3,19).

2. *Počnite ispočetka.* Kada se šipka ukloni, rana mora da se očisti da bi počela normalno da zaceljuje. U Jezekilju 36,26. Bog nam govori šta će učiniti za nas: »Daću vam novo srce, i nov ću duh metnuti u vas, i izvadiću kameno srce iz tijela vašega, i daću vam srce mesno.«

3. *Potrudite se da se svakog dana još više približite Bogu.* Noga još uvek može biti slaba tako da je pacijentu potrebna svakodnevna fizikalna terapija da bi se oporavio. Isto tako, kada prvi put dođemo Hristu, i mi smo slabi. Zato je potrebno da svakodnevno provodimo vreme sa Njim u molitvi, proučavanju Biblije i razmišljanju o duhovnim veličinama.

ODGOVORITE

1. Šta će se dogoditi ako ponovo grešimo, iako smo otpočeli svoj novi život sa Hristom?
2. Da li je Bogu potrebna naša pomoć u borbi protiv greha? Koju ulogu imamo u uklanjanju greha iz svog života?

T. Dž. Šihepo, Svakopmund, Namibija

Mnogi hrišćani izjavljaju da je spasenje lični izbor ne shvatajući u potpunosti ozbiljno značenje svojih reči. Tekstovi iz Jevanđelja po Mateju 26, Marku 14. i Luki 22. poglavlju opisuju konačnost odluke koju je Juda doneo. Spasitelj ga je lično izabrao da bude Njegov učenik, i Juda je poznao svrhu tog poziva. Tokom više od tri godine zajedničkog života i rada sa Njim, Juda je posmatrao šta Isus može da učini – čuda koja je činio, bolesne koje je lečio i mrtve koje je vratio u život.

Juda je, kao Hristov učenik, imao mnogo iskustava i mogućnosti da krene Njegovim stopama (Matej 10,5-20). Kakvu povezanost Judin život može imati sa nama?

Juda je doživio nešto veličanstveno. On je živio i razgovarao sa Spasiteljem. Osim toga, imao je položaj blagajnika među učenicima. Isusova učenja bila su jasna. On se nije bavio samo teorijom već i praksom. Prema tome, Juda je imao potpuno saznanje o pitanjima koja su se ticala spasenja.

Nikada se ne treba igrati sa sotonom.

Ipak, sva iskustva i prilike koje je Juda imao iz druženja sa Spasiteljem nisu mu automatski potvrđivale i spasenje. Samo je on lično mogao da donese i ispoštuje odluku da bude veran Hristu. Hristos je bio svestan Judinih skrivenih motiva i pružao mu je brojne prilike da se pokaje. Juda je, međutim, izabrao da ugađa telu (Matej 26,20-25). Koliko često i mi imamo priliku da se pokajemo, a ipak to ne činimo?

Koje pouke možemo izvući iz Jevanđelja po Luki 22,1-4. u vezi sa našim neprijateljem, sotonom? Kada napadne, on čini sve i da uništi (Jovan 10,10). Nikada se ne treba igrati sa sotonom. Mi ne možemo prihvatiti druženje sa njim.

Ja lično verujem da, iako sam već mnogo godina u crkvi, ono što je najvažnije je da prihvatim Hrista za svog ličnog Spasitelja i Prijatelja. Zar On ne zaslužuje da Mu uzvratim ljubavlju za život koji mi je dao i za sve drugo što je učinio za mene? On me je stvorio i umro za mene, tako da Mu pripadam dvostruko – po stvaranju i otkupljenju. Što se mene lično tiče, odlučio sam da služim Hristu i da Ga aktivno uključim u svoj život. Šta ćete vi izabrati?

ODGOVORITE

1. Zašto je Judina priča danas značajna za naš hrišćanski život?
2. Zbog čega, po vašem mišljenju, spasenje predstavlja lični izbor?

Džoša Mario, Vindhok, Namibija

ZAKLJUČAK

Nikodim je bio verski učitelj koji je duboko poznao tradiciju i Pismo. Međutim, kada je u tajnosti posetio Isusa, On mu je pokazao da Njegove reči nisu samo teorija. Zaraza grehom osakaćuje i ubija telo i dušu. Zmija od bronze i Hristos na krstu predstavljaju neprijatan, ali neophodan prizor. Mi ne možemo spasiti sami sebe. Moramo prepoznati svoju potrebu za spasenjem i moramo verovati i primiti Božji lek. Kratak razgovor između Isusa i Nikodima otkriva nam kako možemo biti spase-ni i kako možemo, sa potpunim ubeđenjem poverovati, da mi to već jesmo.

RAZMOTRITE

- Čitajte tekst iz Jevanđelja po Jovanu 3,7-15. Zapazite sa koliko jednostavnosti Isus iznosi metod koji je Bog obezbedio da bi nas vratio Sebi i da bi nam dao život u izobilju. Zatim, u glavnim crtama opišite kako neko može biti spasen. Naučite napamet te korake da biste uspeali da ih primenite u svom odnosu sa Isusom i da ih koristite kao oruđe za zadobijanje duša.
- Razmišljajte o Isusovoj smrti i koracima ka spasenju koje ste zapisali. Postavite sebi sledeća pitanja: (1) Da li sam sagledao svoj odnos sa Bogom na način kako ga je Isus predstavio Nikodimu? (2) Da li sam sličan Nikodimu – zaokupljen Pismom, crkvenom tradicijom i svojom ulogom unutar crkve, ali mi je još uvek potrebno da podignem svoj pogled prema Isusu i Njegovoj žrtvi? (3) Da li verujem da je Isus učinio dovoljno za mene da bih mogao da budem siguran u Njegovo delo izvršeno u moju korist? (4) Koju ulogu imam u procesu spasavanja i obnovenja?
- U svom razredu napravite scenski prikaz susreta između Isusa i Nikodima.
- Odvojte vreme da razgovarate kako je odnos između Isusa i Nikodima, dok ste posmatrali kako se odigrava, uticao na vas i vaš razred. Razmotrite da li je taj scenski prikaz promenio način na koji se odnosite prema Isusu i kako shvatate svoj hod sa Njim.
- Pronađite u pesmarici ili među savremenim duhovnim pesmama himne koje se usredsređuju na Hristovu žrtvu, ili koje imaju pokajanje, spasenje i otkupljenje kao temu.
- Tokom bogoslužjenja ili molitvenog okupljanja upotrebite neke od tih himni koje naglašavaju krst i spasenje.

POVEŽITE

Dela apostolska 4,1-12.

Elen G. Vajt, *Put Hristu*, str. 17-22. orig.

Adventistički hrišćani veruju, »Nauka o spasenju«, str. 133-173.

Pouka 6

Od 2. do 8. avgusta 2014.

Rasti u Hristu

»Odgovori Isus i reče mu: Zaista, zaista ti kažem; ako se ko nanovo ne rodi, ne može vidjeti carstva Božijega.«

(Jovan 3,3)

Nebeski Otac nam je dao život. »A stvori Gospod Bog čovjeka od praha zemaljskoga, i dunu mu u nos duh životni; i posta čovjek duša živa.« (1. Mojsijeva 2,7) »I Gospod Bog pusti tvrd san na Adama, te zaspa; pa mu uze jedno rebro, i mjesto popuni mesom; i Gospod Bog stvori ženu od rebra, koje uze Adamu, i dovede je k Adamu.« (1. Mojsijeva 2,21.22)

Dok god je prvi par ostajao u Božjoj ljubavi, boravio je u Edemu. Međutim, većini od nas poznato je da nisu poslušali Njegovu zapovest da ne jedu sa drveta poznanja dobra i zla. Ipak, čak i kada su upravo to učinili, Bog je nastavio da ih voli, kao i sve ljude koji su nastali posle njih. Njegova ljubav najbolje se pokazala na krstu kada je Njegov Sin Isus umro za grehe čovečanstva (Rimljanima 5,8). »Svojom smrću na krstu Isus je trijumfovaio nad silama zla. On koji je pokorio demonske duhove tokom svoje zemaljske službe, slomio je njihovu silu i osigurao njihovu konačnu propast. Isusova pobjeda omogućila nam je da i mi pobedimo sile zla koje teže da nas nadvladaju, dok hodamo sa Njim u miru, radosti, sigurni u Njegovu ljubav.«¹

Božja reč nam daje život.

U Jevanđelju po Jovanu 3,3.5. Isus kaže da ako se ne rodimo nanovo, ne možemo »vidjeti carstva Božijega«. To novorođenje podrazumeva da treba da budemo rođeni od Svetog Duha. Znači da smo, kao »novorođena djeca«, željni »razumnoga i pravoga mlijeka, da o njemu [uzrastemo] za spasenije«. (1. Petrova 2,2) Da, Božja reč nam daje život.

Baš kao što se prvo fizički rađamo, hranimo i rastemo, tako nam je potrebno i duhovno rođenje – da se hranimo Božjom rečju da bismo mogli da rastemo u Hristu. To je ono što Bog želi za nas – da rastemo na takav način.

Dok budemo proučavali pouku za ovu sedmicu, podsetićemo se kako Bog želi da Njegovi mladi budu preobraženi Njegovom spasonosnom blagodaću, dok se hrane Njegovom rečju. Kao što je Solomun tražio mudrost od Boga, tražimo i mi novorođenje u Hristu i veliku želju da proučavamo Njegovu reč.

Džoša A. Kadogan, Krajstčrč, Barbados, Zapadnoindijska Ostrva

¹ *Seventh-day Adventists Believe...* sec. ed. (Pacific Press[®], Boise, Id., 2005), p. 149.

Leptiri su čudesna stvorenja. Ali, kako ona ružna gusenica može da postane takav prelepi leptir? Posle rođenja, gusenica tokom prve tri sedmice neprekidno jede. Kada dođe pravi trenutak, ona se učauri i prelazi u stadijum lutke koji traje dve sedmice. Niko sigurno ne zna šta se tako čudesno događa u čauri, pre nego što se pojavi leptir. Raširivši svoja raskošna krila, leptir poleće da bi otpočeo svoj neobični životni ciklus.

Naše rastenje u Hristu je slično tome. Baš kao što gusenica odbacuje sebe da bi postala nešto potpuno drugačije, tako i hrišćanin umire sebi da bi postao novo stvorenje u Hristu.

Umiranje sebi je svakodnevni zadatak.

Prvo što zapažamo kad posmatramo gusenicu je njen ogroman apetit, osobina koju i mi moramo imati u duhovnom smislu. Kada ne bi neprekidno jela, gusenica ne bi dostigla dovoljnu masu, niti dovoljno masnoća da obezbedi svoj preobražaj. Tako ni Bog ne može da preobrazi nas, ako svakog dana ne provodimo značajno vreme u »jedenju« i »varenju« Božje reči – Hleba života. Drugi i najvažniji deo u životu gusenice je njen stadijum lutke. Baš kao što gusenica razlaže svoje telo tokom tog razdoblja, tako i mi moramo umreti sebi da bismo razvili karakter po ugledu na Hrista. Kada odlučite da odbacite svoje sebične želje, vaša odlučnost postaje čvrsta i štiti vaše srce dopuštajući Isusu da vas preobrazi iznutra prema spoljnom svetlu. Taj proces ponekad može biti prilično otežan. Zbog toga moramo obilno da se »hranimo« iz Božje reči. Prema tome, kada naiđu teška vremena, možemo se setiti Njegovih obećanja, saveta i zapovesti.

Umiranje sebi je svakodnevni zadatak. Svakog dana mi se malo-pomalo preobražavamo u prelepu dostojanstvenu osobu koju i Bog ceni. A kad se Isus vrati, On će nam dati i novo telo. Stoga, za sada, dozvolimo Njegovoj slavi da blista u nama. Rastimo u Njegovoj ljubavi i istini svakog dana, sve do Njegovog povratka.

ODGOVORITE

1. Šta još možemo učiniti osim što tražimo one Božje reči i obećanja, koja će nam pomoći da se borimo protiv svojih grešnih sklonosti?
2. Šta za vas znači biti živa žrtva? Na koji način se možete pripremiti da donesete teške odluke i stanete na Božju stranu?

Ano F. Šarl, Krajstčrč, Barbados, Zapadnoindijska Ostrva

ZAMENITI STARO ZA NOVO

LOGOS (Psalam 51,10; Luka 9,23.24; Rimljanima 13,14)

Nove cipele mogu nam u početku biti pomalo neudobne, ali na kraju se »razgaze«. Često oduševljeno započinjemo neki novi program ishrane i vežbanja, ali ne prođe mnogo vremena pre nego što naša odlučnost počne da slabi. Novo ovo, novo ono. O čemu god da je reč, oduševljenje ne traje dugo. Šta je onda Isus zaista mislio kada je rekao: »*Valja* vam se nanovo roditi?« (Jovan 3,7) Da li je to trebalo da bude samo još jedna beznačajna težnja, ili još jedno oduševljenje koje će ubrzo izbledeti?

Odluka sa velikim posledicama (Psalam 51,10; Jezekilj 36,26; Zaharija 3,1-4)

Novorođenje je, zapravo, događaj koji donosi večne vrednosti. Zbog toga se nama »*valja*... nanovo roditi«. To nije neka sitna popravka, niti privremeno rešenje našeg stanja. Davidova molitva da Bog stvori u njemu čisto srce (Psalam 51,10) govori o jednom sasvim novom usmerenju – o težnji da stoji pred Bogom obučan u Hristovu pravdu (Jezekilj 36,26; Zaharija 3,1-4). To novo shvatanje označava se kao »opravdanje« i ostvaruje se kada prihvatimo Isusovu blagodat. »Kada se opravdamo verom u Hrista, Njegova pravednost se pripisuje nama. Mi smo pravi pred Bogom zahvaljujući Hristu, našoj Zameni. Bog, kaže Pavle, »Onoga koji ne znadijaše grijeha nas radi učini grijehom, da mi budemo pravda Božija u Njemu«. (2. Korinćanima 5,21) Kao pokajani grešnici doživljavamo potpuno i sveobuhvatno oprostjenje.« Taj put ka potpunoj promeni je nešto što se dešava iz dana u dan.

Naš karakter je preobražen tako da su naši postupci zasnovani na vrednostima. Taj preobražaj je poznat kao posvećenje.

Posvećenje – svakodnevni proces (Luka 9,23.24; Jovan 3,1-16; Titu 3,4-7)

Izgleda da Nikodim nije razumeo šta znači biti nanovo rođen. On nije shvatao da to iskustvo prevazilazi ono što je privremeno i fizičko. Tu nema zasluga otaca. Niko drugi to ne može učiniti umesto nas. *Mi* moramo biti nanovo rođeni! Baš kao što su učenici pogrešno razumeli Božje carstvo i Isusovu službu, tako je i Nikodim pogrešno razumeo proces obraćenja i suštinu novog života u Hristu.

Novorođenje je isto tako i dar Svetoga Duha. Mi ga ne možemo zaraditi niti naslediti. Važno je, međutim, da razumemo da novorođenjem ne gubimo svoju savest, niti kontrolu nad svojim životom. To zapravo znači da se mi posvećujemo Bogu do te mere da Mu dopuštamo da menja naš način života, naše vrednosti, ponašanje i razlog za život.

Da bismo bili posvećeni neophodno je da se uključimo u određene duhovne aktivnosti kao što su molitva, proučavanje Biblije, pomaganje onima koji su manje srećni od nas, razmišljanje o Božjoj reči, zajedništvo, bogoslužjenje, itd. Tada, sa svakim danom koji prolazi, »naše isceljenje i preobraženje napreduje i On [Hristos] nam daje sve veće pobjede nad silama tame. Njegova pobjeda nad svetom je garancija našeg izbavljenja iz ropstva grehu«. (Jovan 6,33)²

Rezultati posvećenja (Rimljanima 13,14; Jevrejima 3,14; Titu 3,5)

»Opravdanje je ono što Bog čini za nas, dok je posvećenje ono što Bog čini u nama.«³ Posvećenje rađa u nama plodove Duha. »Rod je duhovni ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrotu, milost, vjera, krotost, uzdržanje.« (Galatima 5,22.23)

Razvoj ovih plodova u našem životu rezultat je »prirodnog delovanja Svetog Duha u nama. Duh razvija karakterne osobine koje se nalaze u Hristovoj prirodi. One su rezultat

Hristovog upravljanja – mi ih ne možemo steći tako što ćemo se *truditi* da ih razvijemo bez Njegove pomoći. Ako želimo da plod Duha raste u nama, moramo sjediniti svoj život sa Hristovim (videti: Jovan 15,4,5). Moramo Ga poznavati, voleti, misliti o Njemu i ugledati se na Njega. Kao rezultat toga ispunićemo pravi smisao Zakona – da volimo Boga i svoje bližnje«.⁴

Novorođenje je dar Svetoga Duha.

ODGOVORITE

1. Rast plodova Duha u našem životu samo je jedan od rezultata procesa posvećenja. Setite se bar još tri različita rezultata. Koji biblijski tekstovi podupiru vaš odgovor?
2. Zbog čega je legalističko shvatanje poslušnosti toliko štetno za naše hrišćansko iskustvo?
3. Kažemo da je blagodat besplatna. Ipak, ona Boga mnogo košta. Zbog čega je to tako?
4. Tekst u Jevrejima 10,25 kaže: »Ne ostavljajući skupštine svoje, kao što neki imaju običaj, nego jedan drugoga svjetujući...« Na koji način naše međusobno »svjetovanje« (i ohrabivanje) služi kao pokretač za rastevanje u Hristu?
5. Koji je najbolji način da ohrabrimo jedni druge? Koji je najgori način?

Metju Grivs, St. Filip, Barbados, Zapadnoindijska Ostrva

2. Isto, str. 139.

3. Isto, str. 138.

4. *Life Application Study Bible* (Tyndale House Publishers, Inc), p. 2125.

»Zato ako je ko u Hristu, nova je tvar; staro prođe, gle, sve novo postade.« (2. Korinćanima 5,17) Hristovom silom, ljudi i žene uspevali su da prekinu lance grešnih navika. Uspevali su da se oslobode sebičnosti. Bogohulnik je postajao pobožan, pijanica trezvenjak, raskalašan neporočan. Duše koje su nosile sotonin lik, preobražavale su se i postajale slične Bogu. Ova promena sama po sebi predstavlja čudo nad čudima. Ova promena izazvana Božjom rečju, jedna je od najdubljih tajni Reči. Mi je ne možemo razumeti; možemo samo verovati, kao što stoji u Pismu, da je 'Hristos u nama, nada slave'.¹

Pošto sam poslednjih nekoliko godina bio uključen u službu za ljude u zatvoru, mnogo puta sam bio svedok tog »čuda«. Ni vreme ni mesto mi ne dozvoljavaju da govorim o promenama kojih sam bio svedok u životu tih muškaraca i žena koji su nekad bili pod vlašću sotone, a sada žive novim životom u Hristu. Ti novorođeni hrišćani nekad su bežali od Boga, živeli grešno i nisu marili ni za koga i ni za šta osim za sebe same. Oni sada svakodnevno čitaju Njegovu reč, mole se jedni za druge i objavljuju Radosnu vest ostalim zatvorenima.

»Hrišćanin ni zbog čega ne sme da očajava.«

žena koji su nekad bili pod vlašću sotone, a sada žive novim životom u Hristu. Ti novorođeni hrišćani nekad su bežali od Boga, živeli grešno i nisu marili ni za koga i ni za šta osim za sebe same. Oni sada svakodnevno čitaju Njegovu reč, mole se jedni za druge

Za njih je ta promena srca otpočela u zatvoru. Za mnoge druge čežnja za Bogom rodila se na nekom drugom mestu. Nije važno gde je to počelo. Novi život je počeo, i obećanje o Njegovoj ljubavi živi u njima.

»Delo milosti u srcu nije delo jednog trenutka. To je plod neprekidnog, svakodnevnog straženja i verovanja u Božja obećanja. Onoga koji se kaje i veruje, koji gaji poverenje i ozbiljno teži za Hristovom obnavljajućom milošću, Bog neće otpustiti praznog. Podariće mu blagodat. Anđeli koji su poslani da služe, pomoći će mu u nastojanju da napreduje.«²

»U svojim naporima da dostigne ideal koji mu je Bog postavio, hrišćanin ni zbog čega ne sme da očajava. Moralno i duhovno savršenstvo Hristovom blagodaću i Njegovom snagom obećano je svima. Isus je Izvor snage, Vrelo života.«³

ODGOVORITE

1. Da li se taj preobražaj odigrao u vašem životu? Ako nije, zbog čega?
2. Kada ste bili najbliži Bogu? Kako možete obnoviti tu bliskost?

Tajron Tejlor, Krajstčrč, Barbados, Zapadnoindijska Ostrva

1 Elen G. Vajt, *Apostolska crkva - Hristovim tragom*, str. 476. orig.

2 Vajt, *Evangelizam*, str. 287.

3 Elen G. Vajt, *Božja zadivljujuća blagodat*, str. 107.

PROMENA SRCA

PRIMENA (Psalam 51,10; Jezekilj 36,26)

Maks Lukado je na sledeći način opisao kako je doživeo operaciju na srcu: »Kada su me odneli u operacionu salu, on [doktor] me je pitao da li imam još neko pitanje za kraj. (To nije bio baš najbolji izbor reči) Pokušao sam da budem duhovit:

‘Vi ćete spaliti nešto u mom srcu, zar ne?’

‘To je tačno.’

‘Planirate da usmrтите ćelije koje se loše ponašaju?’

‘Da, to je ono što planiram.’

‘Kad već budete tamo, možete li da uperite taj svoj instrument prema mojoj pohlepi, sebičnosti, osećanju nadmoćnosti i krivice?’

On se nasmešio i odgovorio: ‘Žao mi je, to je izvan moje nadležnosti.’

‘Naravno, ali nije i izvan Božje. Promena srca je Njegov posao.’¹

Svi smo se već sreli, ili ćemo se sresti, sa »novorođenim hrišćanima« čiji se život dramatično promenio na bolje. Bilo da ste hrišćani već duže vreme ili ste to tek nedavno postali, možda se pitate: »Da li je moje srce zaista promenjeno?« Promena srca nije kao promena odeće. Grešna priroda koju smo nasledili ne dopušta da se ta promena lako odvija. Isus mora da se umeša i oblikuje od nas novo stvorenje. Kao i car David, moramo se svakodnevno moliti za čisto srce (Psalam 51,10). Promena misli i srca je proces. Evo nekoliko saveta koje možete da sledite:

Budite žalosni zbog greha u svom srcu. To je početak promene. Sveti Duh već deluje u vama, i zato tražite od Boga da vam oprost i očisti vaš um i pripremi ga za duhovno i moralno obnovenje.

Svakog dana potvrdite svoju odluku da sledite Isusa. Molite se neprestano da On u vama stvori čisto srce i um. On će početi da deluje u vama dajući vam »nove misli« i iskrenu zainteresovanost za druge.

Molite se za postojan duh, poslušnost i nepokolebljivu veru. Molitva za duhovno obnovenje dopušta Bogu da vas u potpunosti obnovi. Budite potpuno zavisni od Gospoda. Zatim donesite odluke u skladu sa tim i dobra dela uslediće sama po sebi. Nikad nemojte prestati da se molite da Bog obnovi vaše srce. On ima planove za vas. Jedino ako u Isusu budete ponovo stvoreni, moći ćete zaista da hodate stazom svetlosti (Efescima 2,10).

ODGOVORITE

Šta planirate da učinite da bi vaše ubeđenje i odlučnost ostali čvrsti?

Ano F. Šarl, Krajstčrč, Barbados, Zapadnoindijska Ostrva

1 Max Lucado, »God Changes Hearts,« <http://devotionalsdaily.com/god-changes-hearts/>.

Molitva je privilegija lične komunikacije sa Bogom. Ta komunikacija ostvaruje se preko Svetog Duha i obuhvata govor i slušanje. Ako očekujemo da u svom molitvenom životu rastemo u Hristu, onda, bez obzira da li je reč o ličnoj ili zajedničkoj molitvi, moramo poveriti Bogu da usmerava naše misli i utiske i da nam obezbedi vođstvo Svetoga Duha.

Molitva »Oče naš«, koja je zapisana u Jevanđelju po Mateju 6,9-13. predstavlja uzor molitvu koju mnogi od nas izgovaraju kao recitaciju. Naše molitve ne smeju biti samo niz izgovorenih reči, one treba da otkrivaju stanje našeg srca.

Sindi je imala dve godine kada je, za trpezarijskim stolom, sastavila svoju prvu molitvu, tek pošto je dobila veliku patku od čokolade. Pognula je glavu i rekla: »Dragi Gospode, hvala ti za patku. Amin.«

**Moramo se moliti
iz srca, a ne
napamet recitovati
naučene molitve.**

Ona je govorila Bogu otvoreno i iz srca. Ako očekujemo da rastemo u svom hrišćanskom životu, moramo se moliti iz srca, a ne napamet recitovati naučene molitve. Imajte na umu da Bog želi da Mu iznesemo svoje žalosti, radosti, potrebe i zahvalnost. Moramo Mu otvarati svoje srce u svim okolnostima.

Tekst u Jevanđelju po Jovanu 15,7. glasi: »Ako ostanete u Meni i riječi Moje u vama ostanu, šta god hoćete ištite, i biće vam.« Ako želimo da rastemo u Hristu i budemo onakvi ljudi kakvi Bog želi da budemo, moramo dozvoliti da Njegove reči ostanu u nama. Dopustiti da Isusove reči ostanu u nama ne znači samo čitati Bibliju i sedmičnu pouku. Mnogi od nas imaju i po nekoliko Biblija u svom domu, ali su u stanju da navedu samo dva ili tri biblijska obećanja. Kada su Hristove reči u nama, mi doživljavamo rast, jer nas one preobražavaju u Njegovo obličje. One postaju sastavni deo našeg svakodnevnog života. Naši razgovori, postupci i misli tada bivaju usmeravani Božjom rečju, koja živi u našem srcu.

On je obećao da će se ispuniti sve što zatražimo. Zašto onda tako mnogo naših molitava ostaje neuslišeno? Naš molitveni život je slab, a naš rast zakrčljao, jer je naša veza sa Hristom slaba. Snažan molitveni život uslediće, kada moćna Božja reč bude u nama i kada mi budemo u Njemu.

ODGOVORITE

Koje praktične korake možete preduzeti da biste omogućili da Božja reč ostane u vama?

Marsel Best, Krajstčrč, Barbados, Zapadnoindijska Ostrva

VIDETI BOŽJE CARSTVO

ISTRAŽIVANJE (Rimljanima 6,23; 8,1; Kološanima 1,13.14)

Pe

ZAKLJUČAK

Rastenje u Hristu zapravo počinje smrću. »Prvo, Hristova smrt na krstu je omogućila da dobijemo novi život – da budemo slobodni od sotonine vlasti (Kološanima 1,13.14), slobodni od osude za greh (Rimljanima 8,1), slobodni od smrti kao kazne za greh (Rimljanima 6,23) – i dovela do pomirenja između Boga i ljudi. Drugo, umiranje sebi omogućava nam da preuzmemo život koji nam Hristos nudi. Treće, kao rezultat toga, mi hodamo u novini života.«*

RAZMOTRITE

- Proučite metamorfozu gusenice u leptira. Sledeći video zapisi mogu predstavljati dobar početak: http://www.youtube.com/watch?v=JkWr5k2H__Y (gusenica prelazi u stadijum lutke) i <http://www.youtube.com/watch?v=Gt-5IS9hJFA> (leptir se pojavljuje iz čaure).
- Razmišljajte o tome koliko je rastenje u Hristu slično procesu koji je potreban da bi gusenica postala leptir.
- Proučavajte sa grupom ili samo sa jednim prijateljem neki tekst koji se odnosi na temu »rastenje u Hristu«. Čega treba da se odreknete da bi se to »rastenje« ostvarilo u vama?
- Napravite sliku koja prikazuje svaki plod Duha na delu (videti: Galatima 5,22.23).
- Otpevajte himnu »Za sva doba i vremena«, koja se nalazi pod brojem 432. u pesmarici *Hrišćanske himne*. Zatim sastavite još jednu strofu u kojoj ćete govoriti o svojoj ličnoj želji da budete slični Isusu.

POVEŽITE

Elen G. Vajt, *Put Hristu*, »Rastenje u Hristu«, str. 67-75. orig.

Adventistički hrišćani veruju, str. 158-173. orig.

Wesley L. Gerig, »Fruit of the Spirit«, <http://www.biblestudytools.com/dictionaries/bakers-evangelical-dictionary/fruit-of-the-spirit.html>.

Lin Bruer, Bruklin, Njujork, SAD

Pouka 7

Od 9. do 15. avgusta 2014.

Živeti kao Hristos

»Novu vam zapovijest dajem da ljubite jedan drugoga, kao što Ja vas ljubih, da se i vi ljubite među sobom.« (Jovan 13,34)

Čeriti je više od bilo čega želela da bude kao Isus. Čitala je Jevanđelja i pravila listu Njegovih osobina. On je bio saosećajan, spreman da oprost i prihvati ljude, pun ljubavi, samopožrtvovan, voljan da uteši i podrži. Svojski se trudila da se ugleda na Njega, pa ipak njen lični život delovao joj je prazno i nezadovoljavajuće. Iscrpljena i obeshrabrena, sklupčala se u svojoj fotelji i plakala, sve dok nije zaspala.

Topla ruka spustila se na njen obraz i obrisala joj suze. Snažne ruke su je uhvatile u čvrst zagrljaj. Nije bila sigurna da li je to san ili java, ali mogla je da oseti Njegovo srce koje je kucalo za bezbroj ljudi. Prošaputao je njeno ime: »Čeriti«, a to je zazvučalo kao čista ljubav.

Otvorila je oči i pogledala u Njega. Hiljade različitih osećaja naizmenično se smenjivalo na Njegovom licu – radost, briga, zadovoljstvo, bol. Ali u osnovi svih njih nalazilo se snažno osećanje ljubavi. Osmehnulo joj se kao da je sva Njegova pažnja bila posvećena isključivo njoj. Ipak, osećala je da je On podjednako svestan mnogo čega drugog, kao da je neposredno povezan sa bolom i radošću čitavog univerzuma.

Okrenula se i naslonila na Njegove grudi u želji da gleda u istom pravcu kao i On. U prvom trenutku, sve što je mogla da zapazi bilo je talasanje nepregledne mase ljudi. Ali, kad god bi se usredsredila na jednu osobu, ona bi zauzimala čitav njen vidokrug. Osetila je tiho beznađe usamljenog starca iz njene ulice, kome je upravo rečeno da boluje od Alchajmerove bolesti. Osetila je užas mlade žene u kancelariji koju maltretira kolega, a agonija prijatelja čijeg je malog sina ubio pijani vozač, razdirala je njeno srce.

Povikala je, ali Njegove snažne ruke su je držale čvrsto i sigurno. Želela je da zagnjuri svoje lice u Njegove grudi i tako zauvek ostane, zaštićena od muke beskrajnog saosećanja.

»Samo želim da budem kao Ti.«

»Znam, Čeriti. Zato sam te doveo ovde, da budeš u Mom toplom naručju, da vidiš ljude onako kako ih Ja vidim i osetiš njihov bol onako kako ga Ja osećam. Sada treba da ih voliš kao što ih Ja volim. Treba da učiniš nešto za njih. Možeš se vratiti ovde kada poželiš. U stvari, što češće budeš dolazila, to ćeš više ličiti na Mene.«

ODGOVORITE

Kako Isus pun ljubavi može da vam pomogne da više volite druge?

Karen Holford, Krif, Škotska

Čitajte Njegov dnevnik (Matej 9,36; 20,28; Jovan 13,1-5; 19,25-27; Dela apostolska 10,34-38)

Da li se ikad zapitate kako je Isus zaista živeo? Pročitajte zato tekstove iz 9. poglavlja Matejevog, i 13. poglavlja Jovanovog Jevandelja. Opraštao je grehe, odavao priznanje veri, lečio bolesne, pozvao jednog carinika da bude učenik, odlazio na večere, dopustio nečistoj ženi da dodirne njegovo odelo, vratio mrtvu devojčicu u život, raspravljao sa farisejima, oprao prljave noge svojim učenicima i postarao se za svoju majku. Poučavao je ljude o Božjem carstvu i izlečio mnoge bolesne. A zašto? Zato što se sažalio na njih.

Da li želiš da živiš kao Isus? Onda »idi, i ti čini tako«. (videti: Luka 10,36-37) U redu, vi ne možete da opraštate grehe kao Bog, ali možete da oprostite svojim prijateljima, pa čak i neprijateljima. Ne možete da izlečite rak, ali možete da obnovite narušene odnose, da dopustite nedodirljivom da vas dotakne i da govori o Isusu pred mnoštvom. A zašto? Zato što ste Isusov rob, i ako On živi u vama, onda ne možete da ne činite tako!

Da li Isus određuje samo »bližnjeg«? (Luka 10,30-37)

Kada slušamo priču o milostivom Samarjaninu, često osećamo poziv da razmislimo ko je zaista naš bližnji. Sigurno je, do sada već znamo odgovor na to pitanje! To je svako kome je potrebna naša pomoć! Ali ne pozivaju nas često da razmislimo ko smo *mi* u toj priči. Nadam se da me Bog uči kako da ne budem kao sveštenik i levit i kako da postanem »Samarjanin«.

Pružiti ljubav tamo gde je potrebna (Matej 25,31-46)

Neposredno pre izveštaja o tome kako se Hristos odrekao svog života, Matej nam iznosi Njegove kratke priče o tome kako živeti pravim, praktičnim hrišćanskim životom. Ako posle čitanja tog teksta ne budete znali šta treba da činite, onda možda nikada nećete ni znati!

Pre mnogo godina šetao sam se jednom ulicom u turističkoj zoni Bangkoka. Bila je velika gužva, bilo je toplo, a jedan stari, mršavi, izborani prosjak sedeo je sklupčan na trotoaru. Ništa novo. Međutim, do njega je sedeo drugi čovek – jedan zapadnjak, koji je hranio prosjaka, dok je masa ljudi prolazila ne obraćajući pažnju na njih. Zapitao sam se da li u pasošu tog zapadnjaka na onom delu gde stoji »mesto rođenja/nacionalnost« stoji: Samarjanin. Zastao sam i posmatrao ih. Ponekad je potreban drugi čovek da bi nam pokazao kako je Isus živeo.

Govor mržnje, govor ljubavi (Luka 6,27.28.32-36)

Drugi deo 6. poglavlja Jevanđelja po Luci predstavlja »osnovna uputstva« za narod Carstva. Pogledajte neke od ključnih reči u tim stihovima: *ljubav; prijatelj; odmazda; dobrota; nagrada; slep; poslušan; traženje; isceljenje; sud; oproštaj; sažaljenje; davanje*. Neke od tih reči su »preteće« dok su druge reči »ljubavi«. Zanimljivo je da Isus nikada nije morao da uči svoje slušaoce o tome ko su, i kako izgledaju njihovi neprijatelji, jer to su svi znali. Umesto toga, On je proveo tri i po godine govoreći i pokazujući kako da se odnose prema ljudima. Što više čitamo i razmišljamo o Njegovim rečima i delima, više saznajemo o tome šta znači živeti kao On. Sve što treba da uradimo je da to primenimo u praksi. Da bismo živeli kao Isus, moramo da (1) čitamo Njegova »uputstva«, (2) učimo od velikog Učitelja i (3) činimo ono što On traži.

Ostati povezan (Jovan 15,4–12)

Mnogi od nas žive u gradovima i nemaju pojma o tome kako se gaji grožđe. Ali u starom Izrailju vinogradi su bili nešto uobičajeno, tako da su svi znali o čemu Isus govori.

Možda bi On danas upotrebio neku sliku iz sveta tehnike da bi naglasio svoju misao. U svakom slučaju, On nas uključuje. Mi ostajemo uključeni i dobre stvari se dešavaju. Iako se isključimo, naš život se Isusom se *raspada!* Kao u priči o ovcama i jarcima, i mi imamo jednostavan izbor. Donosimo plodove ili bivamo odsečeni.

Ako se držimo »tehno slika«, prizor na ekranu mog monitora pokazuje kakav je moj odnos sa Isusom. Kada se veza prekine, ekran ostaje crn. Pratite put ljubavi: (1) Bog je ljubav; (2) Njegova ljubav pokazala se u Isusovom životu; (3) Njegova ljubav je na raspolaganju svima koji čeznu za njom; (4) Božja ljubav struji preko Isusa do vas i mene; i (5) preko nas, Božja ljubav teče prema svetlu koji je žedan.

Ako se povežemo sa Isusom čim se ujutru probudimo, i ako osvežavamo tu vezu tokom celog dana, živjećemo pravim hrišćanskim životom.

ODGOVORITE

1. Da li treba da platim bolnički račun za opljačkanog stranca kao što je učinio dobri Samarjanin?
2. Šta zaista u praktičnom smislu znači ostati povezan sa Isusom? Kako mogu biti siguran da sam povezan?
3. Koliko puta tokom dana učinim nešto što bi Isus učinio – ne zato što želim da zaradim »nagradne poene«, već zato što ne mogu da ne dozvolim Isusu da deluje preko mene? Da li mi je u tome potrebno neko poboljšanje?

Majk Luis, Škotska

»Isus nije skrivao nijednu reč istine, ali uvek ju je s ljubavlju iznosio. U svojim odnosima sa ljudima, pokazivao je uzvišeno, istančano razumevanje i ozbiljnu, ljubaznu pažnju. Nikad nije bio grub, nikada nepotrebno nije izgovorio oštru reč, nikada nije zadao bol osetljivoj duši. Nikada nije prekorevao ljudsku slabost. Govorio je istinu, ali sa ljubavlju. Osuđivao je licemerstvo, neverstvo i greh, ali kada je izricao oštre ukore u Njegovom glasu osećale su se suze... Njegov život bio je život samoodricanja i brižnog staranja za druge. U Njegovim očima svaka duša bila je dragocena. Iako je u svom ponašanju uvek iskazivao božansko dostojanstvo, On je svakom članu Božje porodice ukazivao najnežnije poštovanje. U svim ljudima gledao je grešne duše koje u skladu sa svojim zadatkom, treba da spase.

To je Hristov karakter koji je otkriven u Njegovom životu. To je Božji karakter.«¹

»Božja milost i ljubav čiste dušu...«

»Milost je osobina koju ljudi mogu deliti sa Bogom. Kao i Hristos, čovek može da prihvati Božju ruku i bude u komunikaciji sa božanskom silom. Nama je dato da vršimo službu milosti za naše bližnje. Obavljajući tu službu, mi saradujemo sa Bogom. Dobro je, dakle, da budemo milostivi kao što je milostiv naš Otac na Nebu.

'Milosti hoću', kaže Bog, 'a ne žrtve'. Milost je ljubazna, sažaljiva. Božja milost i ljubav čiste dušu, oplemenjuju srce i oslobađaju život od sebičnosti. Milost je ispoljavanje božanske ljubavi i pokazaće se u životu onih koji, poistovetivši se sa Bogom, služe Mu osvetljavajući nebeskom svetlošću put svojih bližnjih.

Stanje u kome se mnogi nalaze poziva na ispoljavanje iskrene milosti. Hrišćani u svojim međusobnim odnosima treba da se vladaju prema načelima milosti i ljubavi. Oni treba da iskoriste svaku priliku da pomognu bližnjima u nevolji... 'Kako hoćete da čine vama ljudi!' To su načela koja bi bilo dobro da negujemo.«²

ODGOVORITE

1. Kako možemo sve ljude posmatrati Isusovim očima da bismo im mogli pomoći da se osećaju voljenim i prihvaćenim?
2. Setite se nekoga kome je potrebna vaša iskrena milost. Šta možete učiniti već ove sedmice kako biste mu pokazali Božju ljubav?

Berni Holford, Krif, Škotska

1 Elen G. Vajt, *Put Hristu*, str. 11.12. orig.

2 White, *To Be Like Jesus*, p. 187.

Biti ljubazan prema drugima jedan je od najboljih načina da se osećate srećno i uspešno suprotstavite depresiji. Jedna studija iz 2008. godine pokazala je da su najsrećniji oni koji najviše novca troše na druge, i da su najmanje srećni oni koji najmanje troše na druge.¹ Druga studija je otkrila da se ljudi koji planiraju da učine pet ljubaznih dela određenog dana u svakoj sedmici osećaju srećnije. Ta studija je, takođe, naglasila važnost ulaganja napora u postizanje ljubaznosti i pronalaženja novih i stvaralačkih metoda da budemo prijatni prema drugima.² Biti ljubazan je dobro i za naše fizičko zdravlje. To nam može pomoći da zaštitimo srce, da ojačamo imunitet i pokrenemo oslobađanje endorfina.³

Jedan od najvažnijih vidova ljubaznosti je jačanje saosećanja u našem srcu. To dovodi do oslobađanja hormona oksitocina koji nam pomaže da osetimo unutrašnju »toplino« i sreću. Ljubaznost nas navodi da razmišljamo o potrebama drugih i činimo ono što će unaprediti naš odnos sa njima; što se više osećamo povezani sa drugima, utoliko smo srećniji.

Jedan dokument koji je nedavno izdala vlada Ujedinjenog Kraljevstva u želji da unapredi pozitivno osećanje ličnog zadovoljstva savetuje da »učinite nešto lepo za nekog prijatelja ili za nekoga koga ne poznajete. Zahvalite se nekome. Smešite se. Volontirajte. Pridružite se nekoj društvenoj grupi. Gledajte napolje, kao i unutra. Sagledati sebe i sopstvenu sreću kao neodvojivi deo šire zajednice, može vam biti od izuzetne koristi i povezati vas sa ljudima koji vas okružuju.«⁴ To je dobar način da počnete da živite kao Isus.

Jedan od najvažnijih vidova ljubaznosti je jačanje saosećanja u našem srcu.

ODGOVORITE

1. Zašto nas je Bog, prema vašem mišljenju, »umrežio« tako da ljubaznost, koju pokazujemo drugima čini dobro i nama samima?
2. Koje prednosti ste doživeli kao rezultat svoje ljubaznosti prema drugima?

Betani Kregs, Oksford, Engleska

1 E. W. Dunn, L. B. Aknin, and M. I. Norton, »Spending money on others promotes happiness«, *Science*, 319, 1687–88. (2008)

2 Kennon M. Sheldon and Sonja Lyubomirsky, »How to increase and sustain positive emotion: The effects of expressing gratitude and visualizing best possible selves«, *The Journal of Positive Psychology*, April 2006.

3 Melinda Smith and Jeanne Segal, »Laughter is the Best Medicine«, http://www.helpguide.org/life/humor_laughter_health.htm.

4 »Mental Capital and Wellbeing: Making the most of ourselves in the 21st century«, *Government Office for Science*, 2008, p. 24.

Nama su potrebni neprijatelji – teški ljudi koji nas ljute, teški ljudi koji nas iscrpljuju, i teški ljudi koji žele da nas samo iskoriste. Ti ljudi pomažu nam da duhovno rastemo i sazrevamo. Ipak, mnogi od nas bi verovatno poželeli da oni jednostavno nestanu.

Isus je bio okružen teškim ljudima, ali nije se molio da Njegovi neprijatelji nestanu. Umesto toga ukazivao im je ljubav, milost i praštanje, a i od nas očekuje da isto činimo. Kako da to postignemo? Evo nekoliko koraka:

Prepoznajte »korov« koji sputava vaš duhovni rast. Ne treba daleko da idete da biste naišli na nekoga ko vam može uzburkati nerve. Razmislite zašto vas određena osoba nervira i budite svesni da ona otkriva određeni duh u vama. Da li vam je Bog poslao tu osobu »koju nije moguće voleti«, da bi vam pomogao da razvijete bezuslovnu ljubav? Da li vam je poslao neku nezahvalnu osobu da bi vam pomogao da steknete i negujete strpljenje (Jakov 1,3,4)?¹ Budite iskreni. Zapišite svoja zapažanja i molite se u vezi sa njima.

Da li vam je Bog poslao tu osobu »koju nije moguće voleti« da bi vam pomogao da razvijete bezuslovnu ljubav?

Pronađite odgovarajući lek i uništite korov u svom životu. U Isusovo vreme bilo je uobičajeno da ljudi u molitvi proklinju svoje neprijatelje. To se može videti iz Isusove izjave: »Čuli ste da je kazano: Ljubi bližnjega svojega i mrzi na neprijatelja svojega.« (Matej 5,43) Međutim, Isus nas poziva da *volimo* svoje neprijatelje i *činimo dobro* onima koji nas mrze. Uzdržite se od spontane želje da uzvratite istom merom. Tražite od Boga Njegovu

snagu i blagodat da biste mogli da delujete u pravcu oprostjenja i pomirenja.

Ostanite povezani sa vrhunskim Vinogradarom. Isus obećava da ćemo napredovati i rasti ako ostanemo povezani sa Njim. Povezati se sa Njim, hraneći se iz Njegove reči i tražeći Njegovu ljubav i mudrost, jedini je način na koji zaista možemo voleti jedni druge (Jovan 15,4-12). Molite Ga da vas nadahne da otkrijete nove načine na koje možete pokazati Njegovu neshvatljivu ljubav i blagodat prema onima koji vas mrze.

ODGOVORITE

1. Koje su duhovne i fizičke koristi od praštanja, kako za onoga koji prašta, tako i za onoga kome je oprošteno?
2. Na koji način Isusova žrtvena smrt na krstu zaista utiče na vaš odnos prema drugim ljudima?

Elizabet Iheoma, Danbartonšir, Škotska

1 John Ortberg, *The Me I Want to Be* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan, 2010), p. 204.

Kao hrišćani, trudimo se da budemo ljubazni, pažljivi i živi primer Hristove ljubavi prema drugima. Veliki deo naših napora usmeren je pokazivanju razumevanja za različita mišljenja i običaje, i da podržimo društvo u kome ćemo moći da živimo prema sopstvenom izboru, kao što verujemo da i drugi imaju pravo da žive u skladu sa svojim izborom. Nemamo neprijatelje – možda zato što sami skromno živimo, dok istovremeno nastojimo da prema drugima pokažemo toleranciju i Božju čudesnu blagodat. Čuvajući dobre odnose smanjujemo opasnost po sebe, svoj identitet i svoja verovanja, i izbegavamo otvoreni sukob sa onima koji veruju drugačije od nas.

Luka, međutim, predlaže drugačiji pristup. Umesto da stvaramo okruženje u kome naš izbor i način života neće biti izloženi velikom riziku (Luka 6,32), rečeno nam je: »Dajte u zajam [i svojim neprijateljima] ne nadajući se ničemu.« (35. stih) Taj tekst otvoreno kaže da svoj novac treba da pozajmljujemo čak i neprijateljima, ne očekujući uopšte da nam ga vrate. Da bismo pokazali Božju milost, treba da »činimo dobro« (35. stih) u tolikoj meri, da prihvatimo finansijsku odgovornost čak i za one sa kojima se ni najmanje ne slažemo.

Zašto je važno da pokažemo tako široku milost? Mi smo skloni da mislimo da je naše milostivo ophođenje prema neprijateljima pre svega dobro za njih, jer im pokazuje Božju ljubav na delu. Međutim, ono je isto tako dobro i za nas, jer nam otkriva kolikom se riziku Bog izlaže u svom odnosu prema nama – da doživimo deo onoga što Bog doživljava, kada nam poverava svoje najveće blago znajući da nismo u stanju da Mu se odužimo.

Dakle, iako svesno pokazivanje milosti prema neprijateljima može pomoći da se njihova srca promene, glavni razlog zašto to činimo je da bismo zaista bili »sinovi Najvišega, jer je On blag i neblagodarnima i zlima... milostivi kao i Otac vaš što je milostiv«. (35. i 36. stih) Da li želim da razumem svu širinu Božje ljubavi prema meni? Onda treba da budem spremna da »nedostojnim« ljudima poklanjam svoje vreme, novac i ostale mogućnosti, da bih mogla da doživim taj otpor, koji Bog svaki put mora da savlada udeljujući mi svoju milost. Tada mogu da saradujem sa Bogom u delu razvijanja Njegovog karaktera u meni – i u mojim neprijateljima.

ODGOVORITE

Koji rizik smatrate najtežim? Da li vam to otkriva u čemu bi trebalo da budete darežljiviji, kada je reč o darovima koje vam je Bog dao?

ZAKLJUČAK

Ljubav je bila pokretačka snaga koja je prožimala Isusov život. Da li bi On mogao toliko da učini za palo čovečanstvo da je imao neki drugi životni smisao? Da li bismo Ga se još uvek sećali da Ga je zanimalo samo poštenje, pravda, dobrota i ljubavnost? Činjenica je da su svi ti plemeniti principi bili prisutni u Hristovom životu, jer svi oni potiču iz srca koje voli. Bog je Ljubav (1. Jovanova 4,8). Pošto je Isus »izašao iz Božjeg srca«¹ bilo je normalno, kao što je normalno da noć sledi dan, da ljubav bude pokretačka sila u Njegovom životu i službi. Otkrivajući nam Božju ljubav, Isus je postavio uzor koji treba da sledimo. Delovanjem Svetoga Duha, On nas osposobljava da volimo kao što je On voleo. To je uzvišeni Spasitelj!

RAZMOTRITE

- Pročitajte tekst iz Jevanđelja po Mateju 23,13-36. To su možda najoštrije reči koje je Isus ikad izgovorio. Kako možemo pomiriti te reči sa Njegovim karakterom utemeljenim na ljubavi?
- Snimite kratak intervju sa nekim ko vas voli. Zamolite tu osobu da navede nekoliko razloga zašto vas voli. Sačuvajte taj snimak.
- Slušajte pesmu »Love Found a Way« /»Ljubav je pronašla način«/ na YouTube portalu, na veb adresi: at http://www.youtube.com/watch?v=i_BXmRQ75zI.
- Dovršite sledeći scenario: »Sve što im je preostajalo bilo je da se razvedu. Brak rastrzan neverstvom ostavio je duboke, bolne tragove. Dok su sedeli u kancelariji bračnog savetnika Isus je ušao i...«.
- Raspitajte se kod zaposlenih u najbližoj bolnici kome bi od pacijenata dobro došla poseta i kako biste mogli da je organizujete.
- Razmišljajte o tekstu iz Jevanđelja po Jovanu 15,10. Kakva veza postoji između držanja Deset zapovesti i ostajanja u Hristovoj ljubavi?
- Odgovorite na sledeće pitanje: Kada razmišljamo o Isusovoj ljubavi, uglavnom mislimo na Njegovu ljubav prema ljudima. Na koji način se u Njegovoj službi pokazala i ljubav prema prirodi?

POVEŽITE

Matej 22,23-40; Jovan 17; 1. Korinćanima 13; 1. Jovanova 3,11-24.

Put Hristu, 1. poglavlje, Božja ljubav prema čoveku;

»How God's Love is Manifested«, Parts 1 and 2 (Part. 1: http://www.whiteestate.org/message/Love_Manifested1.asp; Part 2: http://www.whiteestate.org/message/Love_Manifested2.asp).

N. T. Wright, *Simply Jesus*, Chapter 15.

Dvejn Ezmond, Hedžsvil, Zapadna Virdžinija, SAD

1 Na osnovu himne »Blizu Božjeg srca« /»Near to the Heart of God«. Tekst napisao: Klilend B. Mekfi /Cleland B. McAfee/.

Pouka 8

Od 16. do 22. avgusta 2014.

Crkva

»Ne molim pak samo za njih, nego i za one koji Me uzvjeruju njihove riječi radi; da svi jedno budu, kao Ti, Oče, što si u Meni i Ja u Tebi; da i oni u Nama jedno budu, da i svijet vjeruje da si Me Ti poslao.« (Jovan 17,20.21)

Povodom polaganja kamena temeljca (ili ugaonog kamena) za novu zgradu mog bivšeg fakulteta priređena je velika svečanost. Ugledne zvanice i ostali uvaženi gosti došli su sa svih strana da prisustvuju tom važnom dešavanju. Čitav događaj bio je uveličan pesmama i recitacijama koje su hvalile novu građevinu i fakultet. Govornici su isticali aktivnosti koje će se odvijati u toj zgradi i značaj koji će ona imati za studente i lokalnu zajednicu.

Hristova crkva bi trebalo da bude zajednica, koja se odlikuje uzvišenim moralom i koja pokreće duhovni preobražaj društva.

Takva dešavanja ne predstavljaju ništa novo u savremenom društvu. Kada se održavaju, ljudi koji im prisustvuju prepoznaju posebnu važnost institucija u čiju korist se ti događaji organizuju. Postavljanje kamena temeljca za jednu obrazovnu ustanovu podseća nas na ulogu koju ta institucija ima u preobražaju društva. Kada je reč o crkvenoj građevini, događaj ukazuje na duhovnu i moralnu promenu koja je povezana sa njenim delovanjem.

Rečnik određuje kamen temeljac kao »veliki kameni blok koji se postavlja u temelj neke nove, javne građevine od društvenog značaja, pri čemu se održava posebna ceremonija«. ¹ Na osnovu ove definicije, zapažamo dve važne pojedinosti:

1. Kamen temeljac je veliki. Jedan od sinonima za takav kamen je »stena«, što ukazuje na njegovu snagu i izdržljivost.

2. Kamen temeljac postavlja se u osnovu zgrade. To daje karakter čitavoj građevini, jer se sav ostali materijal oslanja na njega.

Hristova crkva bi trebalo da bude zajednica koja se odlikuje uzvišenim moralom i koja pokreće duhovni preobražaj društva. Kamen temeljac je postavio lično Hristos u prisustvu svojih učenika. Petrovim priznanjem Isusa kao Hrista, Sina živog Boga, temelj Crkve je uspostavljen i blagosloven (Matej 16,16-18). Zato, predmet našeg proučavanja ove sedmice je da saznamo više o Hristovoj ličnoj uključenosti u oblikovanje Njegove crkve i pomoći da ona zasvetli u ovom mračnom svetu.

Kao vernici Crkve prepoznamo, kao što je Petar učinio mnogo godina ranije, kako da uzdignemo i proslavimo Ugaoni kamen na kome gradimo svoj hrišćanski karakter.

Džordž Otjeno, Mbita Point, Kenija

1 Oxford Advanced Learners Dictionary, »Foundation Stone,« <http://oald8.oxfordlearnersdictionaries.com/dictionary/foundation-stone>.

17. avgust 2014.

HRISTOS – TEMELJ CRKVE

DOKAZ (Matej 16,18; Kološanima 2,8-10)

Ne

Crkva i njeni vernici mogu biti toliko čvrsti i jaki koliko je čvrst i jak njihov Ugaoni kamen. Prema tome, važno je da razumemo da je Hristos Ugaoni kamen Crkve.

Svet se danas neprekidno menja, a neke od tih promena lako bi mogle da utiču na vernike Crkve da se odvrte od službe koju imaju kao hrišćani. Tehnologija se razvija, i neka njena dostignuća čine život lakšim i prijatnijim. Ne dozvolimo, međutim, da nas ta dostignuća odvrte od krajnjeg cilja koji imamo kao Crkva – da upoznajemo ljude sa Hristom i da se oslanjamo na Njega za svoje potrebe. Život Crkve ne sme da se zasniva na bogatstvu, sigurnosti ili slavi. Umesto toga, ona treba da uzdiže Hrista kao Kamen temeljac svog postojanja. »On je osnovao hrišćansku Crkvu na Sebi, živoj Steni. To udaranje Stene, Njegovo telo, trebalo je da se žrtvuje za grehe sveta. Ovu Crkvu sazidanu na čvrstom temelju, kako je predvideo, ništa ne može da nadvlada.«

Crkva koja stoji na toj Steni neće se nikad umoriti.

Kada prihvatite Hrista i pridružite se Crkvi, Biblija vam kaže da »više nijeste tuđi i došljaci, nego živite sa svetima i domaći ste Bogu, nazidani na temelju apostola i proroka, gdje je Kamen od ugla sam Isus Hristos«. (Efescima 2,19.20) Imajući takvo zaleđe, Crkva ne može da ostvari nikakav duhovni napredak ukoliko u svim svojim aktivnostima ne uzdiže Hristova učenja. Rodonačelnik našeg spasenja je Onaj koji je pobedio sotonu, smrt, pakao i grob, i Crkva treba da bude sigurna da njen život u potpunosti zavisi od Hrista kao njenog Temelja.

Kao što je Petar priznao da je Isus Mesija, tako se i od nas očekuje da kažemo svetu da je On živ i da predstavlja suštinu nade koju imamo kao Crkva Ostatka. Crkva koja stoji na toj Steni neće se nikad umoriti, već će postati rodna grana loze – grana koja rađa mnogo plodova. Iako je svet pun izazova, oni čak mogu i ojačati našu veru. Hristos je u stanju da nam pomogne da ih savladamo. On će prokričiti put pred nama, dok kao zajedica budemo koračali prema svom nebeskom odredištu. Sa Hristom kao Temeljem Crkve imamo čvrsto pouzdanje: »Tvrdo, dakle, stoji temelj Božij imajući ovaj pečat: Pozna Gospod svoje, i: Da odstupi od nepravde svaki koji spominje ime Gospodnje.« (2. Timotiju 2,19)

ODGOVORITE

Kakve posledice mogu nastati ako Crkva ne poveruje da je Hristos njen Temelj?

Ester Orezo, Homa-Bej, Kenija

* Adventistički hrišćani veruju, str. 178.

ŠTA JE POTREBNO ZA JEDINSTVO CRKVE?*LOGOS (Matej 5,23.24; 7,1-5; Jovan 15,1-5; 17,20-23; Jovan 17. poglavlje 4)*

Jedinstvo Crkve prevazilazi razmere naših lokalnih crkava. Sve crkve zajedno predstavljaju Hrista i mi treba da prigrlimo tu raznolikost, dok se usklađujemo jedni sa drugima u radu u svim oblicima delovanja. Iz tog razloga, pre nego što je napustio svoje učenike, Hristos se molio za sve tadašnje i buduće vernike da budu »jedno«. (Jovan 17,20.21)

Hristov poziv na jedinstvo (Jovan 17,1-19)

Sedamnaesto poglavlje Jevanđelja po Jovanu predstavlja najdužu Hristovu zabeleženu propoved. Uskoro je trebalo da napusti svoje učenike i vrati se svom Ocu. Prvo se molio za Sebe znajući vrlo dobro da je Njegova misija na Zemlji završena i da je nastupio trenutak Njegovog odlaska. Tražio je Božju slavu da bi ljudi mogli da znaju da su sva Njegova dostignuća na Zemlji učinjena u slavu Bogu Ocu.

Zatim, Hristos se molio da u Njegovom odsustvu učenici nastave da propovedaju svetu. Molio se i za jedinstvo među učenicima i za to da budu svesni greha i ljudske slabosti u koju je svet ogrezao. Hristos veruje da je sve moguće onima koji veruju u Boga. Ta molitva je predstavljala neku vrstu »matarske svečanosti« za učenike!

Hristos se postarao za naše jedinstvo (Jovan 15,1-5; 17,20-23)

Kada se molio za svoje učenike, Hristos nije mislio samo na njih. Znao je da će oni posejati seme i da će mnogo više duša biti požnjeveno. Slika o lozi i granama trebalo je da pouči sve hrišćane o povezanosti koja treba da postoji u crkvenoj porodici. Kao što je Hristos, tokom svoje misije na Zemlji zavisio od Oca, tako se i od hrišćana očekuje da zavise od Hrista dok svedoče svetu. Zavisnošću od Njega kao od loze, hrišćani će donositi veći rod. Zato se On molio za sve buduće hrišćane »da budu sasvijem ujedno, i da pozna svijet da si Me Ti poslao i da si imao ljubav k njima kao i k Meni što si ljubav imao«. (Jovan 17,23) To je istovremeno i pouka i opomena za sve hrišćane svih vremena da ne mogu postići ništa, ukoliko ne ostanu u vezi sa Bogom i Njegovim Sinom Isusom Hristom.

Šta god pokušavali sami da postignemo, bilo kao pojedinci ili kao lokalna crkva, to je uzaludan trud koji samo pokazuje koliko smo odlutali od pravog izvora pomoći i sile. Zbog toga moramo isticati ono što nas ujedinjava i izbegavati ono što nas deli.

Prepreke za jedinstvo (Matej 7,1-5)

Jedna od najvećih pouka koje je Hristos ostavio svojim učenicima odnosi se na važnost jedinstva. U Jevanđelju po Mateju 7,1-5, On govori o najvećoj prepreci

za jedinstvo – o sklonosti ka osuđivanju. U svom objašnjenju Hristos navodi stvaran razlog zašto ne treba da osuđujemo druge: »Ne sudite da vam se ne sudi; jer kakvijem sudom sudite, onakvijem će vam se suditi; i kakvom mjerom mjerite, onakvom će vam se mjeriti.« (Matej 7,1.2)

Pronalaženje mana u ponašanju drugih ljudi je duboko ukorenjena navika kod mnogih vernika Crkve. Hristos nas opominje da se oslobodimo te navike radi jedinstva Crkve. Da bismo bili jedinstveni, Biblija nas savetuje da se na prvom mestu pobrinemo da očistimo sebe pred Hristom. Drugim rečima, prestanite da krivite druge za svoje teškoće. Usredsredite se samo na ono što vaš Spasitelj očekuje od vas. Osuđivanje drugih jedna je od najvećih prepreka za crkveno jedinstvo koju, po svaku cenu, moramo ukloniti.

Moramo isticati ono što nas ujedinjava i izbegavati ono što nas deli.

Obnavljanje crkvenog jedinstva (Matej 5,23.24)

Pomirenje je jedan od najvažnijih koraka koje možemo preduzeti da bismo obnovili jedinstvo unutar Crkve. Ne vredi se pretvarati da smo bliski sa Bogom kada nismo u miru sa ostalim vernicima u Crkvi. Druga najveća zapovest koju nam je Hristos dao je: »Ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe.« (Matej 22,39) Možemo uveliko ojačati jedinstvo Crkve ako svi kao pojedinci počnemo tako da se ponašamo. Da bismo bili u miru sa Bogom, to zahteva da budemo posvećeni Njemu i Njegovim zapovestima. Njegove zapovesti zasnivaju se na ljubavi prema Njemu i prema drugima. Ne možemo ostvariti jedinstvo sa Hristom, ako ne uspostavimo jedinstvo sa našom braćom i sestrama u Hristu. Mogućnost da obnovimo jedinstvo Crkve postoji jedino ako Crkva obuči svoje vernike o prednostima pomirenja i zajedničkog življenja kao članova jednog tela.

Mi se svi razlikujemo jedni od drugih na ovaj ili onaj način, ali duga naše različitosti je ulepšana onim što nas ujedinjava.

ODGOVORITE

1. Kako možemo nadvladati izazove različitosti kao što su rasa, nacionalnost, društveno-ekonomski položaj, ili nivo obrazovanja, i upotrebiti ih da postignemo veće jedinstvo u Crkvi?
2. Kako bi mladi mogli bolje da se ujedine u lokalnoj i svetskoj Crkvi da bi doprneli njenom jedinstvu?
3. Koje su prednosti pomirenja? Na koji način te prednosti doprinose jedinstvu?

Toni Filip Orezo, Najrobi, Kenija

Neposredno pre raspeća, Hristos je objasnio svojim učenicima kako mogu ostati ujedinjeni u Njemu. »Na posljednjem sastanku sa svojim učenicima, Hristos je izrazio svoju veliku želju da ljube jedan drugoga kao što ih je On ljubio. Često je govorio o ovome. 'Ovo je zapovijest moja' ponovo je rekao, 'da imate ljubav među sobom.' Prvi nalog koji im je uputio u gornjoj sobi, dok su bili sami, glasio je: 'Novu vam zapovijest dajem da ljubite jedan drugoga, kao što Ja vas ljubih, da se i vi ljubite među sobom.' Učenicima je ova zapovest bila nova, jer se međusobno nisu voleli kao što ih je Hristos voleo. Video je da među njima moraju da zavladaju nove misli i pobude, da u životu treba da sprovedu nova načela; kroz Njegov život i smrt treba da prime nov pojam o ljubavi. U svetlosti Njegovog samopožrtvovanja zapovest da ljube jedan drugog dobila je novo značenje. Celokupno delo milosti je stalna služba ljubavi, samoodricanja i samopožrtvovanosti. U svakom trenutku Hristovog boravka na Zemlji, od Njega se kao nezadrživa reka izliva Božja ljubav. Svi koji su ispunjeni Njegovim Duhom, voleće onako kako je On voleo...

»Svi koji su ispunjeni Njegovim Duhom, voleće onako kako je On voleo.«

Ova ljubav je dokaz njihovog učenja. 'Po tom će svi poznati da ste Moji učenici', rekao je Isus, 'ako uzimate ljubavi među sobom.' Kada su ljudi međusobno povezani, ne silom ili ličnim interesima, nego ljubavlju, ispoljavaju delovanje jednog uticaja koji je uzvišeniji od svakog ljudskog uticaja. Tamo gde postoji to jedinstvo, dokaz je da je Božji lik obnovljen u ljudskom rodu i da im je usađeno novo životno načelo. To pokazuje da u božanskoj prirodi postoji sila koja se može suprotstaviti natprirodnim silama zla i da Božja milost pokorava sebičnost svojstvenu prirodi ljudskog srca.

Ova ljubav, ispoljena u crkvi, sigurno će izazvati sotonin gnev. Hristos nije označio laku stazu svojim učenicima. 'Ako svijet na vas uzmrzi', rekao je, 'znajte da na Mene omrznu prije vas.'¹

ODGOVORITE

1. Sa kojim se izazovima suočavamo zajedno kao crkva?
2. Kako te probleme možemo rešiti u duhu ljubavi?

Seline Kavetsa, Najrobi, Kenija

¹ Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 677.678. orig.

PREPREKE KOJE OMETAJU JEDINSTVO CRKVE

PRIMENA (Matej 7,1.2)

Sr

U Jevanđelju po Jovanu 17,21. Hristos se moli za vernike Crkve: »Da svi jedno budu.« Međutim, na osnovu različitih problema, koje danas zapažamo u mnogim crkvama, znamo da sotona vešto koristi naše slabosti da bi izazvao podele. Hristos zna da je snaga u jedinstvu. S druge strane, kad nema jedinstva, sotona može lako da uspostavi kontrolu. Stoga je važno da svaki vernik da svoj doprinos izgrađivanju i održavanju jedinstva Crkve na sledeći način:

Uzdržite se od osuđivanja drugih vernika.

Održavanje jedinstva Crkve nije uvek lako. Mnoge prepreke stoje na putu njegovog ostvarenja. Međutim, Hristos nas opominje da ne osuđujemo druge (Matej 7,1.2). Kada sudimo drugima, izjavljujemo da je naša lična perspektiva istinita i da smo u pravu u svemu što kažemo i činimo. Međutim, od nas kao hrišćana očekuje se da saslušamo jedni druge i uzmemo u obzir pozitivnu kritiku.

Prihvatite timski rad. Razmislite o činjenici da je svaki od vernika u vašoj crkvi obdaren na više načina. Jedinstvo Crkve počiva na različitosti njenih vernika s obzirom na to šta oni mogu učiniti za njen rast i napredak. Biblija sažeto iznosi metode za rešavanje problema na prijateljski način. Ona nas poziva da je, umesto da kritikujemo i preziremo one, koji sede u crkvenim klupama sa nama, bolje da se prisetimo da je svako od nas važan i ima podjednaku mogućnost da doprinese rastu Crkve.

Budite ponizni. Crkva puna vernika koji su ponosni na svoje sposobnosti i dostignuća verovatno će biti puna i nesloge. U takvim crkvama, svaki vernik vidi sebe kao najboljeg. Ponos se uglavnom meri na osnovu onoga što imamo, našeg bogatstva u smislu akademskih i profesionalnih kvalifikacija i društvenog položaja koji zauzimamo. Međutim, poznavanje Boga i ispunjavanje Njegovih zahteva uveliko nadmašuje sve druge kvalifikacije. Jedna od stvari koje On očekuje od nas je da volimo svoje bližnje kao sebe same (3. Mojsijeva 19,18; Matej 19,19). Takva ljubav unapređuje crkveno jedinstvo. Ona može da otvori naše oči da sagledamo druge ljude iz Božje perspektive.

ODGOVORITE

Na koji način prepreke koje ometaju jedinstvo Crkve, možemo pretvoriti u oruđe za unapređenje jedinstva?

Jedinstvo crkve počiva na različitosti njenih vernika s obzirom na to šta oni mogu učiniti za njen rast i napredak.

Nejedinstvo u Crkvi zapaža se u celom svetu i tome doprinose mnogi činioci. Neki od tih činilaca podrazumevaju rđavo upravljanje, etničke razlike, nedostatak poštenja i nejedinstvo među vernicima. Bez obzira na uzrok, važno je da Crkva obnovi svoje jedinstvo na način koji ukazuje na Hristov karakter.

Izgleda da su u mnogim crkvama vernici više zainteresovani za takve stvari kao što su desetak, izgradnja crkve i programi evangelizacije nego za duhovni rast i razvoj. Međutim, ukoliko vernici Crkve nemaju živ odnos sa Bogom, ukoliko ne donose plodove Duha (Galatima 5,22.23), crkveni programi neće imati mnogo uspeha. Raščistimo prvo nesporzume koje imamo sa svojim bližnjima, sa braćom i sestrama unutar i izvan crkve.

Crkva je kao porodica. Crkva je kao porodica. Jedan od načina da uspešno odgajate porodicu je da se bavite onim što povezuje sve vernike. Na isti način možemo obnoviti jedinstvo crkve – tako što ćemo raditi zajedno, mladi i stari rame uz rame. Društvene aktivnosti kao što su posete bolesnicima u bolnicama, učestvovanje u društvenim projektima i zajedničko bogoslužjenje, može unaprediti crkveno jedinstvo na lokalnom nivou. Kada se pokrene na tom osnovnom nivou, polet će se verovatno odraziti i na više strukture unutar crkve. Isus je, obraćajući se učenicima, izrazio želju da oni budu jedno, da se odnose jedni prema drugima sa ljubavlju da bi mogli da odsjaju neizmernom ljubavlju svojstvenom Hristu.

» 'Ja sam Čokot a vi loze', rekao je Hristos svojim učenicima. Iako je uskoro trebalo da se uzme od njih, njihovo duhovno jedinstvo sa Njim treba da ostane nepromenjeno. Veza između loze i čokota, rekao je, predstavlja vezu koju treba da održavate sa Mnom. Kalem se pricepljuje na živu lozu i vlakno po vlakno, žila po žila urasta u čokot. Život čokota postaje život loze. Tako i duša mrtva u prestupima i gresima dobija život preko veze sa Hristom.«¹

ODGOVORITE

ODGOVORITE

1. Šta možete učiniti da biste obnovili jedinstvo u crkvi u kojoj postoji nesloga?
2. Koji je najbolji način za rešavanje problema, koji se javljaju među vernicima?

Doroti Avour, Nairobi, Kenija

¹ Elen G. Vajt, Čeznja vekova, str. 675. orig.

KALEMLJENJE + OREZIVANJE = DONOŠENJE PLODA

ISTRAŽIVANJE (Jovan 15,1-5.1)

ZAKLJUČAK

Isus je uz pomoć priče o vinogradu slikovito prikazao kako božanski Upravitelj radi i proizvodi dobar rod. Otac procenjuje i određuje šta je potrebno da svaka grana bude zdrava. On isto tako određuje koje grane treba ukloniti. Sin je Čokot u Očevom vinogradu, koji obezbeđuje hranljive sastojke od kojih mi, kao grane, rastemo. Jedinstvo je jedan od najdragocenijih plodova koje Otac traži na grana-ma. Međutim, bez istinske povezanosti sa Čokotom, uzalud se grane nadaju da će preživeti, a kamoli doneti željeni rod.

RAZMOTRITE

- Sprovedite istraživanje da biste se upoznali sa različitim tehnikama i metoda-ma, koje se koriste u orezivanju loze i rezultatima svakog od tih postupaka. Uočite duhovne pouke koje možete izvući na osnovu tih informacija.
- Posmatrajte i dokumentujte sve postupke koje ste u toku jednog dana zapazili kod sebe i drugih, a koji doprinose jedinstvu.
- Molite Oca da vam otkrije na koji način možda i vi sami doprinosite duhu po-dele u crkvi. Priznajte svoje greške. Zatim aktivno potražite način za uspostavljanje zdravijih odnosa sa drugima.
- Naučite napamet stih iz Jevanđelja po Jovanu 15,5. Izgovorite ga glasno kad ste u iskušenju da nešto učinite bez Isusa.
- Izrezbarite od drveta mali čokot ili lozu. Nosite ga u svom džepu ili tašni kao podsetnik na svoju potrebu da u svakom trenutku ostanete u Hristu.
- Skicirajte ili naslikajte dve loze: jednu na kojoj se nalazi mnoštvo dobrih duhov-nih plodova i drugu koja je bez roda.

POVEŽITE

Matej 18,15-20; 2. Korinćanima 6,12; 2. Solunjanima 3,1-5.

Henry Cloud and John Townsend, *Boundaries; When to Say Yes, How to Say No*, chap. 13, »Boundaries and God.«

Rick Rusaw and Eric Swanson, *The Externally Focused Church*, p. 99, »Recognize That Conflict Is Inevitable.«

Joyce Meyer, *Battlefield of the Mind*, part 2: »Conditions of the Mind,« chap. 13, »A Judgmental, Critical and Suspicious Mind.«

Liza Pul, Elbert, Kolorado, SAD

Pouka 9

Od 23. do 29. avgusta 2014.

Naša misija

*»I propovjediće se ovo Jevanđelje o Carstvu po svemu svijetu
za svjedočanstvo svijem narodima. I tada će doći posljedak.«*

(Matej 24,14)

Samo nekoliko sedmica pre mog 21. rođendana, sedeo sam pored uzglavlja svog pradeda. Četiri generacije naših rođaka okupile su se u toj maloj prostoriji. Držao sam njegovu levu ruku, a moja mama desnu. Moja baka koračala je po sobi iskoristivši priliku da protegne noge, ali nije želela previše da se udaljava. Pretvarajući se da je to dan kao i svaki drugi, trudili smo se da razgovaramo o običnim stvarima. Ipak, taj dan nije bio kao i svaki drugi. Pradeda je imao rak i znali smo da neće još dugo živeti. Shvatio sam da je to moj poslednji razgovor sa njim. Kako se približavao kraj moje posete, rekao sam mu da ga volim i on je odgovorio: »Ja volim tebe, mališa.« Prošlo je već osam godina otkad sam čuo dragocene poslednje reči koje mi je pradeda uputio.

Šta bi bilo kada biste znali da danas poslednji put razgovarate sa nekim dragim prijateljem ili članom porodice? Šta biste im rekli? Šta biste želeli da čujete od njih? Za mene, taj scenario mnogo toga stavlja u drugačiju perspektivu. Sumnjam da bih bio raspoložen da ogovaram ili da se žalim. Želeo bih da čujem i izgovorim reči ljubavi, utehe i poslednjih saveta. To je upravo ono što je naš Spasitelj učinio prilikom svog poslednjeg razgovora sa učenicima.

Pisci sva četiri Jevanđelja završavaju svoje izveštaje Isusovim evanđeoskim nalogom svojim sledbenicima. Matej je to sročio ovako: »I propovjediće se ovo Jevanđelje o Carstvu po svemu svijetu za svjedočanstvo svijem narodima. I tada će doći posljedak.« (Matej 24,14) Nijedno od Jevanđelja ne beleži baš svaku reč koju je Isus izgovorio. Tekst u Jevanđelju po Jovanu 21,25. glasi: »A ima i drugo mnogo što učini Isus, koje kad bi se redom popisalo, ni u sami svijet, mislim, ne bi mogle stati napisane knjige.« Isusovi poslednji razgovori sa učenicima verovatno su ostavili prilično jak utisak na njih, jer je svaki pisac smatrao važnim da zabeleži makar nekoliko rečenica, koje su imale istu poruku: propovedajte Jevanđelje po celom svetu.

Ove sedmice, dok budemo dublje razmatrali nalog o propovedanju Jevanđelja, učinimo to imajući na umu da su to poslednje reči koje nam je Isus uputio. Koliko Mu je bila važna ta misija, kada je zabeležena u sva četiri Jevanđelja. Ako veliki nalog tako mnogo znači Isusu, zar ne bi trebalo isto toliko da znači i nama?

Bobi S. Zener, Arpin, Viskonsin, SAD

Imamo problem (Matej 28,18-20)

Mnogi hrišćani uživaju u slobodi da veruju u šta žele i na način na koji hoće. U Sjedinjenim Državama, »tradicionalno« hrišćanskoj naciji, hrišćanske vrednosti i moral imali su veliku ulogu u oblikovanju stavova i vizija mnogih od njenih vođa, osnivača. Danas, međutim, ta zemlja, kao i mnoge druge, predstavlja kulturnu i filozofsku mešavinu u kojoj broj hrišćana sve više opada.

Da li ste nekad bili u situaciji da nešto ne možete da razumete? Mislim, da ste baš bili potpuno nesposobni da shvatite nešto? Moja druga godina na fakultetu bila je obeležena takvim prilikama. Problematičan predmet za mene bila je hemija. Nikad neću zaboraviti kako je moj otac pokušavao da mi objasni šta je »mol« (Avogadrov broj). Provodio je čitave večeri pokušavajući na sve moguće načine da mi pomogne da shvatim, ali nije bio te sreće. Nisam mogao da razumem zašto nam je taj broj uopšte potreban, i kako i zašto su matematičari došli do broja 6.022×10^{23} . Sada kada se osvrnem na sve to, jasno mi je da je taj moj problem proizašao iz nepoznavanja jedne šire slike. Pokušavao sam da shvatim neke detalje o tom broju, umesto da sam prvo razmislio kakav je uopšte njegov smisao. Što sam se više trudio da shvatim, bilo mi je sve teže.

**Kako da
spovedemo u
delo Hristov poziv
i ispunimo zadatak
koji nam je dao?**

Zašto je hrišćanstvo u opadanju? Naša misija, sadržaji, i naše ljudsko stanje kao hrišćana nisu se promenili. Da li se onda promenila poruka? Ili glasnik (ti i ja)? Ljudi koji ne veruju? Naše metode? Naš pristup, stil, ugled, reputacija, stav, izdvojenost, ili javno mnjenje? Ponekad mi izgleda da se ono što smatramo svojom misijom ne slaže sa onim što nas je Hristos pozvao da činimo.

Odgovor Neba (Jovan 15,5-8; 20,19-22; Filibljanima 4,13)

Šta možemo preduzeti kada razmišljamo o opadanju hrišćanstva? Šta je to što ne razumemo? U čemu grešimo? Kako da spovedemo u delo Hristov poziv i ispunimo zadatak koji nam je dao? Što sam bliže Hristu, manje sam uveren da imam odgovor na to. Možda zvuči smešno, ali Hristos nikad nije poslao učenike sa uputstvom: »Ne brinite. Moći ćete sve da razumete. Samo se potrudite!« Umesto toga, On nas šalje sa zapovešću da se ne odvajamo od Njega. U Jevanđelju po Jovanu 20,21. On kaže: »Kao što Otac posla Mene, i Ja šaljem vas.« Održavajući stalnu vezu sa nebeskim Ocem, Hristos nam je dao primer kako to deluje u praksi. Sve što je činio, On je činio preko Oca. Njegova služba i uspeh zavisili su od sile odozgo. Hristova mudrost nije bila Njegova. Nju mu je davao Otac.

Isus je bio Bog u telu ali, prema Pismu, On nije bio taj koji je predvodio delo. To je bio Njegov Otac.

Pavle u Filibljanima 4,13. podseća crkvu u Filibi da, čak i kad im postane teško u životu i u delu na koje su pozvani, još uvek postoji nada i odgovor. Ta nada i odgovor je Bog!

Vratimo se na »mol« (1. Jovanova 4,7)

Žao mi je što moram da kažem da nisam uspeo da shvatim Avogadrov broj, pa tako ni da dobijem ocenu koju sam želeo. Zato, kada sam odlučio da upišem studije biologije, znao sam da ću morati nešto da preuzmem. Morao sam da rešim taj problem koji mi je zadavao »mol«, ili ne bih daleko dogurao u svojoj karijeri. Priznao sam da mi je potrebna pomoć i da ne znam kako da prevaziđem tu prepreku. Zato sam zamolio nekoliko hemičara da mi pokažu taj predmet iz različitih uglova. I uspeo je!

Mislim da Bog zna šta radi kada je reč o nama i Njegovoj spasonosnoj misiji. Kada nas poziva da radimo u Njegovom delu, Hristos želi da se odazovemo. On nas uzima takve kakvi jesmo, upotrebljava ono što imamo, i nadoknađuje ono što nam nedostaje. Uspeh misije ne zavisi od nas nego od Njega. U svojoj beskrajnoj mudrosti, odlučio je da nam obezbedi iskustvo koje će poslužiti za našu dobrobit i rast.

Zašto je hrišćanstvo u opadanju u Sjedinjenim Državama i drugim delovima sveta? Možda vi i ja nemamo odgovor na to, ali u Hristu imamo mogućnost da doprinesemo njegovom obnavljanju. Kada Hristov narod u veri odvrti pogled od problema u vezi sa mestom odvijanja misije i zatraži Božju mudrost i silu, tada će čuda početi da se dešavaju.

To deluje!

ODGOVORITE

1. Na koji način vas je Bog pozvao da radite u Njegovom delu?
2. Šta vas zbunjuje? Kako vam Bog pomaže da to rešite?

Vilijam Selers, Ventura, Kalifornija, SAD

»TAKO DA SE SVIJETLI VAŠE VIDJELO PRED LJUDIMA...«

SVEDOČANSTVO (Matej 5,14-16; Efescima 5,8-10; 1. Jovanova 1,7)

»Hristovi sledbenici treba da budu svetlost svetu, ali Bog im ne naređuje da ulažu napore da bi svetleli. On ne odobrava nikakav lični napor za iskazivanje uzvišene dobrote. On želi da njihove duše budu prožete nebeskim načelima. Oni će onda kada dođu u dodir sa svetom, otkriti svetlost koja je u njima. Sredstvo za rasvetljavanje biće njihova nepokolebljiva vernost u svakom životnom činu.«¹

»U našem svetu ima mnogo ljudi koji su bliže Božjem carstvu nego što mislimo. Gospod u ovom mračnom svetu greha ima mnogo skupocenih dragulja, kojima će uputiti svoje vesnike. Na sve strane ima onih koji će se opredeliti za Hrista. Mnogi će Božju mudrost ceniti više od svih prednosti ovoga sveta, i postaće verni nosioci svetlosti. Naterani Hristovom ljubavlju, oni će i druge povesti da dođu k Njemu.«²

»Crkva je od Boga određeno sredstvo za spasenje čoveka.«

»Crkva je od Boga određeno sredstvo za spasenje čoveka. Ona je organizovana za službu i njena misija je da svetu objavi Jevanđelje. Od samog početka Bog je želeo da Njegova Crkva pokaže svetu Njegovu puninu i Njegovu dovoljnost. Vernici Crkve, oni koje je pozvao iz tame k čudesnom videlu svome, treba da odražavaju Njegovu slavu. Crkva je riznica bogatstva Hristove blagodati; preko Crkve konačno će se pokazati, čak i 'poglavarstvima i vlastima na nebu' završni i potpuni prikaz Božje ljubavi (Efescima 3,10).«³

»Ozbiljna odgovornost počiva na svakome ko održava živu vezu sa istinitim Bogom. 'Vi ste', kaže Hristos, 'vidjelo svijetu... Tako da se svijetli vaše vidjelo pred ljudima, da vide vaša dobra djela, i slave Oca vašega koji je na nebesima'« (Matej 5,14-16); Manuscript 73, 1906.⁴

ODGOVORITE

1. Kako vas je crkva opremila za dovršenje »naše misije«?
2. Na koji način omogućavate svojoj svetlosti da blista za Boga?

Keli Selers, Ventura, Kalifornija, SAD

¹ Elen G. Vajt, *U potrazi za boljim životom*, str. 36. orig.

² Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 140. orig.

³ Isto, str. 9. orig.

⁴ White, *The Publishing Ministry*, p. 183.

U vreme kada je, krajem prvog veka, napisano Jevanđelje po Jovanu, tri opasnosti pretile su opstanku i čistoti Hrišćanske crkve. Najozbiljnija je bila opadanje prave pobožnosti. Drugu opasnost predstavljale su jeresi, naročito gnosticizam, koji je negirao stvarnost utelovljenja i podsticao liberalizam. Treća je bila progonoštvo.¹

Zbog gnosticizma Jovan uvek iznova naglašava činjenicu da je Isus došao kao živi izraz Očevog uma, karaktera i volje. Jovan upućuje na taj koncept kada navodi Hristove reči o tome da Njegova misija potiče od Oca. Jovan predstavlja Spasitelja čovečanstva kao Stvoritelja svega postojećeg, kao Izvor svetlosti i života.

Kada je dao nalog učenicima da idu i objavljuju Jevanđelje, Isus je rekao: »Primate Duha Svetoga«. (Jovan 20,22) Time je pokazao da njihov duhovni život, kao i njihova sposobnost da obavljaju delo potiče od Njega, i u potpunosti zavisi od Njega. Svaka Hristova reč koja se verom prima u srce, praćena je tim Božjim Duhom opisanim u 22. stihu. Bez toga nema svetlosti ni života. O Bogu ništa ne možemo saznati, videti, proniknuti ili osetiti, osim verom.

Razmotrimo sada izraz: »Mir vam.« (21. stih) Tako nas Isus teši i potvrđuje činjenicu da se mir nalazi u Njegovoj reči. Prema tome, biće nam potrebna sigurnost zasnovana na veri i pouzdanje u silu Božje reči. Izgovorivši »Mir vam«, Hristos nam daje tu sigurnost. On je razumeo koliko su učenici bili uplašeni i želeo je da ih ohrabri.

Hristos nas poziva da služimo Bogu, kao što je i On bio pozvan da služi.

Hristos nas poziva da služimo Bogu, kao što je i On bio pozvan da služi. On je naš Uzor. On je taj na koga treba da usmerimo svoju pažnju i prema kome treba da oblikujemo svoj život. Potreban nam je Sveti Duh da bismo obavljali Njegovo delo. Možda ćemo, radeći u Njegovom delu, doživeti neka obeshrabrenja, ali On nas uverava da se u potpunosti možemo osloniti na Božju reč. Možda ćemo se suočiti sa progonoštvom kao i prvi učenici, ali ako posvetimo svoj život Bogu, On će nam dati pobedu.

ODGOVORITE

1. Šta vas uznemiruje u vezi sa Božjom rečju?
2. Na koji način učestvujete u Božjem delu?

Bruk Hikok, Belvi, Ajova, SAD

¹ *The SDA Bible Commentary*, 2nd ed., vol. 5, p. 892.

Baš kao što je Isus svojim učenicima dao odgovornost da propovedaju svim narodima, i nama je data ta prednost da govorimo drugima o Njemu. Isus kaže da će nas učiniti lovcima ljudi (Matej 4,19). Dok je boravio na Zemlji, On nam je dao najbolji primer misionorskog rada. Obećao nam je Pomoćnika, Svetog Duha, koji će nas voditi i upućivati, dok budemo odlazili u sve narode (Dela apostolska 1,8).

Bog može i hoće da upotrebi svakog od nas. Svakome od nas dat je neki dar ili veština, koju možemo upotrebiti da bismo svedočili o Njemu. Kao Njegovi sledbenici, pozvani smo da propovedamo Jevanđelje po celom svetu. Kako se možemo osposobiti da ispunimo Njegovu zapovest? U nastavku se navodi nekoliko načina:

Pitajte Ga na koji način možete postati Njegovo oruđe.

Budite spremni da vas Bog upotrebi. Pitajte Ga na koji način možete postati Njegovo oruđe. Svako od nas je obdaren talentima i sposobnostima, koje On želi da upotrebimo. Predajte Mu svoj život i dopustite da On preuzme kontrolu. Odričući se sebe i dajući prednost Hristu, možemo Mu dopustiti da nas upotrebi Sebi na slavu. Što je najvažnije, slušajmo šta On govori i budimo Mu poslušni.

Budite svesni da će vas On voditi. Poverite Mu da radi preko vas. On će biti uz vas kuda god vas uputi. Budite svesni prilika koje vam se ukazuju za objavljivanje Jevanđelja. Mnogim ljudima su uskraćeni bogatstva i radosti, koje su povezane sa poznavanjem Boga. Ne čuvajte ta blaga i radosti samo za sebe! Budite svesni da je Njegov cilj istovremeno i naš cilj.

Tražite Ga. Povežite se sa Njim preko Njegove reči. Živeti za Njega i poput Njega predstavlja moćan primer. Kada Ga tražimo, naći ćemo Ga. Tada ćemo moći da odražavamo Njegov lik u svom svakodnevnom životu.

Molite se. Komunicirajte često sa Onim o kome svedočite. Kao i u svakom drugom odnosu, komunikacija je od ključne važnosti. Što je najvažnije, molite se za one kojima želite da svedočite o Hristu.

Svi imamo odgovornost da u ovim poslednjim danima objavljujemo Radosnu vest. Prihvatimo se zato Božjeg dela i pripremimo put Onome koji treba da dođe.

ODGOVORITE

1. Na koji način koristite darove kojima vas je Bog blagoslovio da biste unapredili Njegovo carstvo?
2. Da li poznajete nekoga koji treba da čuje za Isusa? Kako Ga možete predstaviti toj osobi?

GOVORITI I ČINITI SU DVA RAZLIČITA PODUHVATA

MIŠLJENJE (Efescima 5,8-10; Jakov 2,14-26)

Če

Kao hrišćani, mi mnogo govorimo o Bogu. Govorimo o Njemu u školi, na poslu i u crkvi. Međutim, kada je reč o mnogima od nas, pričanje je jedino što činimo. Gde su dela? Zašto nismo napolju, u svetu, u kome svojim delima treba da predstavljamo Božje carstvo?

Bog nas poziva da živimo »kao djeca vidjela«. (Efescima 5,8) To je Njegov način da nam kaže da treba da idemo Njegovim stopama. Dobro je govoriti o tome da treba da služimo Bogu tako što ćemo hraniti gladne, pomagati onima koji su u oskudici i pokazivati hristoliki karakter. A da li zaista to i činimo?

Bog nam nije dao listu aktivnosti u kojima treba da učestvujemo da bismo pokazali svoju veru zato što svako nije pozvan da obavi isti zadatak. Iako uživam kad mogu da nahranim gladne i očistim dvorište svojih komšija, drugi možda nisu pozvani da to čine. Bog poziva svakoga od nas da upotrebi svoje lične talente da bi unapredio Njegovo delo i vodio druge Hristu.

Još uvek tragam za drugim darovima koje možda imam, ali to nije razlog da ostanem »samo na rečima«. Biblija kaže da je vera bez dela mrtva (Jakov 2,14-26). Prema tome, treba da »pređem sa reči na dela«! Dok pohađam nastavu na državnom fakultetu, trudim se da budem Hristov predstavnik najbolje što mogu tako što se trudim da budem pristojan i ljubazan i da ne krijem činjenicu da sam hrišćanin. (Naravno, nikome silom ne namećem svoja uverenja) Bio sam prijatno iznenađen reakcijom svojih kolega studenata na saznanje o Bogu i način na koji Ga predstavljam.

Mi se spasavamo samo verom, ali to nije izgovor kojim možemo da opravdamo što samo sedimo i čekamo da se Hristos vrati. Mi treba aktivno da objavljujemo Trostruku anđeosku vest, vodeći druge do krsta i pokazujući Božju ljubav *na delu*. Pozivam svakoga da učini nešto za Hrista. Umorio sam se od toga da samo pričam. Zar vi niste?

ODGOVORITE

1. Kako možete biti aktivni za Boga u kući, u školi, na radnom mestu?
2. Šta Bog pokušava da vam saopšti, kada kaže da je »vjera bez djela mrtva«?
3. Kada ste prešli sa reči na dela? Kako ste se osećali zbog toga?

Tajlar Stefens, Nekusa, Viskonsin, SAD

ODLUČITE DA PRIHVATITE ZADATAK*ISTRAŽIVANJE (Dela apostolska 2,1-21)***ZAKLJUČAK**

U jednoj televizijskoj emisiji učesnicima se nude nemoguće misije, koje oni mogu da prihvate ili odbiju. Nas, kao vernike Crkve, Bog poziva da budemo aktivni učesnici. Kroz nas sija Hristova svetlost, ne nama na slavu, već na slavu Ocu i Sinu. Prema apostolu Luki, mi treba da upotrebimo svoje od Boga date darove da bismo druge mogli povesti ka Hristu (Luka 24,47-49). Kao verni svedoci, ne bi trebalo da se zadovoljimo time da ostanemo po strani. Mi treba da budemo u središtu zbivanja. Prva od Tri anđeoske vesti otkriva da će se Njegova poruka propovedati. Zaista, to se upravo i dešava (Otkrivenje 14,6-12). Zar ne želite da učestvujete u tome?

RAZMOTRITE

- Istražite i analizirajte misioniski rad u različitim delovima sveta, obeležavajući njegov napredak na mapi i predviđajući rezultate daljeg propovedanja.
- Razgovarajte sa grupom prijatelja, koji žele da postanu misionari na nekoj teško dostupnoj teritoriji. Razmotrite mogućnost da se neka takva oblast možda nalazi sasvim blizu mesta u kome vi živite!
- Pronađite i odslušajte pesme na temu kako postati svetlost svetlu. Snimite diske i podelite drugima.
- Snimite intervju sa misionarima u kojima će oni govoriti zbog čega se time bave i kako su otkrili svoj poziv. (Imajte na umu da misionari ne moraju obavestiti da odlaze u daleke krajeve)
- Razmišljajte o svojim darovima i tražite od Boga da vas upotrebi da biste mogli bolje da Mu služite. Pišite o tome šta volite da radite i na koji način biste te aktivnosti mogli da upotrebite da svedočite drugima.
- Pozovite prijatelje da vam se pridruže u dugačkoj šetnji kroz neki kraj u kome možete pomoći siromašnima i objaviti im Jevanđelje o Hristu.

POVEŽITE

1. Korinćanima 12. i 13. poglavlje

The Spirit of Prophecy, vol. 4, p. 222.

Adventistički hrišćani veruju, str. 199 - 218.

Nil Breitvajte, Vašington D.C., SAD

Pouka 10

Od 30. avgusta do 5. septembra 2014.

Božji zakon

»Ako imate ljubav k Meni, zapovijesti Moje držite.«

(Jovan 14,15)

Važno je da razumemo svrhu Božjeg zakona. Mnogi od nas su tokom svog odrastanja i kasnije bili podvrgnuti raznim pravilima – u kući, u školi i na radnom mestu. Možda nam je izgledalo da su neka od tih pravila prestroga i da su nas ograničavala. Moderno shvatanje pravila ogleda se u njihovom ograničavanju čovekove individualnosti. A onda, kada potražimo Boga, saznajemo da je naša vera podređena Zakonu Deset zapovesti. To nam, kao Hristovim sledbenicima, može delovati pomalo kontradiktorno s obzirom da nam On obećava večnu slobodu. Kakva je to sloboda koja dolazi sa pravilima? Mnogo puta sam postavljao

**Njegov zakon
je Njegova
reč – tumač
Njegove
ljubavi.**

sebi to pitanje i češće mi se dešavalo da prekršim zapovesti nego da ih ispoštujem. Sotona je zadovoljan kada Božji zakon doživljavamo kao teret i kao nešto što je nemoguće slediti. Ali, razmislite o sledećem – Bog je Ljubav i On želi da provedemo večnost sa Njim. Njegove reči predstavljaju Njegov karakter. Njegov zakon je Njegova reč – tumač Njegove ljubavi, koji nam pomaže da ostvarimo cilj koji On ima za nas.

Ponekad je teško razumeti kako nas zakon štiti od povreda ili od nas samih. Na primer, uzmite dečaka koji se ujutru probudi i odluči da ne želi da ide u školu. To samo po sebi može delovati kao bezopasna pobuna, ali ono što taj dečak ne shvata jeste činjenica da kada prekrši pravila discipline kojima je podvrgnut, izlaže sebe uticaju sveta o kome malo zna. Dok se nalazi u sigurnosti koju pruža škola, zaštićen je od opasnosti i nevolja koje bi mogle da ga zadese na ulici.

Kao što roditelji znaju šta je najbolje za njihovu decu, tako i naš nebeski Otac zna šta je najbolje za nas. Njegov zakon ne postoji zato da bi nas ograničavao i sprečavao da se upravljamo po svojoj volji. Umesto toga, Njegov zakon treba da nas približi Njemu i da nas zaštiti od zla.

Ove sedmice ćemo pažljivije razmotriti na koji način Božji savršeni zakon ljubavi može da se primeni i na naš karakter.

Rafael Čisholm, Lids, Ujedinjeno Kraljevstvo

Očekivanja su bila velika. Napetost je rasla u narodu. Mojsije im je preneo zapovest koju je primio: »Idi k narodu, i osveštaj ih danas i sutra, i neka operu haljine svoje; i neka budu gotovi za treći dan, jer će u treći dan sići Gospod na goru sinajsku pred svijem narodom.« (2. Mojsijeva 19,10.11)

Tako se zaista i dogodilo. Trećeg dana u rano jutro narod je gledao, prema sinajskoj gori. Kroz zvuk truba, čuli su objavu sa Neba o dolazećem Caru. Glasna i duga objava odzvanjala je nebom, praćena gromovima, munjama i spuštanjem oblaka od vatre i dima. Bilo je to veličanstveno, ali i zastrašujuće iskustvo.

Kada se oblak zaustavio nad Sinajem, začuo se Božji glas: »Ja sam Gospod Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje misirske, iz doma ropskoga.« (2. Mojsijeva 20,2). Zatim je Bog izgovorio Deset zapovesti pred čitavim zborom izrailjskog naroda (2. Mojsijeva 20).

Ipak, to nije bilo prvo upoznavanje sa Božjim zakonom. Greh je prekršaj Zakona (1. Jovanova 3,4). Adam ne bi mogao da zgreši da nije bilo Zakona. Prema tome, možemo sa sigurnošću reći da je Bog svojih Deset zapovesti dao svima, jer je preko Adama stvoreno celo čovečanstvo. S obzirom da greh postoji na svetu još od Adamovog vremena, dakle, od tada postoji i Božji zakon.

U 1. Mojsijevoj 26,4.5. čitamo kako Bog objavljuje Avramu radosnu vest zato što je bio poslušan Božjim propisima i zakonima. U 2. Mojsijevoj 16,22-26. pre nego što je Bog dao Izrailjcima Deset zapovesti, čitamo o držanju Subote.

Mi preko Božjeg zakona svedočimo o Njegovoj nepromenljivoj i večnoj ljubavi.

Danas ne možemo videti ni dodirnuti originalan zapis Deset zapovesti, ali ipak, na osnovu onoga što saznajemo o njima iz Biblije, mi preko Božjeg zakona svedočimo o Njegovoj nepromenljivoj i večnoj ljubavi.

ODGOVORITE

Možete li tvrditi da ste moralna osoba ako ne držite Deset zapovesti? Zašto, ili zašto ne?

Pol Manro, Volverhempton, Ujedinjeno Kraljevstvo

Na isti način kao što su društvene mreže druge generacije promenile društvo razvojem medija, globalne komunikacije, blogova i enciklopedija na Internetu, Isusovo učenje o Zakonu donelo je novo razumevanje i dublji doživljaj Božjeg zakona. Zakon je za Jevreje postao težak teret, ali Isus mu je udahnuo život i novo značenje. Hajde da Isusova učenja nazovemo »zakon druge generacije«.

Zakon druge generacije nije promena Zakona (Matej 5,17-19)

Isus nije došao da ukine Zakon niti proročke spise. On je došao da ispuni njihovu svrhu. Reč koja se prevodi sa *ukinuti* potiče od grčke reči *kataluo*, što znači »olabaviti« ili »poništiti«. ¹ Isus nije došao da »olabavi« Zakon, da mu se suprotstavi, da ga umanja, ili učini sporednim. On je došao da ga podrži i otkrije prave Božje namere u vezi sa njim. Isusov život, smrt i vaskrsenje bili su ispunjenje Božjeg zakona. On je živeo u skladu sa Zakonom, pravilno ga tumačio i ispunio neka njegova predviđanja. Imajte na umu da kad Biblija govori o *zakonu* to se ne odnosi samo na Deset zapovesti, već i na druga učenja i propise.

Vera jača zakon. Zakon druge generacije je izraz ljubavi (Jovan 14,15)

Isus je otvoreno rekao svojim učenicima da se njihova ljubav prema Njemu izražava u držanju Njegovih zapovesti. Prema S. K. Baretu, »Jovan nikada nije dopustio da se ljubav svede na sentimentalnost i osećanja. Njen izraz je uvek moralan i ona se otkriva u poslušnosti.«² Zakon druge generacije je način na koji Isus predstavlja Božji zakon i ljubav, ne kao dve krajnosti, koje nemaju ništa zajedničko i u suprotnosti su jedna s drugom, već kao da jedna proizlazi iz druge. Ljubav prema Bogu izražava se držanjem Božjeg zakona. Onaj ko voli Boga, živi u skladu sa Njegovim zakonom.

Zakon druge generacije ulazi u suštinu (Matej 5,27)

Isus skreće našu pažnju da se Zakon ne odnosi samo na to šta radite, već i na to ko ste vi. U Jevanđelju po Mateju 5,27.28. Isus otkriva da ne morate biti umešani u zabranjene seksualne odnose da biste počinili preljubu. Ne morate imati predbračni seks da biste izvršili brakolomstvo. Vaše misli pokazuju kakva ste ličnost. Božji zakon osvetljava ljudske postupke i misli i pobude. U 1. Jovanovoj 3,15. na svoje zaprepašćenje, saznajemo da »svaki koji mrzi na brata svojega krvnik je ljudski; i znate da nijedan krvnik ljudski nema u sebi vječnoga života«. Mnogi između nas moraju priznati da su ubice, iako nikada nisu počinili nasilje. Zakon druge generacije navodi nas da duboko preispitamo svoje odnose sa drugima. Isus nas upoznaje sa izuzetno visokim standardima pobožnosti koje je moguće dostići jedino uz pomoć Njegovog Duha.

Vera jača zakon druge generacije (Rimljanima 3,31)

Možemo biti u iskušenju da pomislimo da Isusovo naglašavanje vere (uzdaje u Boga) znači da Zakon ima manju važnost. Pavle postavlja pitanje: »Kvarimo li dakle zakon vjerom?« (Rimljanima 3,31) S obzirom da je vera ključna u životu hrišćanina, da li to umanjuje značaj Zakona? Pavle odlučno kaže: ne! Vera jača zakon, jer kad verujemo u Boga, onda smo spremni da činimo ono što On zapoveda. Prema tome, spremniji smo da držimo Zakon, jer se uzdamo u Boga.

Zakon druge generacije ne može da nas spase (Rimljanima 3,20)

Božji zakon ne može da nas spase. Postoji jedan Spasitelj, a On je Isus Hristos. Pavle ne ostavlja mesta ni najmanjoj sumnji. »Jer se djelima zakona nijedno tijelo neće opravdati pred Njim /Bogom/; jer kroz zakon dolazi poznanje grijeha.« (Rimljanima 3,20) Isus nas uči da podržavamo i sledimo Njegov zakon, ali da se ne zavaravamo da će nas to spasiti. Znamo da jedan klik mišem ne čini prijateljstvo i da SMS poruke nisu suština istinske komunikacije. »Tako nam zakon bi čuvar (vaspitač) do Hrista, da se vjerom opravdamo.« (Galatima 3,24) Zakon druge generacije ukazuje na Isusa, Božjeg Sina, a Bog nas je spasao svojom blagodaću kada smo poverovali u Njega. »Jer ste blagodaću spaseni kroz vjeru; i to nije od vas, dar je Božij. Ne od djela, da se niko ne pohvali. Jer smo Njegovo djelo, sazdana u Hristu Isusu za djela dobra, koja Bog naprijed pripravi da u njima hodimo.« (Efescima 2,8-10)

ODGOVORITE

1. Koje se emocije pokrenu u vama, kada neko pomene Božji zakon? Interesovanje, uzbuđenje, uznemirenost, dosada?
2. Koliko bi vaš život bio drugačiji da ste izrazili svoju ljubav prema Bogu poslušnošću Njegovoj reči?
3. Da li ste spaseni verom ili delima? Objasnite.

Stiv Marfi, Merilend, SAD

1 *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 5, p. 331.

2 As quoted in William Barclay, *The Gospel of John: Volume 2* (Philadelphia, Penn.: Westminster Press, 1975), p. 166.

Običaji i navike, pravila i propisi, statuti i opšta akta, primarno i sekundarno zakonodavstvo često su pokazatelji kako se nekom zemljom upravlja. Pitanje je: koja je glavna svrha zakona? Jedan pravni rečnik /*Black's Law Dictionary*/ definiše zakon kao »ono što je utvrđeno, propisano ili ustanovljeno... Zakon u opštem smislu predstavlja skup pravila ponašanja, ili normi propisanih od organa vlasti koji imaju obavezujuću pravnu snagu. Zakon je ono što građani moraju da slede i poštuju pod pretnjom kazni i pravnih posledica...»

»Božji zakon nije nikakva novost.«

Zakon je izraz volje vrhovne vlasti države.¹

Šta onda predstavlja izraz volje Vrhovne vlasti univerzuma? »Božja volja izražena je u propisima Njegovog svetog zakona, a načela ovog Zakona su nebeska načela.«² »Načela Deset zapovesti postojala su i pre pada i predstavljala su karakter, koji odgovara svetom redu bića.«³ »Čak i anđeli se vladaju po njemu.«⁴ Zaista, »Adam i Eva su nakon stvaranja upoznati sa Božjim zakonom. On je bio utisnut u njihova srca.«⁵

Međutim, kada je greh stigao na svet, ljudska predstava o Božjem zakonu istog trenutka je izvitoperena i ljudi su počeli da se poigravaju tim ogledalom onako kako je njima odgovaralo. Kao da su na vašaru i da se posmatraju u iskrivljenim ogledalima izobličavali su sebe i Božji zakon, koji nikad nije ni predstavljen na pravi način. Ali, kada je Isus stupio na scenu, Filip je uskliknuo: »Za koga Mojsije u zakonu pisa i proroci, nađosmo ga, Isusa sina Josifova iz Nazareta.« (Jovan 1,45) Isus je došao i »pred očima Neba, pred očima bezgrešnih svetova, i pred očima grešnih ljudi živeo po Zakonu.«⁶ Isus je ispunio Zakon izražavajući Božju volju, iz dana u dan, svojim rečima i delima. »Božji zakon nije nikakva novost. To nije stvorena, već objavljena svetost.«⁷

Džozef Higin, Volverhempton, Ujedinjeno Kraljevstvo

1 »The Purpose of Law,« <http://www.famguardian.org/Subjects/LawAndGovt/Articles/PurposeOfLaw.htm>.

2 Elen G. Vajt, *Misli sa gore blagoslova*, str. 109 orig.

3 White, *The Spirit of Prophecy*, vol. 1, p. 261.

4 White, *Signs of the Times*, April 15, 1886.

5 Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, 2nd ed., vol. 1, p. 1104.

6 Vajt, *Čežnja vekova*, str. 467, 468 orig.

7 White, *Review and Herald*, April 27, 1911.

Stara izreka kaže: »Pređi sa reči na dela«. Kada je reč o poslušnosti Božjem zakonu, postoji samo jedna ličnost koja je u tome uspela. Ta osoba je Isus. Biblija nam otkriva kako je On govorio o Božjem zakonu i sprovodio ga u delo. Ali, kako da mi u tome uspemo? Evo nekoliko smernica:

Budite poslušni Bogu. Isus se molio: »Oče, kad bi htio da proneseš ovu čašu mimo Mene, ali ne Moja volja nego Tvoja da bude.« (Luka 22,42) Pavle je pisao za Hrista da je »postavši kao i drugi ljudi i na oči nađe se kao čovek, ponizio sam sebe postavši poslušan do smrti, a smrti krstove.« (Filibljanima 2,7.8) Činiti ono što Bog želi umesto onoga što mi želimo znači pokazati poslušnost na delu.

Postupajte prema drugima onako kako želite da drugi postupaju prema vama. Isusov život predstavljao je ispunjenje Zakona i proročkih spisa (Matej 5,17). Sve o čemu su Zakon i pro-

roci govorili, On je činio. Zato je mogao u Besedi na gori da kaže okupljenom mnoštvu (i nama): »Sve, dakle, što hoćete da čine vama ljudi, činite i vi njima: jer je to Zakon i Proroci.« (Matej 7,12) Dakle, pokazati poslušnost na delu znači činiti drugima ono što bismo želeli da oni čine nama. Petar ukratko opisuje Isusa kao nekoga ko »prođe čineći dobro«. (Dela apostolska 10,38)

Primite silu da poslušate. »Bog bijaše s [Isusom]«. (Dela apostolska 10,38) Taj tekst otkriva odakle je Isus primao silu da poslušna. U Jevanđelju po Jovanu 14,10. On objašnjava da Otac koji je u Njemu čini dela. I mi na isti način primamo silu da poslušamo. Ako ih zamolimo, Isus i Otac biće sa nama preko delovanja Svetoga Duha (Matej 28,20; Jovan 14,16-18.23). Oni će boraviti u vama »da hoćete i učinite kao što Mu je ugodno«. (Filibljanima 2,13) Od nas zavisi da im dopustimo da to učine. Kad budemo nastavali u Njemu, nećemo samo govoriti, već ćemo preći sa reči na dela, baš kao i On (1. Jovanova 2,6).

ODGOVORITE

1. Šta je Isusu dalo silu da svoju volju potčini Očevoj?
2. Da li vam je moguće da, u svojoj sili, postupate prema drugima onako kako biste želeli da se prema vama postupa? Objasnite svoj odgovor.

Adam Hejzel, Volverhempton, Ujedinjeno Kraljevstvo

Božji zakon nam daje uvid u prirodu ličnosti samog Zakonodavca – u Njegov karakter i način na koji gleda na nas kao one koji treba da drže Zakon. Taj uvid nam pokazuje kako treba da živimo na Zemlji i kako da se pripremamo za Nebo.

Bog nas voli više nego što možemo da zamislimo. Njegova ljubav je bezuslovna. On ne očekuje od nas da Ga slepo slušamo i kao roboti prisilno držimo Zakon, ili iz osećanja dužnosti. On želi da imamo novo srce i nov um, da budemo svesni da smo na ovoj Zemlji samo privremeno, a da ćemo na Nebu večno živeti.

Promena uma i srca zahteva vreme. Ona nam verovatno neće doneti popularnost, ali razmišljanje o Isusovom zemaljskom životu pomoći će nam da prilike sagledamo iz prave perspektive. Isus je živio po Zakonu. On nam je dao savršeni plan za život i ophođenje prema drugima. On nas poziva da Ga volimo svim svojim snagama. Isus je Neuporediv i po tome što On zna

Božji plan nije bio da živimo u ovakvom svetu.

da ćemo prolaziti kroz iskušenja. Prema tome, On zna i kako da se izborimo sa njima kada se pojave. Ono što nam treba je želja da budemo verni do same smrti. To je još jedan plan koji nam je Isus dao (Filibljanima 2,8).

Razvijajući blizak odnos sa Isusom razumećemo Božji karakter. Deset zapovesti nam pokazuju kako da odražavamo Njegov karakter u svom životu. Kada se usredsredimo samo na Hrista i proučavamo Njegov život na Zemlji, osetićemo potrebu da se promenimo i činimo ono što On traži. Isus je umro da bismo mi mogli dobiti večni život. Božji plan nije bio da živimo u ovakvom svetu. On je dao svog Sina, a Njegov Sin dao je svoj život da bismo mi mogli da živimo na obnovljenoj zemlji.

»Blago onima koji tvore zapovijesti Njegovе, da im bude vlast na Drvo života, i da uđu na vrata u Grad.« (Otkrivenje 22,14) Božje zapovesti pojavljuju na početku i na kraju Biblije bez ikakve izmene u sredini. On zaista želi da Mu budemo verni isto kao što je i On nepokolebljivo veran nama. Deset zapovesti nam otkrivaju da smo svi sagrešili i da nam je potrebna Božja milost i blagodat. One nas upućuju na Božji plan spasenja i na Njegovu želju da svi budemo spaseni.

ODGOVORITE

1. Kako predstavljamo Božji zakon kada svedočimo onima koji ne veruju? Šta možemo da kažemo onima koji tvrde da taj Zakon više ne važi u dvadeset prvom veku?
2. Na koji način, kao Crkva, živimo po Zakonu kao što je Isus živio? Da li ljudi u sredini u kojoj živimo zapažaju našu ljubav na delu?

ZAKLJUČAK

Adamu i Evi nije bilo potrebno detaljno objašnjavati Božji zakon. Oni su naučili kako treba da žive, pošto su upoznali Božji karakter, dok su se sretali sa Njim. Nažalost, želja za većim znanjem dovela je do njihovog pada. Pošto se greh umnožio, Bog je morao da upozna svoj narod sa Zakonom koji je uklesao u kamene ploče. Da su sledili Njegov zakon, on bi ih štitio od zla i približio Bogu. Težnja da savršeno držimo Zakon ne može da nas spase, ali može da nam otkrije ono što je Bog sa puno ljubavi planirao za naš život.

RAZMOTRITE

- Nacrtajte na velikoj tabli kako zamišljate da su izgledale kamene ploče sa Božjih Deset zapovesti.
- Proverite svoje poznavanje redosleda Deset zapovesti tako što ćete svaku od njih zapisati na posebnom papiriću, a zatim ih ispravno poređati.
- Pošaljite ovu pouku e-mailom prijatelju uz lični komentar o tome koliko vama znače Božje zapovesti. Pouku možete naći (u elektronskoj formi) na veb adresi www.subotnaskola.org.
- Snimite video koji ilustruje važnost svih Deset zapovesti i cele Biblije.
- Grupišite Deset zapovesti prema različitim kriterijumima koje zapažate. Uporedite svaku grupu sa ostalima.
- Prepričajte Deset zapovesti na način koji je posebno značajan za vas.
- Osmislite društvenu igru ili napišite pesmu koja bi mogla da pomogne deci da nauče Deset zapovesti.

POVEŽITE

Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, 27. i 29. poglavlje.

Danny Shelton and Shelley Quinn, *Ten Commandments Twice Removed*;

Dwight K. Nelson, *The Eleventh Commandment: A Fresh Look at Loving Your Neighbor as Yourself*.

Debi Batin Saser, Friendsvud, Teksas, SAD

Pouka 11

Od 6. do 12. septembra 2014.

Subota

»I govoraše im: Subota je načinjena čovjeka radi, a nije čovjek Subote radi. Dakle je gospodar Sin Čovječij i od Subote.«

(Marko 2,27.28)

6. septembar 2014.

PRAVO BOGOSLUŽENJE

UVOD (Matej 12,1-8; Marko 2,27.28; Jovan 1,1-3)

Su

Posle šest dana stvaranja, Bog se sedmog dana odmorio, posvetio ga i blagoslovio.

On nam je dao Subotu kao poseban dan u kome treba da ostavimo po strani svoje sedmične stresove i terete da bismo proveli puna 24 časa sa Njim. Isus je kazao svojim učenicima da je »Subota... načinjena čovjeka radi, a nije čovjek Subote radi. Dakle je Gospodar Sin Čovječij i od Subote.«(Marko 2,27.28)

Kao sin crkvenog starešine znao sam da je petak uveče vreme ulaska u Subotu. Međutim, jednom prilikom prijatelj me je pozvao da prisustvujem takmičenju u košarci koje se održavalo petkom uveče. Pristao sam da odem sa grupom drugih prijatelja sa fakulteta.

Ipak, dok sam bio tamo, mučilo me je osećanje da činim nešto što nije ispravno, i da bi trebalo da budem u crkvi. Iznenada me je jedan od prijatelja iz crkve pozvao da upita da li ću doći u crkvu da dočekamo Subotu. Baš kad sam namestio da mu kažem da dolazim, grupa posmatrača glasno je povikala, jer je njihov tim postigao poen. Kad me je prijatelj pitao kakva je to buka, rekao sam mu da se nalazim na košarkaškoj utakmici. On je odgovorio tako što me je podsetio koliko je Subota važna.

Bog je rekao Mojsiju: »Kaži sinovima Izrailjevijem i reci: »Ali Subote Moje čuvajte, jer je znak između Mene i vas od koljena do koljena, da znate da sam Ja Gospod koji vas posvećujem.« (2. Mojsijeva 31,13)

Da li ste ikad u iskušenju da Subotu olako shvatite, da subotne dužnosti zamenujete svojim uobičajenim svakodnevnim aktivnostima? Ove sedmice, dok budete proučavali o Suboti, neka vas Isus nadahne da razmišljate o značaju dana od odmora u svom životu.

**Da li ste ikad
u iskušenju da
Subotu olako
shvatite?**

Kabenge Solomon, Kampala, Uganda

Stvaranje čoveka predstavljalo je vrhunac sedmice stvaranja. Božja namera bila je da prvih šest dana u sedmici saradujemo sa Njim u staranju o Njegovim stvorenjima, a da sedmog dana imamo subotni odmor. Subota je toliko važna da je postala jedna od Deset zapovesti (2. Mojsijeva 20,8-11). Subota je »prednost koju imamo jednom sedmično da zaboravimo sve što nas podseća na ovaj grešni svet i da se 'sećamo' svega onoga što nas približava Bogu. Subota može da postane za nas jedno malo svetilište u pustinji ovog sveta u kome privremeno možemo biti slobodni od njegovih briga i ući, takoreći, u radosti Neba.«¹

Stvoritelj i Gospodar Subote (1. Mojsijeva 2,2; 2. Mojsijeva 20,8-11; Jovan 1,1-3; Kološanima 1,16)

»Jovan prikazuje Hrista kao Stvoritelja svega postojećeg... U pradavna vremena Reč nije bila pasivan, neaktivan entitet, već je bila aktivno i blisko povezana sa Ocem u razvoju i uređenju svega postojećeg.«²

»Subota može da postane za nas jedno malo svetilište u pustinji ovog sveta u kome privremeno možemo biti slobodni od njegovih briga i ući, takoreći, u radosti Neba. Ako je subotni odmor bio poželjan za bezgrešna bića u Raju (1. Mojsijeva 2,1-3), koliko je tek važniji za grešne smrtnike koji se pripremaju da ponovo uđu u blaženo prebivalište!«³

Isus je često svojim rečima i delima potvrđivao da je pomagati drugima Subotom u skladu sa Zakonom.

Kada razmišljamo o Suboti kao o posebnom danu koji provodimo sa našim posebnim Prijateljem, Isusom, onda ona zaista postaje »milina«.

Držanje Subote – Hristov običaj (Luka 4,16.31; 6,6; 13,10)

Biblija jasno ukazuje da je Hristos redovno svetkovao Subotu: »...I uđe po običaju svome u dan subotni u zbornicu...« (Luka 4,16). Držanje Subote bilo je Njegova navika – nešto što je činio svake sedmice. To je bio i znak Njegove odaynosti Ocu i potvrda važnosti četvrte zapovesti iz Božjeg moralnog zakona.

Činiti dobro u Subotu (Luka 4,16-20; 6,1-10; 13,10-17)

Isus je često svojim rečima i delima potvrđivao da je pomagati drugima Subotom u skladu sa Zakonom. Kada pomažemo drugima, postajemo Božji saradnici u blagosiljanju čovečanstva. Njegova namera je bila da na taj način pokažemo nesebičnu ljubav prema drugima. »On nije kršio niti je ukinuo Subotu svojim delima isceljivanja, ali jeste okončao mukotrpana pravila koja su iskrivila značenje Subote kao Božjeg sredstva za duhovno osveženje i uživanje.«⁴

Subota – trajni praznik (Isaija 66,22.23; Dela apostolska 13,14-49; 17,2)

Kada se vazneo na Nebo, Hristos je ostavio svoje učenike sa nalogom da proповедaju Jevanđelje svetu i krštavaju svakoga ko poveruje. Oni su to verno činili svake Subote. Zahvaljujući apostolima Hristova služba je produžena i držanje Subote uveliko je poštovano.

Čak i kada pravedni budu vladali zajedno sa Bogom u nebeskom carstvu, bogosluženje Subotom će se zauvek održavati. »I od Mladine do Mladine, i od Subote do Subote dolaziće svako tijelo da se pokloni preda Mnom, veli Gospod.« (Isaija 66,23)

Nagrada za držanje Subote (Isaija 58,13.14)

Mnogi hrišćani prilagodili su držanje Subote onome što njima odgovara. Neki samo prisustvuju bogosluženju u crkvi, a zatim nastavljaju svoje lične aktivnosti. Međutim, pravo držanje Subote je nešto više od posećivanja crkve. Subota je dan u kome treba da svedočimo o Bogu, ljudima koji Ga ne poznaju, ljudima kojima je potrebna pomoć zato što su siromašni ili bolesni. Kada držimo Subotu onako kako Bog želi, On će nam se radovati. On će učiniti da boravimo na uzvišenim mestima na zemlji i daće nam udeo u nasledstvu zajedno sa Njegovim narodom koji je išao ispred nas.

ODGOVORITE

1. Na koji način vam istinsko držanje Subote pomaže da postanete savršeni Božji svedok?
2. Da li Bog smatra da je pravo držanje Subote »samo pristojno se obući i prisustvovati Subotom službi u crkvi«? Razgovarajte o tome.

Luanga Džonatan, Kampala, Uganda

1 *The SDA Bible Commentary*, 2nd ed., vol. 1, p. 604.

2 Isto, vol. 5, p. 898.

3 Isto, vol. 1, p. 604.

4 *Adventistički hrišćani veruju...*, 2nd ed. (Boise, Id. Pacific Press[©], 2nd ed.. 2005), p. 297.

»Duh službe treba da se pokaže u domu i Crkvi. Onaj koji nam je dao šest dana za naše privremene poslove, blagoslovio je i posvetio sedmi dan i odvojio ga za Sebe. Božanska milost odredila je da se za bolesne i one koji pate treba pobrinuti. Trud koji je potreban da bi se njihovo stanje olakšalo predstavlja neophodno delo, a ne nepoštovanje Subote. Takva dela su u savršenom skladu sa zapovešću o Suboti. Naš veliki Uzor uvek je bio aktivan Subotom kad god su Mu bile predočene potrebe bolesnih i onih koji pate.«¹

»Iz ovog razloga On je izabrao Subotu da izvrši delo ozdravljenja u Vitezdi. Mogao je da izleči bolesnog čoveka i u neki drugi dan sedmice, ili ga je mogao izlečiti a da mu ne naloži da ponese svoj ležaj. Ali, to Mu ne bi dalo priliku koju je želeo. U osnovi svakog dela u Hristovom životu na Zemlji nalazila se neka mudra namera. Sve što je činio bilo je važno samo po sebi i po svojoj poučnosti. Među nesrećnicima u banji izabrao je najteži slučaj na kome je iskazao svoju isceljujuću silu i dopustio čoveku da ponese svoj ležaj kroz grad i tako objavi veliko delo učinjeno nad njim. Ovo će pokrenuti pitanje šta je zakonito činiti Subotom i otvoriće Mu put da optuži jevrejska ograničenja u pogledu Gospodnjeg dana i objavi da je njihovo predanje ništavno.

»Isus im je saopštio da je delo izlečenja bolesnih u skladu sa zakonom o Suboti.«

Isus im je saopštio da je delo izlečenja bolesnih u skladu sa zakonom o Suboti. Ono je bilo u skladu sa radom Božjih anđela, koji neprekidno silaze i penju se između Neba i Zemlje služeći čovečanstvu koje pati. 'Otac Moj doslije čini, i Ja činim'...«²

»Valja činiti«, znači da je to u skladu sa Zakonom. Hristos nikada nije ukorio Jevreje zbog držanja Zakona, niti zbog svetkovanja Subote. Naprotiv, On je uvek podržavao Zakon u njegovoj celovitosti.

ODGOVORITE

1. Na koji način Hristovo pitanje: »Valja li u Subotu dobro činiti ili zlo činiti? Dušu održati, ili pogubiti«, menja način na koji gledate na Subotu?
2. Šta možemo naučiti o dobrotvornom radu i službi na osnovu čuda, koja je Isus činio Subotom?

Vamala Enoch, Kampala, Uganda

¹ Ellen G. White, *Counsels for the Church*, p. 267.

² Vajt, *Čeznja vekova*, str. 206. orig.

Mnogi danas smatraju da je Subota ukinuta ili da je zamenjena nedeljom. Ipak, nijedan biblijski tekst ne ukazuje na to. Hristos je svetkovao Subotu (Luka 4,16). On nije došao da je ukine, već da je podrži.

Mi rutinski servisiramo svoje automobile i druga prevozna sredstva da bi radi-la dobro i bila bezbedna u vožnji. Subota je kao taj rutinski servis. Kada je svetku-jemo na način na koji je Bog predvideo, Subota nas obogaćuje duhovno, fizički i emotivno. Zamislite da radite tokom cele sedmice. Bez subotnog odmora, umor i stres bi nas brzo mentalno iznurili, fizički i duhovno. Uvek smo veoma zauzeti tokom šest radnih dana. Treba pohađati časove, pisati zadatke i raditi da bismo mogli da zaradimo za školarinu i druge životne troškove. Živimo grozničavo od nedelje do petka, ali sedmog dana svi možemo biti nasmejani zbog osveženja koje nam donosi subot-ni odmor.

Pravo svetkovanje Subote zahteva učestvovanje cele porodice. Roditelji treba da daju primer svojoj deci, kada je reč o držanju Subote na odgovarajući način. Deca treba da nauče da je Subota sveto vre-me u kome mogu da se usredsrede na Boga i sve ono što je On učinio za njih. Za njih je to vreme uživanja, jer mogu da uče o svetu prirode koji je Bog stvorio.

Subota je odvojena da bismo mogli da ojačamo svoj odnos sa našim Stvoriteljem i našom porodicom. Sedmi dan je posebno vreme kada možemo da pokažemo svoju ljubav i vernost prema Bogu. Svetkovanjem sedmog dana mi priznajemo svoju veru u Njega. Svi naši odnosi napredovaće ukoliko Subotu posvetimo Njemu.

**Svi naši odnosi
napredovaće
ukoliko Subotu
posvetimo Njemu.**

ODGOVORITE

1. Mnogi hrišćani prisustvuju prepodnevnom bogosluženju, ali ne vraćaju se na popodnevnu službu! Zašto? Gde oni provode ostale subotne časove?
2. Ako bi Drugi dolazak bio u Subotu, gde bi vas Isus zatekao?

Luanga Robert Musisi, Kampala, Uganda

Španski umetnik Elias Garsija Martinez /Elias Garcia Martinez/, je 1930. godine naslikao remek-delo »Evo čoveka« /»Behold the Man«/. U avgustu 2012, Sesilija Himenes de Borha /Cecilia Jimenez of Borja/ pokušala je da restaurira tu fresku koja je počela da propada. Međutim, uprkos njenim dobrim namerama, to joj nije pošlo za rukom.¹

Marljivo proučavajte Njegovu reč. Molite se bez prestanka.

Zar ne mislite da se to dešava i u našem životu? Šestog dana stvaranja Bog je stvorio ljude prema svom liku i poverio im brigu o ostalim svojim stvorenjima. Bog je, osim toga, stvorio i Subotu da bismo mogli da se odmorimo od svih poslova, koje obavljamo ostalih dana i provedemo puna 24 časa sa Njim. Nažalost, to remek-delo je toliko oštećeno grehom da se danas čak i na Subotu gleda kao na običan radni dan, ili dan za zabavu. Kako da ne narušimo Božji plan o svetkovanju Subote? U nastavku je predstavljeno nekoliko načina kako možemo svetkovati Subotu tako da se Božji lik obnovi u nama.

Dosledno svetkujte Subotu. Tekst u Jevanđelju po Luki 4,16. uči nas da je Isus svake Subote odlazio u sinagogu. Spasitelj nam je na taj način ostavio primer da i mi tako postupamo.

Shvatite značaj Subote. Subota nije samo zakon koji moramo da poštujemo. To je vreme posvećeno isključivo Bogu. Ako se usredsredite na Njega i na ono što On čini za vas tokom subotnih časova, tada će Subota zaista postati milina, a ne samo dan u koji neke stvari ne smete da radite. »Ako odvratiš nogu svoju od Subote da ne činiš što je tebi drago na moj sveti dan, i ako prozoveš Subotu milinom, sveti dan Gospodnji slavnijem, i budeš ga slavio ne idući svojim putovima i ne čineći što je tebi drago, ni govoreći riječi, tada ćeš se veseliti u Gospodu, i izvešću te na visine zemaljske, i daću ti da jedeš nasledstvo Jakova oca svojega; jer usta Gospodnja rekoše.« (Isaija 58,13.14)

Povežite se sa Bobom. Marljivo proučavajte Njegovu reč. Molite se bez prestanka. I ne zaboravite da se molite za druge vernike i vođe u crkvi. Molite se da vas Sveti Duh nadahne da pravilno svetkujete Subotu. Stalna molitva pomaže nam da imamo blizak odnos sa Hristom.

Semjuel Nsubuga, Kampala, Uganda

¹ Wikipedia, *Ecce Homo* (Elias García Martínez), [http://en.wikipedia.org/wiki/Ecce_Homo_\(El%C3%ADas_Garc%C3%ADa_Mart%C3%ADnez\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Ecce_Homo_(El%C3%ADas_Garc%C3%ADa_Mart%C3%ADnez)).

NAČELA I USMERENJE

MIŠLJENJE (Matej 26,64; Luka 4,16; Dela apostolska 13,14-52; Jevrejima 4. poglavlje7)

Če

Verujem da je Bog govorio Adamu i Evi o tome kako ih je stvorio i kako je stvorio Zemlju. Verujem da im je rekao i zašto im daje Subotu. Čak i kada je greh došao na Zemlju, Subota je predstavljala važan činilac u odnosu između čovečanstva i Boga. Tada je Subota ukazivala ne samo na stvaranje ljudi, već i na njihovo spasenje (Jevrejima 4).

Držanje Subote bilo je Isusov običaj. U skladu sa tim znamo da On nije došao da ukine zapovest o Suboti, već da je ispuni i pokaže nam kako da je držimo. Kao hrišćani trebalo bi da imamo na umu da je Subota znak spasenja između Boga i Njegovog naroda i da ona treba da nas na poseban način podseća na spasenje. Hristos je čineći dobra dela Subotom naglašavao njen karakter otkupljenja i davao ljudima novu nadu za ovo vreme, ali i za večnost.

Subota je odvojena da bi obogatila naš odnos sa Bogom. Tekst u Delima apostolskim 13,14-52. pokazuje nam kako su, posle Isusove smrti, Njegovi sledbenici nastavili da svetkuju Subotu prisustvujući službi prilikom koje su ohrabivali jedni druge i učili kako je Bog u prošlosti vodio svoj narod.

Na osnovu zapovesti o Suboti u 2. Mojsijevoj 20,8-10. saznajemo sledeće: (1) stav koji treba da imamo prema Suboti, (2) da svetkovanje Subote obuhvata celo naše domaćinstvo, (3) da Subota ukazuje na Boga kao našeg Stvoritelja i naš Primer u vezi sa tim kako treba držati Subotu, i (4) da na početku svake sedmice treba da isplaniramo svoje svakodnevne obaveze da bismo u petak uveče nestrpljivo čekali da Subota počne. »Da bismo se setili 'dana od odmora' da ga svetujemo' (2. Mojsijeva 20,8), moramo misliti o Suboti cele sedmice i vršiti neophodne pripreme da bismo je svetkovali tako da to bude po Božjoj volji. Mi moramo paziti da ne iscrpimo svoje snage u toku sedmice toliko da nismo u stanju da učestvujemo u Njegovoj službi u Subotu.«¹

Subota je odvojena da bi obogatila naš odnos sa Bogom.

Sadžabi Sekasi Stefan, Kampala, Uganda

¹ Adventistički hrišćani veruju. . . , str. 334. orig.

ZAKLJUČAK

Subota. Šta taj dan znači za vas? Da li je to samo još jedan dan dosadne ili stresne sedmice, ili vam je, ipak, malo uzbudljivija od posla koji u određeno vreme obavljate svakog radnog dana? Moramo imati na umu da je Subota načinjena radi nas, a ne obrnuto. Ako vam je Subota teret na zemlji, vremenski period koji ne volite jer ne možete da gledate omiljeni TV kanal ili da kupujete odeću, da li će vam isto tako predstavljati teret i na Nebu? Subota će uvek postojati (Isaija 66,22, 23), a uživanje u njoj počinje danas. Kako bi bilo tužno, kada na Nebu ne biste voleli zalazak Sunca petkom uveče pre početka Subote.

RAZMOTRITE

- Provedite Subotu sami sa Bogom. To može biti u vašoj sobu, u prirodi, na putu. Razgovarajte sa Bogom i budite »u crkvi« sa Njim kuda god da idete. Isključite svoj mobilni telefon i neometano Ga slušajte.
- Učestvujte u bogoslužju. Mnoge Subote provodimo sedeći u klupi i posmatrajući druge kako vode bogoslužje. Pitajte pastora ili starešinu kako biste i vi mogli doprineti službi – pesmom, molitvom, kao redar, itd.
- Napišite pesmu ili članak o Suboti. Možete ga postaviti na Internetu ili na Fejsbuk-stranici da bi mogao da bude blagoslov za druge.
- Počnite drugačije da razmišljate o sedmici koja je pred vama. Svake nedelje, umesto da pomislite: *O, još jedna naporna sedmica je preda mnom*, usredsredite se na sedmi dan. Nikad nije kasno da počnete mentalno i duhovno da se pripremate za Subotu koja dolazi. Neka vam ona bude podsticaj tokom cele sedmice.
- Počnite Subotom popodne da proučavete Bibliju. Umesto uobičajenog dremanja, pozovite nekoliko prijatelja i zajedno proučavajte Reč.

POVEŽITE

Jeremija 17,22; Matej 12,1-11; Jevrejima 4,1-11.

Celeste Perrino Walker, *Making Sabbath Special: Simple Traditions to Make the Day a Delight*; Yara Young, *Oh No, It's Sabbath Again*.

Adventistički hrišćani veruju, »Subota«, str. 316 – 335.

Dario Penja, Kolumbija, Južna Amerika

Pouka 12

Od 13. do 19. septembra 2014.

Smrt i vaskrsenje

»A Isus joj reče: Ja sam Vaskrsenje i Život, koji vjeruje Mene ako i umre življeće.« (Jovan 11,25)

U pokušaju da objasne ulazak greha u svet, stari Grci izmislili su priču o lepoj, ali opasno radoznoj Pandori. Prema toj legendi, Pandora je bila prva žena koja se pojavila na zemlji na zahtev grčkog boga Zeusa. Kasnije u priči, druga grčka mitološka ličnost, Prometej, razgnevio je Zeusa zato što je ukrao vatru sa neba da bi je dao ljudskim bićima. Zevs je otpočeo svoju osvetu dozvolivši da se Pandora uda za Prometejevog brata Epimeteja. U jednom trenutku, Pandori je poklonjena kutija koju nipošto nije smela da otvori. Zevs je nastavio da kuje zaveru. To je bio lukav plan da Epimetej, ili njegov brat Prometej, otvore kutiju, ali kao što se moglo pretpostaviti – Pandorina radoznalost nadvladala je i ona ju je otvorila. Njen sadržaj pun zala, pakosti i bolesti koje je Zevs poželeo Prometeju odjednom je izleteo i rasuo se po celoj Zemlji. Ipak, pre nego što je Pandora uspela da zatvori kutiju, još nešto je pobeglo u svet – nada.¹

Ironično je da su mnogi elementi ovog grčkog mita slični biblijskom izveštaju o stvaranju. Stvorena bića, Adam i Eva, bila su iskušana. Oni su pali na ispitu i, kao posledica toga, greh i njegove užasne posledice, uključujući smrt, ušle su u svet.

Mi ne služimo Bogu koga pokreće želja za osvetom.

To je svet u kome danas živimo – svet u kome je ubičajeno da mirno prolazimo kolima, dok se prekoputa dešava ubistvo, ne razmišljamo o opalom lišću i posmatramo naslove vesti o ubistvima. Međutim, kada naši najmiliji više ne budu sa nama, postajemo svesni da nema ničeg prirodnog u vezi sa smrću. Shvativši svoju ništavnost, naša duša čezne za nečim većim od sebe.

Srećom po nas, mi ne služimo Bogu koga pokreće želja za osvetom kao u priči o Pandori. Dobra vest tu počinje. U stvarnosti, Stvoritelj svemira odrekao se svoje slave i bio usmrćen za naše spasenje. Samo je prava ljubav mogla da Ga navede na to (1. Jovanova 4,10). U Njegovom planu spasenja, nalazimo pravo poreklo nade. Isus pouzdano objavljuje: »Ja sam Prvi i Posljednji, i Živi; i bijah mrtav i evo sam živ va vijek vijeka, amin. I imam ključeve od pakla i od smrti.« (Otkrivenje 1,17.18) Njegovo vaskrsenje daje nam mir u uverenju da su greh i smrt nešto neprirodno što i mi možemo pobediti kada poverujemo u Njega (Jovan 3,16). To je najbolje obećanje koje danas postoji. Neka Zevs nadmaši to ako može!

Vindi Ambroz, St. Kroa, Američka Devičanska Ostrva

1 Lin Donn, »Pandora's Box,« <http://greece.mrdonn.org/greekgods/pandora.html> (accessed june 26, 2013).

14. septembar 2014.

»EVO SAM ŽIV...«

DOKAZ (Otkrivenje 1,18)

Ne

Otključavanje otvara i oslobađa ono što je bilo zaključano. Ono nam omogućava pristup nečemu što nije bilo dostupno. Jedna od mnogih prednosti koje dobijate kada »otključate« (tj. otplatite) svoj mobilni telefon je to što ste oslobođeni ograničenja i dodatnih troškova nametnutih od strane vašeg provajdera. To znači da možete da promenite provajdera i izaberete nekoga sa boljom tarifom, a da pritom ne morate da kupite nov telefon. Osim toga, možete slobodno da koristite svoj telefon kad putujete u inostranstvo.

Knjiga Otkrivenje predstavlja Isusa kao Onoga koji ima ključeve od pakla (podzemlja) i od smrti. Isusova smrt i vaskrsenje pokazali su nam da On zaista ima ključ kojim može da otvori grobove onih koji su umrli u Njemu. Prilikom svog Drugog dolaska, On će otključati grobove onih koji su umrli verujući u Njega. Pavle kaže: »Jer će sam Gospod sa zapoviješću, s glasom Arhanđelovijem, i s trubom Božjom sići s Neba; i mrtvi u Hristu vaskrsnuće najprije.« (1. Solunjanima 4,16) Oni koji su umrli u Hristu oslobođeni su iz svog stanja smrti, koje ih je odvajalo od života. Oni koji su umrli u Hristu, spavaju u Njemu koji je pobedio smrt! Kada shvatimo tu veličanstvenu istinu, spremni smo da se suočimo sa prevarama, koje nam sotona sprema, jer zna da mu je preostalo još samo malo vremena. Međutim, mnogi će, ipak, biti zavedeni njegovim lukavim igrama.

**Biblija tvrdi da
je Bog Izvor
sveukupnog života.**

Biblija tvrdi da je Bog Izvor sveukupnog života. Prema tome, dobili smo detaljan opis prirode života i smrti od Onoga koji je odgovoran za pojavu života. Zato je neophodno da se okrenemo Bibliji kao pouzdanom izvoru da bismo dobili odgovore na pitanja povezana sa smrću.¹

ODGOVORITE

1. Kako možete uputiti reči ohrabrenja iz biblijske perspektive nekome koga poznajete i kome je smrt oduzela neku dragu osobu?
2. Razmišljajte o nadi koju imamo u večni život u kome više neće biti žalosti, smrti i patnje. Razmotrite koliko je važno živeti životom vere u Isusa.

Huan A. Cabrera, Bartonsvil, Merilend, SAD

1 »The Authoritative Source of Truth,« The Truth About Death, <http://www.truthaboutdeath.com/blog/id/1591/the-authoritative-source-of-truth.aspx>.

Gubitak drage osobe verovatno je nešto najteže sa čime jedno ljudsko biće može da se suoči, naročito ako se to iznenada dogodi. Ožalošćena porodica i prijatelji tada imaju veliku potrebu za nekom vrstom utehe. Mnogi hrišćani uveravaju ožalošćene da se njihovi mili i dragi sada nalaze »na boljem mestu«, ili da su »na nebu i posmatraju ih«. Međutim, Biblija ima dosta da kaže o tome šta se za pravo dešava kada neko umre.

Stanje mrtvih (O Jovu 3,11-13; 14,12; Psalmi 13,3; 115,17; 146,4; Propovednik 9,5. 6.10)

Da li ste ikada spavali tako dubokim, okrepljujućim snom, da niste imali predstavu koje je doba dana kad ste se probudili? Biblija opisuje smrt kao nešto slično tome – dubok, miran san koji traje sve do Drugog dolaska. Mrtvi nisu više svesni onoga što se dešava oko njih (Propovednik 9,5.6.10). Prema tome, oni ne mogu da vas »posmatraju odozgo«. Možete li da zamislite agoniju i žalost koju bi osećala majka na Nebu, dok bi posmatrala kako njena deca prolaze kroz nevolje ovde na Zemlji?

U Jevanđelju po Luki 23,43. Isus kaže jednom od razbojnika na krstu: »Zaista ti kažem danas, bićeš sa Mnom u raju.« Isus nije hteo da kaže da će taj čovek kada umre doslovno otići pravo na nebo.¹ Umesto toga, Isusova izjava upućena razbojniku bila je snažna potvrda da nas Bog voli i da će nas prihvatiti u bilo kome trenutku našeg života ukoliko smo iskreni. Ako se iskrenim srcem uhvatite za Spasitelja, makar i u 11. čas, bićete spaseni. »Razbojnik je molio u veri, u poniznosti i pokajanju. Molio je usrdno kao da je u potpunosti razumeo da bi Isus mogao da ga spase ako bude hteo. Nada u njegovom glasu bila je pomešana sa bolom, kada je shvatio da će, ako Isus to ne bude hteo, on biti izgubljen, zauvek izgubljen.«²

Čak i na ivici smrti, Hristos je u stanju da spase i oprostí grehe. To dokazuje da niko u Božjim očima nije preveliki grešnik. Ukoliko još uvek imate dah u plućima i srce koje kuca u grudima, onda još uvek imate mogućnost da budete spaseni.

Nada u vaskrsenju (Jovan 1,1-4; 14,6)

Isus je ponizno i poslušno pošao na krst da bismo mi imali nadu u vaskrsenju. On je osiromašio i bio ponižen da bismo mi mogli biti bogati i uzvišeni. On je položio svoj život da bi mogao nama da da život večni. On je doživeo prezir, mržnju i sramotu. On je osetio svako zlostavljanje, svaki udarac bičem, svaki trn, svaki klin, i odlučio je da to pretrpi. »Hristos je put sa Zemlje na Nebo. Svojom ljudskom prirodom On dodiruje Zemlju, a božanskom dodiruje Nebo.«³ Kada iskreno predate svoj život Hristu, čak i ako umrete ovde na Zemlji, primićete dar večnog života prilikom Njegovog povratka.

Sud (Propovednik 12,14; Rimljanima 2,1-11; Jakov 2,18)

Na sudu će biti procenjeno svako delo, bilo dobro ili zlo. Oni koji su činili dobra dela biće nagrađeni večnim životom, ali oni koji su činili zlo biće prokleti. Mrtvi u Hristu ustaće ponovo i zato ne očajavajte kada izgubite svoje mile i drage. Oni će ponovo ustati!

Iako je istina o sudu veoma važna i ne treba je nikad zanemariti, Biblija nas ohrabruje da budemo radosni i slavimo Isusa zato što je pobedio greh radi nas. »Bojte se Boga, i podajte Mu slavu, jer dođe čas suda Njegova; i poklonite se Onome koji je stvorio nebo i Zemlju i more i izvore vodene.« (Otkrivenje 14,7) Sud nije nešto čega treba da se bojimo. Umesto toga, treba da hvalimo Boga za to. Bez suda ne bi bilo ni Neba. »U svetu bez suda sve je besmisleno. Dobro se ne razlikuje od zla. Nema osnova da se nešto nazove 'dobrom' a nešto drugo 'zlom'. Nema osnova da odlučimo šta je vredno truda a šta ne.«⁴

Šta ćete izabrati – život ili smrt?

Veliki Pobednik (Jovan 5,21; 10,17.18; 11,38-45; 1. Korinćanima 15,17-20)

Jedino Bog ima silu da podiže mrtve, jer je On Davalac života. Isus je iskoristio Lazarevu smrt i vaskrsenje da bi pokazao Božju slavu (Jovan 11,1-45). To je ukazalo na povezanost između Boga Oca i Boga Sina. Isus je umro za naše grehe i bio podignut iz mrtvih da bi pokazao da smrt nema moć nad Njim i da bi nas oslobodio od naših grehova. Isus je umro i pobedio smrt da bismo mi mogli da živimo večno.

Šta ćete izabrati – život ili smrt?

Ebigejl Hervud, Tortola, Britanska Devičanska Ostrva

1 Zbog načina na koji su znakovi interpunkcije postavljeni u ovom stihu, mnogi hrišćani veruju da odlazimo na Nebo ubrzo nakon smrti. Međutim, u originalnom grčkom tekstu nije bilo znakova interpunkcije. Za više informacija pogledajte *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, tom 5, str. 877 i članak »Death—The Last Enemy,« na veb sajtu Instituta za biblijska istraživanja /Biblical Research Institute/: https://adventistbiblicalresearch.org/sites/default/files/pdf/Last%20Enemy_0.pdf.

2 *The SDA Bible Commentary*, 2nd ed., vol. 5, p. 1128.

3 Isto, str. 1035.

4 Tim Chester, »The Good News About Judgment,« <http://timchester.wordpress.com/2007/02/27/the-good-news-of-god-judgment/>.

»Svrši se«, objavio je Hristos samo nekoliko sekundi pre nego što je Njegova misija završena. Pobjeda je izvojevana. Isus je došao na Zemlju da bi nas otkupio posle čovekovog tragičnog pada. Plan spasenja je ostvaren, a đavo je pobeđen.

»Kada je Isus, dok je visio na krstu, povikao: 'Svrši se', zemlja se zatresla, stene su se raspadale i neki od grobova otvorili.

Kad je On ustao kao Pobjednik nad smrću i grobom, dok je zemlja podrhtavala, a nebeska slava obasjavala Njegov grob, mnogi od umrlih pravednika, odajući se Njegovom pozivu, ustali su kao svedoci Njegovog vaskrsenja. Ti posebno počastvovani sveti ljudi, izašli su iz svojih grobova zaodeveni slavom. To su bili izabrani sveti iz svih vremena, počevši od stvaranja pa sve do Hristovih dana. I dok su jevrejske vođe pokušavale da prikriju činjenicu da je Hristos vaskrsao, Bog je ovu grupu pravednika podigao iz mrtvih da posvedoče da je Isus ustao iz groba i da objave Njegovu slavu.«¹

Ono što nam Isus danas nudi jeste da poraz pretvorimo u pobjedu.

Isusova slava se pokazala kad je On pobedonošno ustao iz groba. »Gdje ti je, smrti, žalac? Gdje ti je, pakle (smrti), pobjeda?« (1. Korinćanima 15,55) Isus nam je pokazao da i mi možemo pobediti grob ako ostanemo u Njemu. Mnogo puta je to potvrdio na delu dodirujući i isceljujući bolesne. Isus nije sišao na Zemlju samo da bi nas spasao, već i da bi nam pokazao kako da živimo hrišćanskim životom, kada On više ne bude sa nama. Apostol Jovan nam otkriva da je u Isusu život i da je On videlo ljudima. Iako smo skrenuli sa staze večnog života, Isus Hristos je prineo Sebe na žrtvu da bismo mogli imati jedan potpuno nov život. »Sinovi ljudski prestupom su postali sotonini podanici. Verom u Hristovu žrtvu pomirenja Adamovi sinovi mogu da postanu Božji sinovi. Hristos je uzdigao čovečanstvo uzimajući na Sebe ljudsku prirodu. Grešni ljudi dospeli su tamo gde povezanošću sa Hristom, mogu da postanu dostojni imena 'Božji sinovi'.«²

Ono što nam Isus danas nudi jeste da poraz pretvorimo u pobjedu. Ono što svet može da ponudi ne može se uporediti sa prednostima, koje imamo ako ostanemo pod Njegovim okriljem. On poziva sve ljude da provode vreme u Njegovom prisustvu, da budu ispunjeni Svetim Duhom i dele Njegovu radost i blagoslove sa drugima.

Semjuel K. Mozes Jr., Tortola, Britanska Devičanska Ostrva

1 Ellen G. White, *Early Writings*, p. 184.

2 Vajt, *Put Hristu*, str. 15. orig.

Isus je jasno izjavio da će nam On, ako Mu verujemo, dati večni život. To obećanje treba da nam osigura nadu i mir. Međutim, moram iskreno da kažem da mi je zaista teško da osetim radost koju je On želeo da pokrenu Njegove reči. Da li je moguće da nešto čujete toliko puta, a da to prestane da deluje na vas? Sećam se koliko puta sam čuo svog propovednika kako veliča »blaženu nadu« u vaskrsenju, koliko puta sam i ja o tome govorio, pevao i čitao. Ipak, ponekad, vaskrsenje izgleda kao neka udaljena nada, koja je bitna samo onima kojima se bliži kraj.

Pitate li se ponekad da li obećanje o vaskrsenju u večni život ima ikakav praktičan značaj ovde i sada? Ako je tako, želeo bih da vam ponudim sledeći odgovor:

Naučite da volite svoje bližnje. S obzirom da postoji vaskrsenje, oni koji su uz vas danas, mogli bi da ostanu sa vama zauvek. Imajte na umu da se vaskrsenje ne odnosi samo na vas i vaše prijatelje. Bog želi da se svi spasu (2. Petrova 3,9). To »svi«, obuhvata i neke ljude koji vam se ne dopadaju. Na primer, kolega koji je pokušao da vam naudi, osoba u crkvi koja širi glasine o vama, ili neki prijatelj koga ste uvredili, a nikad mu se niste izvinili. Nećemo uspeti da zauvek izbegavamo jedni druge.

Neka se Bog time pozabavi.

Pronađite određeni razlog da volite svoje bližnje. To neće biti lak zadatak, ali ako uopšte postoji prilika na koju se odnosi obećanje iz Jevanđelja po Mateju 19,26. onda je to ova. Neke ljude je naizgled nemoguće voleti, ali Isus je kazao da je Bog »sve moguće«.

Zaboravite sve što je bilo loše u postupanju drugih prema vama. Neka se Bog time pozabavi. Zamolite Ga da vam pomogne da oprostite tim ljudima. Neki od njih će možda živeti blizu vas na Nebu.

ODGOVORITE

1. Kako bi nada u vaskrsenje mogla da utiče na vaš svakodnevni život?
2. Šta mislite, zašto Isus nije više govorio o tome kako će biti na Nebu?
3. Da li ćemo se na Nebu sećati ružnih postupaka koje su drugi imali prema nama? Da li će se drugi sećati ružnih stvari koje smo im mi učinili? Ili će sećanje na naše grehe biti potpuno izbrisano? Objasnite svoje odgovore.
4. Setite se nekih praktičnih saveta, koji vam mogu pomoći da rešite sukob između sebe i ljudi koje poznajete.
5. Šta treba učiniti ukoliko nije dobro da se neki ljudi pomire?

Robert Fuller, Arlington, Virdžinija, SAD

Nama je veoma teško da prihvatimo smrt. Odbijamo da poverujemo da neko ko nam je drag nije više sa nama i teško nam je da shvatimo kako ćemo živeti bez te osobe. To me navodi da razmišljam o tome kako smo srećni što je Isus umro i ponovo ustao, što Mu je omogućilo da živi u nama. On je kazao: »Ja sam Vaskrsenje i Život: koji vjeruje Mene ako i umre življeće.« (Jovan 11,25) Mnogi od nas se plaše smrti. Plašimo se na kojoj strani ćemo se naći prilikom vaskrsenja. Izgleda da zaboravljamo da ako živimo za Hrista ne treba da se brinemo kakav će biti krajnji ishod.

Prilikom vaskrsenja bićemo pozvani da se pridružimo ljudima, koji su živeli za Hrista tokom proteklih vekova. U Jevanđelju po Jovanu 14,6. Isus kaže: »Ja sam Put i Istina i Život; niko neće doći k Ocu do kroza Me.« On ima silu da podigne iz mrtvih nas i naše mile i drage koji su umrli u Njemu. Bićemo uzeti i uzdignuti na Nebo zajedno sa Njim. Znajući to, ne bi trebalo da se plašimo Isusovog povratka, osim ako živimo grešnim životom. »Jer će svako djelo Bog iznijeti na sud i svaku tajnu, bila dobra ili zla.« (Propovednik 12,14)

**Sistem
obezbeđenja je
jedan od načina
da se zaštitimo
od provalnika.**

Koliko god zvučalo kao kliše, naš razlog broj jedan za život je da živimo za Boga. Svaki dan bi trebalo da budemo za korak bliže Njemu. Tekst u Otkrivenju 16,15 glasi: »Evo idem kao lupež; blago onome ko je budan i koji čuva haljine svoje, da go ne hodi i da se ne vidi sramota njegova.« Lopov vas nikad ne bi upozorio da će vam doći u kuću. Lopovi dolaze nenajavljeno, ne ostavljajući vam vremena da se pripremite. Sistem obezbeđenja je jedan od načina da se zaštitimo od provalnika. Alarm vas opominje da su nepoželjni gosti ušli u vašu kuću. Tako treba da živimo kao hrišćani – potpuno spremni za Isusov povratak. Naš »alarm« mora biti stalno u režimu spremnosti za Njegov povratak. Da li ćete se potruditi da redovno obnavljate njegove »baterije«?

ODGOVORITE

1. Šta je to u vašem životu što vas sprečava da budete spremni za Hristov povratak?
2. Da li ste spremni da se toga odreknete? Ako niste, zašto?

Dimitri Smit, Tortola, Britanska Devičanska Ostrva

ZAKLJUČAK

»Pisci *Novog zaveta* govore o Hristovom vaskrsenju kao o prvom događaju te vrste u čitavoj istoriji univerzuma. On je 'Prvina', 'Prvenac iz mrtvih'. On je razvalio vrata koja su bila zaključana još od smrti prvog čoveka. On se suočio sa knezom smrti, borio se sa njim i pobedio ga. Time se sve promenilo. To je početak novog stvaranja: otvoreno je novo poglavlje u kosmičkoj istoriji.«¹

RAZMOTRITE:

- Pročitajte tekstove u Jevanđelju po Jovanu 5,24. i 11,25. i zapišite svoja razmišljanja o tim stihovima. Možete koristiti neki biblijski komentar ili grčki rečnik da biste istražili puno značenje reči »smrt« i »sud«. Zapazite da je za one koji prihvataju Hrista kao svog Spasitelja i Gospoda »metamorfoza«, odnosno prelazak iz smrti u život, već otpočela, čak i pre vaskrsenja mrtvih prilikom Drugog dolaska. Pre Hrista, mi smo u doslovnom smislu »mrtvi koji hodaju«. Međutim, Isusova smrt dovela je do našeg duhovnog novorođenja oslobađajući nas od suda i lanaca smrti!
- Pođite u šetnju po prirodi i uživajte u delima Božjeg stvaranja (Starog stvaranja). Potražite primere »metamorfoze«, koje nam Bog otkriva u svetu prirode. Ponesite sa sobom svesku i navedite sve primere koje ste videli – kako u biljnom, tako i u životinjskom svetu oko vas.
- Razmišljajte o tome kako Bog, preko Hrista, ispoljava svoju preobražavajuću silu u vašem životu da bi vas vodio prema konačnom ispunjenju Njegovog obećanja o vaskrsenju i večnom životu sa Njim. Iskoristite to vreme da se zahvalite Bogu za život u izobilju koji vam sad daje i za nadu u večnu budućnost sa Njim na Nebu i na novoj Zemlji.
- Pozovite nekog prijatelja da vam se pridruži u molitvi, proučavanju biblijskog teksta ili istraživanju prirode da biste zajedno doživeli nadu i izobilje života koje imamo u Hristu.
- Skicirajte, naslikajte, ili napravite kompjutersku grafiku koja pokazuje vaš rast u Hristu.
- Podelite sa prijateljima, porodicom ili subotnoškolskim razredom ono što ste lično doživeli proučavajući pouku za ovu sedmicu. Govorite i o tome kako nada u vaskrsenje i večnost sa Isusom utiče na vaše duhovno putovanje.

POVEŽITE

1. Korinćanima 15,26; 1. Korinćanima 15,52-54; 1. Solunjanima 4,14-18; Otkrivenje 20,5. 6; 14,13.

Adventistički hrišćani veruju..., »Smrt i vaskrsenje«, str. 441-453.

C.S. Lewis, *Miracles*, chapter 15, »The Miracle of the New Creation.«

Džin A. Kelner, Fulton, Merilend, SAD

1 C. S. Lewis, *Miracles* (HaperCollins: New York, NY., 2001), pp. 236, 237.

Pouka 13

Od 20. do 26. septembra 2014.

Drugi Hristov dolazak

»Da se ne plaši srce vaše, vjerujte Boga i Mene vjerujte. Mnogi su stanovi u kući Oca Mojega. A da nije tako, kazao bih vam: Idem da vam pripravim mjesto. I kad otidem i pripravim vam mjesto, opet ću doći, i uzeću vas k Sebi da i vi budete gdje sam Ja.«

(Jovan 14,1-3)

Isus je došao da nam pokaže kako da živimo. On je došao i zato da bi umro za nas koji smo ostali bez nade u večni život, i na taj način osigurao spasenje onima koji Ga prihvate kao svog Otkupitelja. On će doći po drugi put da bi poveo na Nebo one koji su sačuvali Njegove zapovesti u svom srcu. Veliko pitanje glasi: »Da li olakšavate Isusu Hristu da vas pronađe kada se bude vratio?« Ne možemo sumnjati u Njegovo obećanje da će to učiniti. Potrebno je da Mu zahvalimo za Njegovu sveobuhvatnu ljubav koja ne samo da nas spasava od greha, već čezne da nas ima sa sobom na Nebu. On bi mogao jednostavno da nas pozove sa svog trona da dođemo na Nebo i tako ne bi morao da se vraća na ovaj grešni svet. Ipak, On je odlučio da to učini u svojoj ogromnoj ljubavi koju oseća prema nama.

U drugoj polovini devetnaestog veka »očekivanje blizine Hristovog dolaska skoro da se sasvim izgubilo«. ¹To je delimično bilo zbog toga što je katolička teologija bila uglavnom »zainteresovana za smrt i sud, nebo i pakao«², dok je »protestantska teologija bila pod dubokim uticajem razvoja racionalizma i gledala kako se carstvo Božje uspostavlja na Zemlji pobedom nauke i razuma«. ³Ne budimo toliko zainteresovani za ta odstupanja da bismo zaboravili na Hristovo obećanje da će se vratiti po nas. Znamo da je Njegov povratak blizu, jer vidimo da se ispunjavaju mnogi znaci koji ga predskazuju. Treba da se ohrabrimo i ostanemo verni. Treba da svedočimo drugima i kroz službu čovečanstvu pokažemo Hrista koji je u nama. Mi smo budućnost novog sveta koji dolazi. Treba li da budemo sebični u svojoj ljubavi prema Hristu ili da unosimo nadu u nespokojan život ljudi koji žive oko nas?

Treba li da budemo sebični u svojoj ljubavi prema Hristu?

Možda se neki pitaju zašto se Hristos tako dugo ne vraća. Petar odgovara na to pitanje: »Ne docni Gospod s obećanjem, kao što neki misle da docni, nego nas trpi, jer neće da ko pogine, nego svi da dođu u pokajanje.« (2. Petrova 3,9)

Da, Hristos još uvek traži vas i sve ostale koji žele da hodaju s Njim. Pošto On još uvek nije došao, vi i ja imamo priliku da objavljujemo obećanje o Njegovom povratku. On kaže: »Dolazim uskoro«. Neka vaš odgovor bude: »Da, Gospode! Spreman/Spremna sam!«

Aleandra Argeta E., Misisoga, Kanada

1 *Handbook of Seventh-day Adventist Theology*, George Reid, general editor, (Review and Herald® Publishing Association and the General Conference of Seventh-day Adventists), p. 918.

2 Isto.

3 Isto.

Istinita obećanja (Jovan 10,27.28; 14,1)

I u Starom i u Novom zavetu Bog je dao neka obećanja. Na primer, On je Izrailjcima obećao zemlju u kojoj teče med i mleko (Isaija 55,1) i rođenje našeg Spasitelja, Isusa Hrista (Mihej 5,2; Luka 1,26-38). Iako je prošlo dosta vremena do njihovog ostvarenja, ona su se, ipak, na kraju ostvarila.

Baš kao i u biblijska vremena, ljudi i danas doživljavaju bol, povređenost, žalost, izdaju i mnogo toga drugog. Izgleda da svet postaje sve gori. Ljudski postupci zbunjuju mnoge i izgleda kao da mnogo toga uopšte nema smisla.

Međutim, tekst iz Jevanđelja po Jovanu 14,1. kaže: »Da se ne plaši srce vaše, vjerujte Boga i Mene vjerujte.« Isus je izgovorio te reči svojim učenicima neposredno pre svoje smrti. Pokušavao je da im objasni da On neće zauvek biti s njima na Zemlji. Oni nisu u potpunosti razumeli Njegovu poruku i bili su uznemireni zato što će uskoro izgubiti svog velikog Prijatelja Isusa. Nisu mogli ni da zamisle kako će se suočiti sa svim budućim izazovima bez Njega. Njihovim uznemirenim srcima bila je potrebna uteha, isceljenje i, što je najvažnije, nada. Zato im je Isus obećao da će, preko Svetog Duha, On biti uz njih.

Čak i danas, Bog je Jedini koji može pomoći svom narodu da prebrodi teška i izazovna vremena. On nam je dao obećanja koja donose nadu, a sve što je obećao zaista će se ispuniti. Kada verujemo u Njega i predamo Mu svoje srce, možemo izdržati oluju koju On zaustavlja jednim pokretom ruke.

Obećanje nade (Marko 16,16; Jovan 14,1-3)

Isus je obećao da će se u vreme koje Bog odredi vratiti da nas sa sobom povede kući. Tada ćemo zauvek biti sa Njim. On upravo sada priprema mesto za one koji Mu veruju i slede Ga. »Mnogi su stanovi u kući Oca Mojega. A da nije tako, kazao bih vam: Idem da vam pripremim mjesto« (Jovan 14,2). Isus je govorio o svom vaznesenju na Nebo posle svoje smrti i vaskrsenja. Na taj način obezbedio je svom narodu ulazak na to predivno mesto. To nije bilo kakvo mesto. To je dom kakav ne možemo ni da zamislimo.

Reč *stanovi* znači » 'mesto boravka', 'prebivalište'... Činjenica da ima 'mnogo stanova' uverava nas da u Očevoj kući ima dovoljno mesta za sve koji prihvate Očev poziv«. ¹

Verujte Bogu (Jovan 14,1-3; Dela apostolska 2,38)

Vreme ističe. Isus će doći ranije nego što očekujemo, ali samo Njegovim prvim sledbenicima biće dopušteno da uđu u kuću Njegovog Oca. »I kad otidem i pripremim vam mjesto, opet ću doći, i uzeću vas k Sebi da i vi budete gdje sam Ja.«

(Jovan 14,3) Ne može biti jasnije od toga. Oni koji prihvate Isusa za svog Spasitelja i predaju Mu svoj život, biće sa Njim zauvek! Možemo verovati Njegovom obećanju. Nije nam potreban GPS da bismo tamo stigli. On će se lično sresti sa nama na oblacima i mi ćemo zajedno sa Njim ući u Nebesko carstvo.

Kakvi god da su vaši problemi i tereti, postoji samo jedno rešenje. To isto rešenje ponuđeno je Izrailjcima i brojnim drugim biblijskim ličnostima. Jedno jedino rešenje za terete i teškoće je Isus Hristos. On isceljuje one koji su slomljenog srca, daje snagu slabima, čini naše srce poniznim i ispunjava nas srećom i radošću. Obećanja koja je Isus dao treba da uteše ne samo učenike, već i nas. Njegovo obećanje da će se vratiti po nas i povesti nas sa Sobom na Nebo, teši nas i daje nam nadu. Mi sada patimo, ali postoji vreme i mesto na kome više neće biti patnji. Na tom mestu, koje naš um ne može u potpunosti da shvati, neće biti tuge, patnje, ni suza. Umesto toga, imaćemo radost, sreću i smeh.

Šta može biti utešnije od saznanja da postoji Bog, koji nas toliko voli da priprema posebno mesto za nas na kome ćemo srećno i zauvek živeti sa Njim. Sa kojim god problemom da se suočavate, uvek se možete okrenuti Isusu, a On će iz temelja promeniti vaš život. Verujte u Gospodnja obećanja jer će ih On ispuniti. »Isusove reči pokazuju da je put u večni život siguran, iako ga još uvek ne možemo videti – toliko siguran koliko i naše uzdanje u Isusa. On je već pripremio put u večni život. Jedino pitanje koje možda još uvek nije rešeno jeste naša spremnost da verujemo.«²

Ketrin Hernandez, Ontario, Kanada

1 *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 5, p. 1034.

2 *Life Application Bible, NIV*, on John 14,3. (Wheaton, Ill.: Tyndale House Publishers, Inc., 1984), p. 1910.

»Pripremajuću put za Hristov prvi dolazak, on [Jovan Krstitelj] je bio predstavnik onih koji će pripremati ljude za Drugi dolazak našeg Gospoda. Svet se prepustio zadovoljstvima. Postoji mnogo zabluda i laži. Sotonine smrtonosne zamke se umnožavaju. Svako ko želi da napreduje u svetosti mora da se nauči umerenosti i samokontroli u strahu Božjem. Apetit i strasti moraju se potčiniti višim silama uma. Ta samokontrola je od ključne važnosti za umnu snagu i duhovnu pronicljivost koja nas osposobljava da razumemo i primenimo svete istine Božje reči. Zbog toga je umerenost važna u delu pripreme za Hristov drugi dolazak.«¹

»Razmišljajte o sadašnjoj istini, o Hristovom drugom dolasku. Gospod uskoro dolazi. Mi imamo vrlo malo vremena da objavimo istinu za ovo vreme – istinu koja treba da obrati duše. Tu istinu treba iznositi u najvećoj jednostavnosti, kao što je Hristos iznosio, tako da je ljudi mogu razumeti. Istina će razvejati oblake zabluda.«²

»Razmišljajte o sadašnjoj istini, o Hristovom drugom dolasku.«

»Uskoro se na istoku pojavljuje mali crni oblak, upola manji od čovekove šake. To je oblak koji okružuje Spasitelja i koji izdaleka izgleda kao da je okružen tamom. Pripadnici Božjeg naroda znaju da je to znak Sina Čovečijega. U svečanoj tišini posmatraju kako se približava Zemlji, kako postaje sve svetliji i sve slavniji, dok se konačno ne pretvori u veliki beli oblak, čija je osnova kao oganj koji proždire, dok iznad njega lebdi duga zaveta. Isus dolazi kao moćni Pobednik.«³

»Sada se čuje Isusov glas, koji govori: 'Dosta ti je Moja blagodat'. Lica pravednih postaju ozarena, radost ispunjava svako srce, a anđeli podižu glas i ponovo započinju pesmu približavajući se Zemlji.«⁴

Nensi Rejes, Toronto, Ontario, Kanada

1 Ellen G. White, *Conflict and Courage*, p. 271.

2 White, *Heaven*, p. 164.

3 Vajt, *Velika borba*, str. 640. 641. orig.

4 Isto, p. 641. orig.

GDE JE OBEĆANJE DOLASKA NJEGOVA?

DOKAZ (2. Petrova 3,3.4; Jevrejima 10,36.37)

Ut

Isusovo obećanje da će se vratiti jedno je od Njegovih najvećih i najdragocjenijih obećanja. Tokom mnogih vekova, vera u to obećanje pomogla je brojnim vernicima da istraju u nebrojenim vremenima nevolje.

Međutim, i samo vreme koje prolazi predstavlja izazov za veru pojedinaca. To što ni posle skoro 2000 godina to obećanje nije doslovnno ispunjeno negativno se odrazilo na veru i tumačenje Biblije.

Egzistencijalista Rudolf Bultman /Bultmann/ je rekao da Hristov drugi dolazak »ne treba razumeti kao neku dramatičnu kosmičku katastrofu, već kao događaj unutar istorije koji je započeo dolaskom Isusa Hrista i koji se uvek iznova dešava u istoriji, ali ne kao ona vrsta istorijskog razvoja, koju bi mogao potvrditi bilo koji istoričar«. ¹

Moderan spiritistički učitelj Eckhart Tol /Eckhart Tolle/ je rekao: »Hristov 'drugi dolazak' je preobražaj ljudske svesti, prelazak iz vremena u sadašnjost, od mišljenja do čiste svesnosti, a ne doslovan dolazak nekog muškarca ili žene.« ²

Od suštinske je važnosti da mi, kao adventistički hrišćani, čiji stubovi doktrine obuhvataju i blaženu nadu da će Spasiteljjev dolazak biti doslovan, lični, vidljiv širom sveta, lično doživimo stvarnu nadu i silu u uverenju da Isusovo obećanje i dalje važi. Da bismo u tome uspeali, ne smemo uzimati u obzir »odlaganje«. Ne smemo tražiti novo tumačenje onoga što je On rekao. Nećemo težiti da otkrijemo greške i pogrešno shvatanje Isusovih reči kada je govorio o tome. Nećemo postavljati pitanje: »Gdje je obećanje dolaska Njegova«, kao što to mnogi danas čine. Mi ćemo jednostavno ponavljati obećanje!

Tekst u Knjizi proroka Avakumu 2,3. glasi: »Jer će još biti utvara do određenoga vremena, i govoriće šta će biti do pošljedka i neće slagati; ako oklijeva, čekaj je, jer će zacijelo doći, i neće odocniti«. A Jevrejima 10,36.37. kaže: »Jer vam je trpljenje od potrebe da volju Božiju savršivši primite obećanje. Jer još malo, vrlo malo, pak će doći Onaj koji treba da dođe i neće odocniti.«

Ne obazirući se na nova tumačenja onih koji žive oko nas, mi jednostavno odlučujemo da verujemo da je obećanje o Isusovom dolasku istinito. Mi istrajavamo i verujemo da će On *zaista* doći. Ta nezamislivo bolja budućnost daje nam hrabrost da se suočimo sa izazovima današnjice.

ODGOVORITE

Kako vam razmišljanje o Isusovom povratku »da se ne plaši srce vaše« pomaže u trenutku kada se suočavate sa nekim problemom.

Glen G. Pul, II, Elbert, Kolorado, SAD

1 Rudolf Bultmann, *History and Eschatology* (Edinburgh, UK: University Press), pp. 151. 152.

2 Eckhart Tolle, *The Power of Now, A Guide to Spiritual Enlightenment* (Novato, CA: New World Library), p. 105.

PRIPREMA ZA DRUGI DOLAZAK*PRIMENA (Matej 24,42; 28,19; Efescima 6,13-17)*

Verovanje da je Drugi dolazak »blažena nada Crkve« jedno je od osnovnih verovanja adventističkih hrišćana.¹ Naša vera nam omogućava da prepoznamo to obećanje u vreme u kome anarhija preti za zavlada celim svetom. Mi smo sigurni u Njegov povratak, ali Božja reč nas neprekidno podstiče da stražimo, jer ne znamo kada će to biti (Matej 24,42). Dok čekamo, u našem svakodnevnom životu mora da se pokaže odgovarajuća priprema za povratak našeg Spasitelja. Idealno bi bilo da obučemo Božji neprobojni oklop (Efescima 6,13-17), dok se marljivo trudimo da poučimo sve narode o Isusovoj ljubavi i Njegovom sigurnom povratku (Matej 28,19). Kako možemo nositi taj oklop u svom svakodnevnom životu? Evo nekih praktičnih saveta:

Božja reč je dostupna svima.

Uzmite oklop vere i mač Duha (Božju reč) da biste osigurali postojanost. Često ćete pomisliti da su vaše nevolje i iskušenja preveliki da bi se mogla podneti. Međutim, vera u Božja obećanja daje nam sigurnost da će Drugi dolazak učiniti kraj svim našim stradanjima (Otkrivenje 21,4).

Svedočite o Isusovoj ljubavi. Kada »obučete« štit pravednosti i Jevanđelje mira, neka vaš život postane živo svedočanstvo. Mir dolazi jedino od Isusa, a znanje o Njemu vodi nas opravdanju. Njegova reč je naš vodič u životu (Psalam 119,105). Kada usvojimo Njegova načela, živjećemo u skladu sa Njegovom porukom nade i mira. To je nesumnjivo najbolje svedočanstvo koje možemo dati.

Marljivo proučavajte svoju Bibliju. Božja reč je dostupna svima. To je najbolji način da se zaštitimo od lažnih učenja i sotoninih bogohulnih podsticaja. Božja istina je večna. Ona je duhovni mač koji nas štiti od sotoninih neistina (Efescima 6,17).

ODGOVORITE

1. Zbog čega je za nas važno da u Božjoj reči tražimo oslonac i vođstvo, dok čekamo Hristov povratak?
2. Kako lično možete doprineti ostvarenju naloga datog Crkvi da ide i nauči sve narode?

Alisija Volas, Des Baras, Babono, Sent Lusija

¹ *Adventistički hrišćani veruju*, str. 421-437.

Biblija nam otkriva sve što treba da znamo o Drugom dolasku našeg Spasitelja, Isusa Hrista. Mnogi sumnjaju u Njegov povratak, jer smatraju da kad bi On, zaista bio tamo gore, ne bi toliko čekao da nas povede kući. Zato neki čak dovode u pitanje Božje postojanje. Statistike pokazuju da je Biblija najprodavanija knjiga koja ne pripada beletristici¹, ali je možda, isto tako, na prvom mestu i među onim knjigama koje se nikad ne otvore. Kakva je to šteta za one koji imaju istinu u svojim rukama, ali odbijaju da je čitaju i da joj veruju! Sam Isus je rekao: »Ja sam Put i Istina i Život; niko neće doći k Ocu do kroza Me.« (Jovan 14,6) On želi da vas spase, ali tu odluku morate doneti sami.

Kako održavate duboku i svakodnevnu vezu sa Isusom? To je zapravo jednostavnije nego što možda izgleda. Dva najbolja načina su molitva i proučavanje Biblije. Dok Mu se molite i zahvaljujete »sve svoje brige bacite na Nj, jer se On brine za vas«. (1.Petrova 5,7) Osim toga, čitajte i Očevu reč koju nam je tako ljubazno ostavio kao deci, kojoj je potrebno da slušaju svog roditelja, jer on zna šta je najbolje za njih. Tekst iz Jevanđelja po Mateju 24,42-44. glasi: »Stražite, dakle, jer ne znate u koji će čas doći Gospod vaš. Ali ovo znajte: Kad bi znao domaćin u koje će vrijeme doći lupež, čuvao bi i ne bi dao potkopati kuće svoje. Zato i vi budite gotovi; jer u koji čas ne mislite doći će Sin Čovječij.« Ovaj stih nam kaže koliko je zaista važno da imamo dubok, lični odnos sa svojim Ocem.

**Nažalost, to
sutra obično
se pretvara u
nikad.**

Da li ste ikad posumnjali u skori povratak našeg Spasitelja? Mi svakoga dana moramo živeti kao da će Isus tog dana doći. Jedna od sotoninih omiljenih reči je *sutra*. Mi imamo običaj da kažemo: »Sutra ću prestati sa tim.« »Sutra ću krenuti ispočetka sa Isusom.« »Sutra ću čitati Bibliju.« Nažalost, to *sutra* obično se pretvara u *nikad*. *Danas* je dan u kome treba da sledimo Isusa. Ne budite jedan od mnogih koji gube iz vida Hrista i sumnjaju u Hristov povratak. Isus želi da budete spremni kada On dođe, a On dolazi uskoro!

ODGOVORITE

Šta vas sprečava da već danas imate dubok lični odnos sa Isusom?

Diego Antonio Urcia, Toronto, Ontario, Kanada

1 »Best Selling Book of Non-fiction,« <http://www.guinnessworldrecords.com/records-1/best-selling-book-of-non-fiction/>.

ZAKLJUČAK

»Hristov drugi dolazak predstavlja vrhunac Jevanđelja. Spasiteljjev dolazak biće doslovan, ličan i vidljiv širom sveta. Kada se On vrati, pravedni mrtvi će vaskrsnuti i, zajedno sa živim pravednicima, biće proslavljeni i uzeti na Nebo, a nepravedni će umreti. Skoro potpuno ispunjenje većine proročkih lanaca, zajedno sa sadašnjim stanjem u svetu, ukazuje da je Hristov dolazak blizu. Tačno vreme tog događaja nije nam otkriveno i zato smo pozvani da budemo spremni u svako doba.«¹

RAZMOTRITE

- Preispitajte svoj život da biste uvideli koje aktivnosti vam oduzimaju najviše vremena. Zatim razmotrite koje od tih aktivnosti predstavljaju samo smetnju koja vas sprečava da se pripremate za Hristov povratak. Kako možete biti svesniji Njegovog skorog povratka, dok se bavite svojim svakodnevnim aktivnostima?
- Upotrebite svoj omiljeni kaligrafski stil i napravite čestitku sa tekstom iz Jevanđelja po Jovanu 14,1-3. Stavite je negde gde je možete videti, tako da kad nas pogodi obeshrabrenje možete se podsetiti Isusove želje da provede večnost sa vama. Ili je pošaljite nekome za koga znate da je obeshrabren.
- Upotrebite konkordans da biste pronašli reference o Drugom dolasku. Kad razmotrite svoju trenutnu situaciju, zapitajte se koje od tih referenci su najznačajnije za vas i zašto?
- Razgovarajte sa nekim prijateljima o svojim stavovima o Drugom dolasku. Kako možete ohrabriti jedni druge da se pripremite za taj događaj?
- Posmatrajte izlazak Sunca i pomislite koliko će sjajniji i lepši biti Drugi dolazak.
- Pevajte himne koje govore o Drugom dolasku. Možete ih naći u pesmarici *Hrišćanske himne* pod brojevima od 402. do 425. Ima i drugih koje su raštrkane po celoj pesmarici. Pogledajte tematski sadržaj pod naslovom »Očekivanje Hristovog dolaska«.

POVEŽITE

O Jovu 19,25-27; Psalam 50,3; Isaija 29,17-21.

Adventistički hrišćani veruju, str. 421-437.

Lin Bruer, Bruklin, Njujork, SAD

1 Ekkehardt Mueller »Christ's Second Coming,« https://adventistbiblicalresearch.org/sites/default/files/pdf/Christ%27s%20second%20coming_0.pdf.

JUL

SUKOB I HRABROST

Otvorena vrata

1. U Propovednik 7,29. Skupa greška
2. S 1. Korinćanima 15,22.23. Adam ponovo u svom domu
3. Č Jevrejima 11,5. Otvorena vrata
4. P 1. Mojsijeva 7,1. Sigurni u kovčegu
5. S 1. Mojsijeva 18,19. Dom koji Bog može da blagoslovi

Zašto čekati?

6. N 1. Mojsijeva 39,9. Kako bih učinio takvo nešto?
7. P 1. Mojsijeva 32,28. Zagarantovana snaga
8. U Jevrejima 11,27. Gledajući nevidljivo
9. S Psalam 105,39. Ognjeni oblak
10. Č 4. Mojsijeva 13,31. Zašto čekati?
11. P Isus Navin 1,8. Jedini način pobede
12. S Sudije 7,2. Previše vojnika

Pesma za borbu

13. N 1. Samuilova 3,1. Bez generacijskog jaza
14. P 1. Samuilova 17,34.35. Priprema za vođstvo
15. U Efescima 6,12. Sotonin tajni rad
16. S Propovednik 2,11. Kasno buđenje
17. Č 1. O carevima 17,1. Glas u pustinji
18. P 2. Dnevnika 20,21. Pesma za borbu
19. S Luka 9,62. Sve na oltaru

Znanje zahteva delovanje

20. N Jona 1,2. Poslanik koji okleva
21. P Plač 3,26. Jeremija, Božji vesnik
22. U Avakum 2,4. Vera u Božja obećanja
23. S Danilo 6,4. Danilo, Božji predstavnik
24. Č Jezdra 7,6. Znanje zahteva delovanje
25. P 2. Korinćanima 4,7. Nesavršeni
26. S Matej 9,21. Lični pristup

Samo za jednog čoveka

27. N 2. Korinćanima 5,14. Ništa preskupo
28. P Djela 8,26.27. Samo za jednog čoveka
29. U Djela 9,6. Od Savla do Pavla
30. S Filibljanima 3,13.14. Prema bezi
31. Č Psalam 105,1.2. Dovde nam Gospod pomože

AVGUST

BOŽJA ZADIVLJUJUĆA BLAGODAT

Božje carstvo u srcu

1. P Luka 17,21. Božje carstvo u srcu
2. S Matej 13,33. Kao kvasac

U Svetinji nad svetinjama

3. N Otkrivenje 19,8. Carsko ruho
4. P Matej 1,23. S nama Bog
5. U Efescima 1,5.6. Usvojeni sinovi i kćeri
6. S Psalam 40,8. Blagoslovi poslušnosti
7. Č Avakum 2,20. U Svetinji nad svetinjama
8. P Psalam 45,6. Izvor pravde
9. S Jeremija 31,3. Da nas privuče Bogu

Božji večni zalog

10. N 2. Mojsijeva 19,5. Uslovi zaveta
11. P Jeremija 31,33.34. Napisan u srcu
12. U Psalam 105,8. Božji večni zalog
13. S Isaija 63,3. Neopisiva usamljenost
14. Č Isaija 53,5. Gresi celog sveta
15. P Rimljanima 5,18.19. Tako dragoceno – a opet besplatno
16. S Jovan 16,7. Utešitelj sličan Hristu

Savršenstvo već sada?

17. N Psalam 51,10. Sila koja čisti i oživljava
18. P Zaharija 10,1. Pozni dažd
19. U Isaija 27,3. Potrebno je vreme
20. S Matej 5,48. Savršenstvo već sada?
21. Č Jovan 16,24. Čeka naš zahtev
22. P Luka 10,19. Anđeoska pomoć
23. S Efescima 3,20. Znak hrišćanstva

Hvala Bogu!

24. N Filibljanima 1,9-11. Uslovi za hrišćanski rast
25. P Kološanima 3,12. U ljubaznosti
26. U 2. Solunjanima 1,12. Božansko uputstvo
27. S Rimljanima 13,14. Zajedništvo s Hristom
28. Č Isaija 63,7. Hvala Bogu!
29. P Luka 12,35.36. Dok čekamo
30. S 1. Korinćanima 3,14. Kakve li nagrade

Podignite pogled

31. N Isaija 40,1.2. Podignite pogled

SEPTEMBAR

OVAJ DAN SA BOGOM

Sukob završen

1. P Matej 5,18.	Sukob završen
2. U 1. Petrova 3,8.	Stanovnici Neba
3. S Djela 4,13.	Hristov uticaj
4. Č Psalam 37,3.	Uplašenima i slabima
5. P 2. Mojsijeva 31,13.	Jedina sigurnost
6. S 1. Dnevnika 16,11.	Otvorite prozore!

Biti živ u Bogu

7. N Galatima 1,4.	Sigurna pobeda
8. P Matej 7,7.	Nebesko jemstvo
9. U Matej 7,12.	Živeti novim životom
10. S Efescima 5,8.	Osnove spasenja
11. Č Matej 10,32.33.	Biti živ u Bogu
12. P Jovan 14,30.	Saosećajni hrišćanin
13. S Galatima 2,20.	Potpuno predanje

Uvek prisutna pomoć

14. N Efescima 5,25-27.	Bez mane
15. P 2. Korinćanima 4,2.	Istina će pobediti
16. U Jovan 17,22.23.	Ljubav bez premca
17. S Naum 1,7.	Uvek prisutna pomoć
18. Č 2. Korinćanima 5,21.	Božanska zamena
19. P 1. Petrova 4,8.	Negujte nežnost u domu
20. S Psalam 89,19.	Uхватite se za božansku silu

Završni sukob

21. N Jakov 4,4.	U svetu, ali ne od sveta
22. P 1. Korinćanima 9,16.	Božanska blagodat – naša najveća potreba
23. U Jovan 6,51.	Gozba Božje reči
24. S Otkrivenje 16,15.	Završni sukob
25. Č Jevrejima 10,22.	Prednosti ostvarene molitvom
26. P Jevrejima 12,2.	Sadašnje prednosti i koristi u budućnosti
27. S Filibljanima 2,8.	Sveti Duh – poklon nad poklonima

Kada Istina usmerava život

28. N Isaija 8,20.	Gospodnja filozofija
29. P Jovan 8,12.	Kada Istina usmerava život
30. U Matej 25,15.	Hodati Isusovim stopama

ČITANJE BIBLIJE I SPISA ELEN VAJT REDOM

Jul

- 1. 4.Moj. 20:1-13; PP 411-413
- 2. PP 414-418
- 3. PP 419-421
- 4. 4.Moj. 20:14-29; 21; PP 422
- 5. PP 423-425
- 6. PP 426-428
- 7. PP 429-432
- 8. 5.Moj. 1, 2
- 9. 5.Moj. 3:1-23; PP 433, 434
- 10. PP 435-437
- 11. 4.Moj. 22, 23, 24
- 12. PP 438-440
- 13. PP 441-443
- 14. PP 444-448
- 15. PP 449-452
- 16. 4.Moj. 25, 26
- 17. 4.Moj. 27:1-15; 28
- 18. 4.Moj. 29; 30
- 19. 4.Moj. 31, 32
- 20. 4.Moj. 33, 34
- 21. PP 453-455
- 22. PP 456-458
- 23. PP 459-461
- 24. 5.Moj. 3:24-29; 4; 5; 4.Moj. 27:16-23
- 25. 5.Moj. 6, 7, 8
- 26. PP 462-464
- 27. PP 465-468
- 28. 5.Moj. 9, 10, 11
- 29. 5.Moj. 12, 13, 14
- 30. 5.Moj. 15, 16, 17
- 31. 5.Moj. 18, 19, 20

Avgust

- 1. 5.Moj. 21, 22, 23
- 2. 5.Moj. 24, 25, 26
- 3. 5.Moj. 27, 28
- 4. 5.Moj. 29, 30
- 5. 5.Moj. 31, 32
- 6. 5.Moj. 33, 34
- 7. PP 469-471
- 8. PP 472-476
- 9. PP 477-480
- 10. Isus Navin 1, 2, 3
- 11. Isus Navin 4, 5:1-12; PP 481, 482
- 12. PP 483-486
- 13. Isus Navin 5:13-15; 6, 7
- 14. PP 487-491
- 15. PP 492-494
- 16. PP 495-498
- 17. Isus Navin 8; PP 499
- 18. PP 500-504
- 19. Isus Navin 9, 10:1-39
- 20. PP 505-507
- 21. PP 508, 509
- 22. 4.Moj. 35, 36
- 23. Isus Navin 10:40-43; 11, 12, 13
- 24. Isus Navin 14, 15, 16
- 25. Isus Navin 17, 18, 19
- 26. Isus Navin 20, 21
- 27. Isus Navin 22; PP 510, 511
- 28. PP 512-514
- 29. PP 515-517
- 30. PP 518-520
- 31. Isus Navin 23, 24; PP 521

Septembar

- 1. PP 522-524
- 2. PP 525-527
- 3. PP 528-529
- 4. 3.Moj. 25; PP 530
- 5. PP 531-533
- 6. PP 534-536
- 7. PP 537-539
- 8. PP 540-542
- 9. Sudije 1, 2
- 10. Sudije 3, 4, 5
- 11. Sudije 6, 7
- 12. Sudije 8, 9:1-35
- 13. Sudije 9:36-57; 10
- 14. PP 543-545
- 15. PP 546-548
- 16. PP 549-553
- 17. PP 554-556
- 18. PP 557-559
- 19. Sudije 11, 12, 13
- 20. Sudije 14, 15, 16
- 21. PP 560-562
- 22. PP 563-565
- 23. PP 566-568
- 24. Sudije 17, 18, 19
- 25. Sudije 20, 21
- 26. Ruta 1, 2
- 27. Ruta 3, 4
- 28. 1 Sam. 1
- 29. 1 Sam. 2;
- 3.Moj. 7:11-38
- 30. PP 569-571

* PP – Elen G. Vajt, Stvaranje, patrijarski i proroci

** Brojevi strana stavljeni su prema originalu knjige Stvaranje, patrijarski i proroci (brojeve stranica originala u našem izdanju knjige nalaze se na spoljnoj margini)

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Jul	Avgust	Septembar
1. Psalam 1.	1. Psalam 29.	1. Psalam 56.
2. Psalam 2.	2. Psalam 30.	2. Psalam 57.
3. Psalam 3.	3. Psalam 31,1-14.	3. Psalam 58.
4. Psalam 4.	4. Psalam 31,15-24.	4. Psalam 59.
5. Psalam 5.	5. Psalam 32.	5. Psalam 60.
6. Psalam 6.	6. Psalam 33.	6. Psalam 61.
7. Psalam 7.	7. Psalam 34.	7. Psalam 62.
8. Psalam 8.	8. Psalam 35,1-14.	8. Psalam 63.
9. Psalam 9.	9. Psalam 35,15-28.	9. Psalam 64.
10. Psalam 10.	10. Psalam 36.	10. Psalam 65.
11. Psalam 11.	11. Psalam 37,1-19.	11. Psalam 66.
12. Psalam 12.	12. Psalam 37,20-40.	12. Psalam 67.
13. Psalam 13.	13. Psalam 38.	13. Psalam 68.
14. Psalam 14.	14. Psalam 39.	14. Psalam 69,1-16.
15. Psalam 15.	15. Psalam 40.	15. Psalam 69,17-36.
16. Psalam 16.	16. Psalam 41.	16. Psalam 70.
17. Psalam 17.	17. Psalam 42.	17. Psalam 71,1-14.
18. Psalam 18,1-15.	18. Psalam 43.	18. Psalam 71,15-24.
19. Psalam 18,16-30.	19. Psalam 44,1-12.	19. Psalam 72.
20. Psalam 18,31-50.	20. Psalam 44,13-26.	20. Psalam 73,1-15.
21. Psalam 19.	21. Psalam 45.	21. Psalam 73,16-28.
22. Psalam 20.	22. Psalam 46.	22. Psalam 74.
23. Psalam 21.	23. Psalam 47.	23. Psalam 75.
24. Psalam 22,1-15.	24. Psalam 48.	24. Psalam 76.
25. Psalam 22,16-31.	25. Psalam 49.	25. Psalam 77.
26. Psalam 23.	26. Psalam 50.	26. Psalam 78,1-14.
27. Psalam 24.	27. Psalam 51.	27. Psalam 78,15-28.
28. Psalam 25.	28. Psalam 52.	28. Psalam 78,29-42.
29. Psalam 26.	29. Psalam 53.	29. Psalam 78,43-56.
30. Psalam 27.	30. Psalam 54.	30. Psalam 78,57-72.
31. Psalam 28.	31. Psalam 55.	

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U JULU 2014. GODINE

MESTO	DATUM			
	4.	11.	18.	25.
Radoviš, Strumica, Đevđelija	20,10	20,07	20,03	19,56
Kavadarci	20,12	20,09	20,05	19,58
Veles, Prilep, Bitola	20,14	20,11	20,07	20,00
Piroć , Vranje, Kumanovo, Skoplje	20,16	20,13	20,09	20,02
Knjaževac, Niš , Leskovac, Tetovo, Debar	20,18	20,15	20,11	20,04
Kladovo, Negotin , Zaječar, Priština, Prizren	20,20	20,17	20,13	20,06
Bor, Paraćin, Kruševac , Kosovska Mitrovica, Đakovica	20,22	20,19	20,15	20,08
Jagodina , Novi Pazar, Peć	20,24	20,21	20,17	20,10
Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Čačak, Kraljevo, Berane, Kolašin, Podgorica , Ulcinj	20,26	20,23	20,19	20,12
Arandelovac, Užice, Bar	20,28	20,25	20,21	20,14
Vršac, Alibunar, Kovin, Smederevo, Pančevo, Beograd , Valjevo, Pljevlja, Zelenika	20,30	20,27	20,22	20,16
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin , Ruma, Šabac, Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	20,32	20,29	20,24	20,18
Senta, Bečej, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Sarajevo , Mljet	20,34	20,31	20,26	20,20
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Bačka Palanka, Šid , Tuzla, Mostar, Metković, Pelješac	20,36	20,33	20,28	20,22
Subotica , Sombor, Dalj, Vukovar, Vinkovci, Doboj, Zenica, Hvar, Korčula	20,38	20,35	20,30	20,24
Beli Manastir , Osijek, Slavonski Brod, Derвента, Jajce, Livno, Brač, Vis	20,40	20,37	20,32	20,26
Slavonska Požega, Banja Luka , Split	20,42	20,39	20,34	20,28
Podravska Slatina, Daruvar, Nova Gradiška, Bosanska Gradiška, Prijedor , Drvar, Knin, Šibenik	20,44	20,41	20,36	20,30
Virovitica, Biograd	20,46	20,43	20,38	20,32
Koprivnica, Bjelovar, Sisak, Bihać, Gospić, Zadar , Dugi otok	20,48	20,45	20,40	20,34
Čakovec, Varaždin, Zagreb , Slunj, Pag	20,50	20,47	20,42	20,36
Murska Sobota, Ormož, Ptuj , Krapina, Karlovac, Rab	20,52	20,49	20,44	20,38
Maribor , Rogaška Slatina, Celje, Zidani Most, Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	20,54	20,51	20,46	20,40
Dravograd, Slovenj Gradec, Mežica, Ljubljana , Rijeka, Pula	20,56	20,53	20,48	20,42
Kranj, Postojna, Koper, Rovinj	20,58	20,55	20,50	20,44
Jesenice , Kranjska gora, Gorica	21,00	20,57	20,52	20,46

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U AVGUSTU 2014. GODINE

MESTO	DATUM				
	1.	8.	15.	22.	29.
Strumica	19,48	19,40	19,29	19,16	19,05
Radoviš, Đevdelija	19,50	19,41	19,31	19,18	19,07
Pirot , Kavadarci	19,52	19,43	19,33	19,20	19,09
Vranje, Kumanovo, Veles, Prilep, Bitola	19,54	19,45	19,35	19,22	19,11
Kladovo, Negotin, Zaječar, Knjaževac, Niš , Leskovac, Skoplje , Tetovo, Ohrid	19,56	19,47	19,37	19,24	19,13
Bor, Paraćin, Kruševac , Priština, Prizren, Debar	19,58	19,49	19,39	19,26	19,15
Jagodina , Kosovska Mitrovica, Đakovica	20,00	19,51	19,41	19,28	19,17
Vršac, Kovin, Požarevac, Smederevo, Smederevska Palanka, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Peć	20,02	19,53	19,43	19,30	19,19
Alibunar, Pančevo, Beograd , Arandelovac, Čačak, Berane, Kolašin, Podgorica , Ulcinj	20,04	19,55	19,45	19,32	19,21
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin , Valjevo, Užice, Pljevlja, Bar	20,06	19,57	19,47	19,34	19,23
Senta, Bečej, Novi Sad , Ruma, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac, Foča, Zelenika	20,08	19,59	19,49	19,36	19,25
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Bačka Palanka, Šid, Bijeljina, Loznica, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	20,10	20,01	19,51	19,38	19,27
Sombor , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Tuzla, Sarajevo , Mostar, Metković, Mljet	20,12	20,03	19,53	19,40	19,29
Beli Manastir , Osijek , Doboje, Zenica, Pelješac	20,14	20,05	19,55	19,42	19,31
Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derventa , Jajce, Livno, Brač, Hvar, Korčula	20,16	20,07	19,57	19,44	19,33
Virovitica, Podravska Slatina, Daruvar, Nova Gradiška, Bosanska Gradiška, Banja Luka , Split, Vis	20,18	20,09	19,59	19,46	19,35
Bjelovar, Prijedor , Drvar, Knin, Šibenik	20,20	20,11	20,01	19,48	19,37
Koprivnica, Sisak, Bihać, Biograd	20,22	20,13	20,03	19,50	19,39
Murska Sobot, Ormož, Čakovec, Varaždin, Zagreb , Slunj, Gospić, Zadar, Dugi Otok	20,24	20,15	20,05	19,52	19,41
Maribor , Ptuj, Rogaška Slatina, Krapina, Karlovac, Rab, Pag	20,26	20,17	20,07	19,54	19,43
Slovenj Gradec, Celje , Zidani Most, Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	20,28	20,19	20,09	19,56	19,45
Dravograd, Mežica, Ljubljana , Postojna, Rijeka	20,30	20,21	20,11	19,58	19,47
Jesenice, Kranj, Koper, Rovinj, Pula	20,32	20,23	20,13	20,00	19,49
Kranjska Gora , Gorica	20,34	20,25	20,15	20,02	19,51

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U SEPTEMBRU 2014. GODINE

MESTO	DATUM			
	5.	12.	19.	26.
Strumica	18,57	18,44	18,31	18,18
Pirot , Radoviš, Đevđelija	18,59	18,46	18,33	18,20
Kladovo, Negotin , Zaječar, Knjaževac, Leskovac, Vranje, Kavadarci	19,01	18,48	18,35	18,22
Bor, Niš , Kumanovo, Skoplje, Veles, Prilep, Bitola	19,03	18,50	18,37	18,24
Vršac, Požarevac, Jagodina , Paraćin, Kruševac, Priština, Tetovo, Ohrid	19,05	18,52	18,39	18,26
Alibunar, Pančevo, Kovin, Smederevo, Smederevska Palanka, Arandelovac, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Đakovica, Kosovska Mitrovica, Prizren, Debar	19,07	18,54	18,41	18,28
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin, Beograd , Čačak, Peć	19,09	18,56	18,43	18,30
Senta, Bečež, Novi Sad , Ruma, Šabac, Valjevo, Užice, Berane, Kolašin	19,11	18,58	18,45	18,32
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Bačka Palanka, Šid, Sremska Mitrovica, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Pljevlja, Podgorica , Bar, Ulcinj	19,13	19,00	18,47	18,34
Sombor , Osijek, Dalj, Vukovar, Vinkovci, Tuzla, Foča, Zelenika	19,15	19,02	18,49	18,36
Beli Manastir , Sarajevo , Bileća, Trebinje, Dubrovnik	19,17	19,04	18,51	18,38
Podravska Slatina, Slavenska Požega, Slavonski Brod, Derventa , Dobož, Zenica, Mostar, Metković, Mljet	19,19	19,06	18,53	18,40
Virovitica, Daruvar, Nova Gradiška, Bosanska Gradiška, Banja Luka , Jajce, Pelješac	19,21	19,08	18,55	18,42
Koprivnica, Bjelovar, Prijedor , Livno, Brač, Hvar, Korčula	19,23	19,10	18,57	18,44
Murska Sobota, Ormož, Čakovec, Varaždin , Sisak, Drvar, Knin, Split, Vis	19,25	19,12	18,59	18,46
Maribor , Ptuj, Rogaška Slatina, Krapina, Zagreb, Slunj, Bihać, Šibenik, Biograd	19,27	19,14	19,01	18,48
Slovenj Gradec, Celje , Zidani Most, Karlovac, Gospić, Zadar, Dugi Otok	19,29	19,16	19,03	18,50
Dravograd, Mežica, Crikvenica, Krk, Rab, Pač	19,31	19,18	19,05	18,52
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Postojna, Rijeka, Cres, Lošinj	19,33	19,20	19,07	18,54
Kranjska Gora, Gorica, Koper, Rovinj, Pula	19,35	19,22	19,07	18,56

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.